THE EFFECT OF THE CONTENT OF INTERGROUP CONTACT AND INGROUP IDENTIFICATION ON SUPPORT FOR SOCIAL CHANGE AMONG ADVANTAGED GROUP MEMBERS

A THESIS SUBMITTED TO
THE GRADUATE SCHOOL OF SOCIAL SCIENCES
OF
MIDDLE EAST TECHNICAL UNIVERSITY

BY

SAMİ ÇOKSAN

IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR
THE DEGREE OF DOCTOR OF PHILOSOPHY
IN
THE DEPARTMENT OF PSYCHOLOGY

SEPTEMBER 2021

Approval of the thesis:

THE EFFECT OF THE CONTENT OF INTERGROUP CONTACT AND INGROUP IDENTIFICATION ON SUPPORT FOR SOCIAL CHANGE AMONG ADVANTAGED GROUP MEMBERS

submitted by **SAMİ ÇOKSAN** in partial fulfillment of the requirements for the degree of **Doctor of Philosophy in Psychology, the Graduate School of Social Sciences of Middle East Technical University** by,

Prof. Dr. Yaşar KONDAKÇI
Dean
Graduate School of Social Sciences _____

Prof. Dr. Sibel KAZAK BERUMENT
Head of Department
Department of Psychology _____

Prof. Dr. Nuray SAKALLI
Supervisor
Department of Psychology _____

Examining Committee Members:

Prof. Dr. Şenel HÜSNÜ RAMAN (Head of the Examining Committee)
Eastern Mediterranean University
Department of Psychology _____

Prof. Dr. Nuray SAKALLI (Supervisor)
Middle East Technical University
Department of Psychology _____

Assoc. Prof. Dr. Derya HASTA
Ankara University
Department of Psychology _____

Assoc. Prof. Dr. Sabahat Çiğdem BAĞCI
Sabancı University
Faculty of Arts and Social Sciences _____

Assist. Prof. Dr. Banu CİNGÖZ ULU
Middle East Technical University
Department of Psychology _____

I hereby declare that all information in this document has been obtained and presented in accordance with academic rules and ethical conduct. I also declare that, as required by these rules and conduct, I have fully cited and referenced all material and results that are not original to this work.

Name, Last name: Sami ÇOKSAN

Signature:

ABSTRACT

THE EFFECT OF THE CONTENT OF INTERGROUP CONTACT AND INGROUP IDENTIFICATION ON SUPPORT FOR SOCIAL CHANGE AMONG ADVANTAGED GROUP MEMBERS

Çoksan, Sami
Ph.D., Department of Psychology
Supervisor: Prof. Dr. Nuray Sakallı

September 2021, 149 pages

This study aimed to examine the role of the content of intergroup contact and ingroup identification on support for social change among advantaged group members. Preregistered two experimental and one correlational study were conducted with a representative Turkish sample to examine this association. In Study 1 (N=148, M_{age}=40.92, SD=17.66), the content of contact was manipulated as similarity-focused or difference-focused contact, and the effect of it on perceived ingroup fairness, perceived intergroup inequality, and the supporting behavior of some social policies were examined. Findings revealed that advantaged members who had difference-focused contact perceived more intergroup inequality and supported the high-cost social policy more than those who had similarity-focused contact. In Study 2 (N=173, M_{age}=42.48, SD=16.79), also ingroup identification was manipulated as low or high, and the effect of the content of contact and ingroup identification on the same dependent variables were examined. The findings showed that advantaged members with high ingroup identification who had difference-focused contact opposed the social change most, while those with low ingroup identification who had difference-focused contact supported social change most. In Study 3 (N=232, M_{age}=40.74,

SD=15.82), the moderating role of ingroup identification on the association between difference-focused contact and similar dependents was examined. The findings indicated the moderating effect of ingroup identification on the ingroup fairness and supporting no-cost social policy. Intergroup contact with different contents may be more effective for members with high and low ingroup identification in intervention programs to be developed to harmony for groups with different social advantage statuses.

***Keywords**:* Intergroup contact, ingroup identification, social identity, support for social change.

ÖZ

AVANTAJLI GRUP ÜYELERİ AÇISINDAN GRUPLAR ARASI TEMAS İÇERİĞİ VE İÇ GRUP ÖZDEŞİMİNİN SOSYAL DEĞİŞİME DESTEK ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

Çoksan, Sami
Ph.D., Psikoloji Bölümü
Danışman: Prof. Dr. Nuray Sakallı

Eylül 2021, 149 sayfa

Bu çalışmanın amacı, avantajlı grup üyeleri açısından gruplar arası temas içeriği ve iç grup özdeşiminin sosyal değişime desteğe yönelik tutum ve davranışlar üzerindeki etkisini incelemektir. Bu ilişkiyi incelemek için çeşitli temsil edici bir Türk örneklemiyle, ön kayıtlı iki deneysel ve bir ilişkisel çalışma yürütülmüştür. Çalışma 1'de (N=148, M_{age}=40.92, SD=17.66) gruplar arası temas içeriği benzerlik odaklı temas ve farklılık odaklı temas olarak değişimlenmiş ve gruplar arası temas içeriğinin algılanan iç grup adilliği, algılanan gruplar arası eşitsizlik ve çeşitli sosyal politikalara destek üzerindeki etkisi incelenmiştir. Hipotezleri doğrulayan bulgular, dezavantajlı grup üyeleri ile farklılık odaklı temas kuran avantajlı üyelerin, benzerlik odaklı temas kuranlara göre daha fazla gruplar arası eşitsizlik algıladığını ve yüksek maliyetli sosyal politikayı daha fazla desteklediğini ortaya koymuştur. Çalışma 2'de (N=173, M_{age}=42.48, SD=16.79) ayrıca iç grup özdeşimi yüksek ve düşük olacak şekilde değişimlenmiş ve gruplar arası temas içeriği ve iç grup özdeşiminin Çalışma 1'de kullanılan bağımlı değişkenler üzerindeki etkisi incelenmiştir. Bulgular, sosyal değişimi en fazla reddedenlerin farklılık odaklı temas kuran yüksek özdeşimli üyeler olduğunu, kabul edenlerin ise farklılık odaklı temas kuran düşük özdeşimli üyeler

olduğunu gösterdi. Çalışma 3'te (N=232, M_{age}=40.74, SD=15.82) farklılık odaklı temas ile bu çalışmaya uyarlanan bağımlı değişkenler arasındaki ilişkide iç grup özdeşiminin düzenleyici rolü incelenmiştir. Bulgular, algılanan içgrup adilliği ve maliyetsiz sosyal politikayı destekleme değişkenleri iç grup özdeşiminin düzenleyici etkisini işaret etmiştir. Sonuçlar, toplumsal avantaj durumu farklı olan grupların birbirleriyle uyumları için geliştirilecek müdahale programlarında, sosyal kimlikleri baskın olan ve olmayan üyeler için farklı içerikli gruplar arası temasın daha etkili olabileceğini işaret etmektedir.

Anahtar kelimeler: Gruplar arası temas, iç grup özdeşimi, sosyal kimlik, sosyal değişime destek

To those who still have not lost hope for a more just society...

ACKNOWLEDGMENTS

First of all, I would like to thank my advisor Prof. Dr. Nuray Sakallı, for motivational support and for guiding me by helping me set realistic goals for myself during my dissertation period.

Second, I would like to thank all members of the Political Psychology Lab., especially Banu Cingöz-Ulu, Nevin Solak, Beril Türkoğlu, and Gülden Sayılan, for their valuable feedback as I shaped my work.

Third, I had the chance to develop the ingroup identification manipulation that I used in my dissertation with the support given to project 218K098. Also, I was able to present to participants incentives for Study 1 and Study 2 and make the payments to the people who helped me in my dissertation with the support given to the project numbered 220K223. Finally, I completed my dissertation in a financially safer environment with the 2211-A program scholarship. I want to thank TÜBİTAK (Scientific and Technological Research Council of Turkey) for all its support. Moreover, I would like to thank Ayşenur Didem Yılmaz, Eylül Deran Atalay, Selin Berjin İke, and Fatih Osal for helping me finish my dissertation by taking part in these projects as a scholarship student. I look forward to the days when we will work together.

Fourth, in order for the findings to be generalizable, I conducted this dissertation with a representative sample in terms of various demographics. At times it was pretty challenging to find participants with specific characteristics. I want to thank my mother, Hatice Çoksan, and my father İsa Çoksan who helped me find participants and pursue my goals. Without their efforts, I would not have been able to reach a representative sample.

In the final stage of this dissertation, I wanted to test the same hypotheses between Israelis and Arabs. I was awarded a TÜBİTAK 2214-A scholarship for this, but due to the COVID-19 outbreak, I could not visit Tamar Saguy's Power and Social Change

Lab. I want to thank my advisor Nuray Sakallı, Nevin Solak, and Tamar Saguy, who have supported me throughout this process.

Finally, I would like to deepest thank my partner Serpil, who has always supported me throughout my academic life and lifted me up when my hope was gone. When I fell into the void, I was able to remember why I was still struggling, thanks to you and our girls Coco and Mia. I hope that with this work, I will make a small contribution to building a fairer world.

TABLE OF CONTENTS

ABSTRACT iv

ÖZ vi

ACKNOWLEDGMENTS ix

TABLE OF CONTENTS xi

LIST OF TABLES xv

LIST OF FIGURES xvi

LIST OF ABBREVIATIONS xvii

CHAPTERS

INTRODUCTION 1

1.1 Perceived Ingroup Fairness, Perceived Intergroup Inequality and Supporting Social Policies That Reduce Intergroup Inequality as the Indicators of Support for Social Change 3

1.2 Overview of Intergroup Contact Theory 5

1.3 Irony of Harmony in the Context of Power Relations 7

1.4 The Content of Intergroup Contact 14

1.5 Social Identity on Intergroup Contact 14

1.6 Intergroup Inequality and the Current Situation of Syrian Refugees in Turkey 17

1.7 Aim of the Current Research 18

PILOT STUDY 1: DEVELOPING A CONTENT OF INTERGROUP CONTACT FOCUSING ON CULTURAL DIFFERENCES IN INTERGROUP RELATIONS 22

2.1 Method 24

2.1.1 Participants 24

2.1.2 Measurements 24
2.1.2 Contents of Intergroup Contact 25
2.1.3 Procedure 26
2.2 Results and Discussion 26
PILOT STUDY 2: TESTING WHETHER SIMILARITY-FOCUSED CONTACT COULD REVEAL THE COMMON INGROUP IDENTITY 28
3.1 Method 28
3.1.1 Participants 28
3.1.2 Measurements 29
3.1.2 Contents of Intergroup Contact 29
3.1.3 Procedure 29
3.2 Results and Discussion 30
STUDY 1: TESTING OF THE IRONY OF HARMONY AMONG ADVANTAGED GROUP MEMBERS 31
4.1 Method 33
4.1.1 Sample 33
4.1.2 Measurements 35
4.1.3 Procedure 38
4.2 Results 40
4.3 Discussion 43
STUDY 2: TESTING OF INTERACTION BETWEEN CONTENT OF INTERGROUP CONTACT AND INGROUP IDENTIFICATION 46
5.1 Method 47
5.1.1 Sample 47
5.1.2 Measurements and Procedure 49
5.2 Results 51
5.3 Discussion 58

STUDY 3: TESTING OF THE MODERATING ROLE OF INGROUP IDENTIFICATION ON THE ASSOCIATION BETWEEN DIFFERENCE-FOCUSED CONTACT AND OUTCOMES 62
6.1 Method 63
6.1.1 Sample 63
6.1.2 Measurements and Procedure 64
6.2 Results 65
6.3 Discussion 68
7. GENERAL DISCUSSION 71
7.1 Overview of the Findings 71
7.2 The Consistent Associations Between Contact, Identification, and Indicators of Support for Social Change 72
7.3 Limitations and Suggestions 76
7.4 Conclusion 77
REFERENCES 78
APPENDICES
A: DEMOGRAPHIC INFORMATION FORM 96
B: PERCEIVED THREAT SCALE 97
C: CONTENTS OF INTERGROUP CONTACT IN TURKISH 98
D: COMMON INGROUP IDENTITY MEASUREMENT 99
E: PERCEIVED INGROUP FAIRNESS 100
F: PERCEIVED INTERGROUP INEQUALITY 101
G: THE CONTENTS OF SOCIAL POLICIES AND MEASURES 102
H: IRB APPROVAL 106
I: EMAIL SENT TO PARTICIPANT 24 HOURS BEFORE APPOINTMENT 107
J: ADAPTED AND PREDETERMINED INTERVIEW PROTOCOL FOR CONFEDERATES WITH ARABIC PHONETIC ANSWERS 108
K: MANIPULATION CHECK QUESTIONS 112

L: FEEDBACK FORM 113
M: INFORMING FORM FOR STUDY 1 114
N: INGROUP IDENTIFICATION MANIPULATION 115
O: INGROUP IDENTIFICATION MANIPULATION CHECK STATEMENTS 122
P: CONTACT WITH SYRIAN REFUGEES 123
Q: CURRICULUM VITAE 124
R: TURKISH SUMMARY / TÜRKÇE ÖZET 126
S. THESIS PERMISSION FORM / TEZ İZİN FORMU 149

LIST OF TABLES

Table 1 Hypotheses of the dissertation…… 21

Table 2 Predetermined questions and answers for contact manipulation…… 25

Table 3 Paired samples T-test statistics for perceived threat among advantaged group members…….. 27

Table 4 A-priori characteristics of the required sample and reached sample's characteristics…… 34

Table 5 Correlation matrix of variables.……... 40

Table 6 Tukey post-hoc test results for perceived ingroup fairness.…… 41

Table 7 Games-Howell post-hoc test results for perceived intergroup inequality.... 42

Table 8 Post-hoc comparisons for MANOVA when social policies as outcomes.... 43

Table 9 A-priori characteristics of the required sample and reached sample's characteristics……..... 48

Table 10 Means, standard deviations, and internal reliabilities of the scales……... 49

Table 11 Correlation matrix of variables…….. 52

Table 12 Fisher post-hoc test results for perceived ingroup fairness……..... 53

Table 13 Fisher post-hoc test results for perceived intergroup inequality……. 54

Table 14 Fisher post-hoc test results for supporting H-R+ type social policy…….. 56

Table 15 Fisher post-hoc test results for supporting H+R- type of social policy….. 57

Table 16 Post-hoc comparisons for MANOVA when social policies as outcomes ……..……. 58

Table 17 A-priori characteristics of the required sample and reached sample's characteristics…… 64

Table 18 Means, standard deviations, and internal reliabilities of the scales……... 65

LIST OF FIGURES

Figure 1 Perceived ingroup fairness means on the different level of experimental conditions…….. 53

Figure 2 Perceived intergroup inequality means on the different level of experimental conditions ……..... 55

Figure 3 Supporting the H-R+ type of social policy means on the different level of experimental conditions.…… 56

Figure 4 Supporting the H+R- type social policy means on the different level of experimental conditions……. 57

Figure 5 Simple slope plot for ingroup fairnes……. 66

Figure 6 Simple slope plot for perceived intergroup inequality……... 67

Figure 7 Simple slope plot for supporting the HnR+ type of social policy…….. 68

LIST OF ABBREVIATIONS

ANOVA	Analysis of Variance
CIIM	Common Ingroup Identity Model
DSIM	The Decategorization of Social Identity Model
H+R-	High-profit social policy that provides benefits for hosts but the disadvantage for refugees
$H^{+}R+$	Low-profit social policy that provides benefits for both hosts and refugees
HnR+	No-cost social policy that provides benefits for only refugees
H-R+	High-cost social policy that provides disadvantage for hosts but the benefit for refugee s
ICCAM	Integrated Contact-Collective Action Model
ICT	Intergroup Contact Theory
IRB	Institutional Review Board, local ethical permission
MANOVA	Multivariate Analysis of Variance
OECD	Organisation for Economic Co-operation and Development
SIMCA	Social Identity Model of Collective Action
SIT	Social Identity Theory
SMS	Short Message Service
TBMM	The Grand National Assembly of Turkey
TÜİK	Turkish Statistical Institute
UN	United Nations
UNHCR	United Nations Refugee Agency
VAT	Value-added Tax, KDV in Turkish
WVS	World Value Survey

CHAPTER 1

INTRODUCTION

After the Arab Spring, nearly eleven million Syrians were displaced, and more than half of them had to take shelter in neighboring countries. According to the United Nations Refugee Agency (UNHCR, 2017, 2019), this crisis, the Syrian refugee migration, is the most massive refugee mobility of the last century and has turned the situation into a global scale. Nevertheless, although there were cultural similarities between refugees and neighboring countries, many social problems such as prejudice and discrimination emerged. Consequently, social psychologists have begun to undertake various investigations to identify, prevent, and mitigate these social problems (Demoulin et al., 2009).

Positive intergroup contact was one of the most commonly used theoretical structures to reduce these problems (Dixon, 2017; Dovidio et al., 2003; Gaertner et al., 1994; Hodson & Hewstone, 2013; Paluck & Green, 2009; Pettigrew, 1998; Vezzali & Stathi, 2017). Since Allport (1954), intergroup contact has been used to lower tension between groups (e.g., Aronson et al., 2016; Maoz, 2004). In these contact practices, especially if these contact practices are driven by the common identity, group members were often asked to focus on similar features (Saguy et al., 2017). For instance, Eller and Abrams (2003) demonstrated that having similar characteristics with the outgroup was associated with a positive evaluation of the outgroup. Members who categorize themselves in a common identity with outgroup members evaluate them more favorable (Nier et al., 2001). Studies (e.g., Crisp & Turner, 2009) and meta-analyses (e.g., Pettigrew & Tropp, 2000, 2006, 2008) showed that intergroup contact plays a vital role in reducing prejudice and discrimination.

Recent studies, on the other hand, showed that contact which indicates a common identity has a different meaning for groups (Dixon et al., 2012). It reduces attention to social inequality, decreases individuals' motivation to eliminate inequality, and

prevents them from collective action to diminish inequality, especially for disadvantaged group members (Aslih et al., 2019). For instance, Vezzali et al. (2017) showed that contact which indicates commonalities between groups undermined social change motivation. According to this phenomenon, which Tamar Saguy (2008; see also for review, Saguy et al., 2013, 2017) named *irony of harmony*, although the social distances of disadvantaged group members to their outgroups were reduced following similarity-focused contact (Pettigrew & Tropp, 2006, 2008), there was a decrease in their behavior towards changing the unequal social system compared to other disadvantaged members (Dixon et al., 2012; Saguy et al., 2017; Saguy et al., 2009), which means that the disadvantaged group members feel closer to advantageous group members, but they prevent them from taking steps to eliminate injustice (Saguy, 2008).

Following the *irony of harmony* explanations (Saguy, 2008; see also for review, Saguy et al., 2017), this dissertation aimed to examine the effect of the content of intergroup contact and ingroup identification on perceived ingroup fairness, perceived intergroup inequality, which are the attitude-level indicators of support for social change, and supporting four types of social policies that give either the host or refugees an advantage or disadvantage, which are the behavior-level indicator of support for social change. Among the host (advantaged group members, Turks), perceived ingroup fairness and perceived intergroup inequality indicate attitudes towards social change in favor of refugees. Greater perceived ingroup fairness and greater rejection of intergroup inequality highlight a more negative attitude towards social change in favor of refugees. On the other hand, supporting different types of social policies indicates a behavior that changes social change in favor of a group. In this measure, the participants indicated the extent to which they supported social policies and signed their resolutions, and gave consent for their ideas to be sent to The Grand National Assembly of Turkey (TBMM). Three preregistered studies tested the purposes of the dissertation. In Study 1, I tried to theoretically replicate findings of the irony of harmony among advantaged group members and to extend these findings in the highly prejudicial context of real-life groups, namely Turks and Syrian refugees in Turkey. In Study 2, I examined whether the same dependent variables as in Study 1 change at different levels of ingroup identification (low vs. high) and the content of intergroup contact (similarity-focused contact vs. difference-focused contact). In Study 3, I

focused on moderating the role of identification on the association between difference-focused contact and perceived ingroup fairness, perceived intergroup inequality, and supporting a social policy that reduces intergroup inequality, which are the three indicators of support for social change.

In order to reach the purposes of the dissertation, in the introduction section, first of all, the current indicators of intergroup inequality in the context of the irony of harmony were briefly introduced. Then, after the intergroup contact literature was summarized, the concept of the irony of harmony was introduced, and how and why similarity-focused contact affects attitudes and behaviors related to inequality between groups, especially among advantaged group members, was explained. Further, the role of social identity in attitudes and behaviors related to the content of intergroup contact and inequality between groups was emphasized. Finally, to present a holistic perspective, the current situation of Syrian refugees living in Turkey is presented in the context of inequality between groups.

1.1 Perceived Ingroup Fairness, Perceived Intergroup Inequality and Supporting Social Policies That Reduce Intergroup Inequality as the Indicators of Support for Social Change

In order for the society to live in harmony, intervention programs were implemented for different groups in many parts of the world to reduce intergroup inequality. In these practices, it was aimed to prevent problems that may occur in the future, as well as to reduce the problems between groups (Rosenberg, 2003). Supporting social change to reduce future problems was one of the factors that increase social cohesion (Reicher, 2007; Saguy, 2008). In this dissertation, in terms of supporting social change, perceived ingroup fairness and perceived intergroup inequality constitute attitude-level measurement, and supporting social policies constitute behavior-level measurement (please see for an example, Saguy et al., 2009).

First, perceiving the advantaged group to be fair was associated with members' evaluation of the social system as more legitimate. Legitimate system perception allowed people to maintain their existing social status (Saguy & Chernyak-Hai, 2012). Hence, considering advantaged group members were fair in intergroup context was associated with reduced support for social change (Saguy et al., 2009). Perceiving the

advantaged group to be fair also reduced members' motivation to participate in an action that reduces intergroup inequality, that is, meaning supporting social change (Zhang et al., 2007). For instance, Saguy et al. (2009) found that as contact between groups increases, outgroup fairness increases and support for social change reduces.

Second, perceived intergroup inequality between groups, which indicates discrimination against the disadvantaged group, was one of the necessary conditions for initiating social change (van Zomeren et al., 2008). Rejecting inequality between groups and the social system that signals inequality between groups made it easier for members to adopt system-justifying ideologies (Sengupta & Sibley, 2013). Adopting these system-justifying ideologies was associated with preferring social stability over support for social change. Recognizing these inequalities, however, provided members with motivation to seek social change (Saguy et al., 2009).

Third, attitudes and behaviors of members towards social policies that reduce intergroup inequality were fundamental indicators of support for social change (Saguy, 2018). As contact with the outgroup increases, members attached less importance to intergroup inequality (Saguy et al., 2009) and felt more sympathetic to advantaged group members (Dixon et al., 2007). Hence, they supported social policies that reduce inequality between groups less. This decreased support was also associated with rejection of social change. Thus, intergroup contact deters members from attitudes and behaviors in their favor for various reasons and causes them to give less support to policies that reduce inequality and can hinder social change (Reimer & Sengupta, 2021).

To summarize, perceived ingroup fairness, perceived intergroup inequality, and supporting social policies that reduce intergroup inequality may be seen as the indicators of support for social change, which are the dependent variables of the dissertation. In this dissertation, since I explore the effect of the content of contact and ingroup identification on the dependent variables, in the following sections, I summarized intergroup contact and social identification, respectively.

1.2 Overview of Intergroup Contact Theory

Intergroup contact was suggested by Allport (1954), who states that intergroup contact has a high potential to reduce prejudice and discrimination between groups. According to Allport (1954), there were four conditions to create positive relationships among groups. The first condition was that there is a similar hierarchical status between groups. Ingroup and outgroup members who established relationships with similar status develop more friendships and spend more time with each other in the following years of contact compared to previous years (Schofield, 1979; Schofield & Sagar, 1979). The second condition was that the groups share a common purpose. The Robbers Cave study by Sherif et al. (1961) was an excellent example of the impact of this condition. Children who collaborated for a common goal befriended more outgroup members and attributed more positive value to their outgroup members than before this condition. The third condition was active cooperation between groups. Cooperation between groups increased the possibility of members identifying ingroup and outgroup members together on a common ingroup. Therefore, members favored their ingroups less in possible intergroup comparisons than before the intergroup cooperation period (Gaertner et al., 1990). The fourth condition was that the authorities support the relations between the groups. For instance, if religious authorities encourage intergroup contact, problems between ingroup and outgroup members who contact each other are reduced (Parker, 1968). Pettigrew and Tropp's (2006) meta-analysis found that even in the absence of these conditions, contact was negatively correlated with negative attitudes and behaviors between groups; in the contexts where the conditions are met, it shows that there is a robust negative relationship between intergroup contact and negative attitudes and behaviors.

Pettigrew (1998) conceptualized Intergroup Contact Theory (ICT) by criticizing the subsequent studies based on Allport's (1954) hypothesis for various reasons. According to Pettigrew, intergroup contact increases knowledge about the outgroup and its members; thus, members can access relatively positive information about the outgroup. With this positive information, cognitive dissonances change in favor of intergroup relations. In addition, in this process, members may perceive less anxiety from the outgroup or empathize more with the outgroup members. Such positive emotions increase the effect of intergroup contact positively. After all these processes,

more intimate relations may emerge between the members and the outgroup members. The member who contacts positively with the outgroup member generalizes the expectation of a similar experience to the other outgroup members in this network, thereby improving the relations with the outgroup. This process, which explains how the effect of contact spreads, was defined by Pettigrew (2009) as the secondary transfer effect. Empirical studies in the literature (e.g., Shook et al., 2016; Tausch et al., 2010) confirmed the predictions about the secondary transfer effect.

Although the positive aspects were reported above, contact is not the most appropriate method in all circumstances to improve intergroup relations. For instance, contact interventions are not appropriate between groups that have physical boundaries between the areas they live in (e.g., refugee camps and host cities) or between groups that have to hide their group identities for various reasons (e.g., LGBTİ+ people). In these cases, indirect contact methods such as extended contact (Dovidio et al., 2011; Gómez et al., 2018; Wright et al., 1997; Zhou et al., 2019), imagined contact (Bargh et al., 1996; Crisp & Turner, 2009, 2012; Ioannou, 2019; Miles & Crisp, 2014; Turner et al., 2007; Vezzali et al., 2012), vicarious contact (Castelli et al., 2008; Gómez & Huici, 2008; Mazziotta et al., 2011; Vezzali et al., 2019; West & Turner, 2014); parasocial contact (Ortiz & Harwood, 2007; Schiappa et al., 2005; Visintin et al., 2017; Wojcieszak & Azrout, 2016), and electronic contact (Boccanfuso et al., 2021; Maunder et al., 2019; White & Abu-Rayya, 2012; White et al., 2015, 2019, 2020) may be used between groups (White et al., 2020).

Although all these indirect contact methods improved intergroup relations in various contexts, some researchers drew attention to these methods' limitations and criticized them. For instance, Manevska et al. (2018) stated that intergroup relations may deteriorate when researcher control remains weak in indirect contact methods. In addition, Manevska et al. (2018) criticized intergroup contact studies since did not focus on sociocultural aspects of participants and the context (see also, Manevska, 2014).

Similar to these criticisms, some researchers have discussed whether some type of indirect or direct intergroup contact will undermine societal movements towards intergroup equality in the long run (Pettigrew et al., 2011, pp. 277-278; Reicher, 2007;

Saguy & Kteily, 2014). In fact, some studies pointed out effect of the intergroup contact on social immobilization among disadvantaged group members, which means perpetual intergroup inequality, although intergroup contact is positive for intergroup relations, especially for attitude level in the short term. For instance, does intergroup contact, mainly if it focuses on similarity between groups, prevent participation in collective actions to reduce intergroup inequality (Saguy, 2008)? Moreover, do direct or indirect contact interventions that reduce prejudices affect attitudes and behaviors towards social policies that will ensure equality between groups (Dixon et al., 2005)? Studies addressing these questions have opened up discussion of the effectiveness of contact interventions that focus specifically on intergroup similarity, as outlined below.

1.3 Irony of Harmony in the Context of Power Relations

As stated above, intergroup contact improves intergroup relations (Saguy & Kteily, 2014). Although this effect is lower for disadvantaged groups compared to advantaged group members (Saguy et al., 2008), intergroup contact, due to intergroup cooperation, causes members to see themselves less as them and us. According to this hypothesis put forward by The Decategorization of Social Identity Model (DSIM) (Brewer & Miller, 1984; 1988; Miller, 2002), intergroup contact with outgroup members reduces the saliency of their social identity. This causes members who contact with the outgroup members to interpret the relationship in an interpersonal context (see also, Brown & Hewstone, 2005). However, this explanation has been criticized. In fact, decategorization alone cannot explain the irony of the harmony, which means, if this decategorization process results in a common-ingroup identity, members' demand for social change decrease, but if it results in dual-identity, no reduction is expected (Ufkes et al., 2016).

On the other hand, despite the positive effect of intergroup contact as stated above, the long-run social change-inhibiting effects of it for disadvantaged group members, which means social immobilization and persistent intergroup inequality, were also discussed. According to Pettigrew (2010), disadvantaged group members are motivated to identify themselves in a common ingroup when they contact with advantaged group members. As contact with advantaged group members increases,

disadvantaged members' identification with common ingroup identity becomes stronger. Disadvantaged group members who identify themselves in a common ingroup with advantaged group members become more insensitive to intergroup inequality compared to their past. Therefore, disadvantaged members involve less in collective action in their favor and demand less social change that would reduce inequality which is called as Reicher effect by Pettigrew (2010). In other words, this sedative effect causes disadvantaged groups to participate less in collective actions. This effect has been discussed in the literature in the context of different disadvantaged groups for nearly two decades (e.g., Cakal et al., 2016; Dixon et al., 2010; Saguy et al., 2009; Tausch et al., 2015). For instance, Cakal et al. (2011) showed that South African disadvantaged group members who have more contact with advantaged group members are less likely to intend to participate in collective actions that reduce inequality. Tropp et al. (2012), moreover, found that both black Americans and Latinos were less likely to engage in collective action in their favor as contact with advantaged group members increased. This finding was replicated among Kurds living in Europe (Ufkes et al., 2015), indigenous people living in Australia (Sengupta & Sibley, 2013), and Muslims living in India (Tausch et al., 2009). It is argued that contact with advantaged members not only reduces participation in collective actions, but also supports for social policies that increase equality. For example, as contact with advantaged group members increases, disadvantaged members support social policies that will be in their favor less (Cakal et al., 2011; Durrheim & Dixon, 2010). A current meta-analysis (Reimer & Sengupta, 2021) also showed that among disadvantaged group members, intergroup contact was associated (low effect) with less perceived injustice, collective action, and support for policies in favor of ingroup.

Why do disadvantaged group members involve less in collective action to reduce inequality when they contact with advantaged group members? This sedative effect can be explained by Gaertner and Dovidio's (2009) Common Ingroup Identity Model (CIIM). According to the model, the contact of the disadvantaged groups with the advantaged members causes them to identify themselves with the advantaged group members in a superior-common identity[1]. In this case, disadvantaged group members

[1] If more than one disadvantaged group identifies themselves in a common identity, it should not be overlooked that political solidarity and therefore resistance to inequality increases (Glasford & Calcagno, 2012).

perceive an unrealistic expectation of equality between groups (Saguy et al., 2009), feel negative attitudes and emotions towards the unequal system less (Dovidio et al., 2009), and pay attention to inequality between groups fewer (Saguy & Chernyak-Hai, 2012). In other words, disadvantaged members who identify themselves with a common identity with advantaged members lose their awareness of disadvantageous social situations (Dixon et al., 2012; Saguy et al., 2009; Wright & Lubensky, 2009). In addition, ingroup identification of disadvantaged members decreases after similarity-focused contact between groups (Tausch et al., 2015). It is also known that when common ingroup identity is salient, disadvantaged group members perceive intergroup inequality more legitimately (Jaśko & Kossowska, 2013). Negative attitudes and feelings towards the unequal system (Simon & Klandermans, 2001; Wright & Lubensky, 2009) are the most important factors that strengthen disadvantaged group members' participation in collective actions to reduce inequality. Moreover, acceptance of inequality was another vital variable for collective action. As the members refuse the existence of intergroup inequality, they participate in collective action less (van Zomeren et al., 2008). This decreased interest in intergroup inequality prevents members from participating in collective actions. Many studies confirmed this relationship. For instance, Greenaway et al. (2011) found that disadvantaged members who identify themselves in a common ingroup with advantaged group members both have less ingroup identification and are more reluctant to solve problems arising from advantaged group members.

Saguy (2008) also acknowledged that conventional contact interventions have developed in accordance with these models; however, she suggests that these interventions reduce prejudice among groups, but ironically, they prevent groups from being at equal positions in the social system. In a study that questioned this hypothesis, Saguy et al. (2009, Study 1) created advantageous and disadvantageous groups in the laboratory. They found that the commonality-focused contact used in conventional intergroup contact studies was associated with a more positive attitude towards the outgroup, consistent with the findings in the literature; however, the same study showed that disadvantaged group members paid less attention to social inequality after this contact and thought that their outgroup was fairer compared to members with the difference-focused contact condition. In another similar study, Saguy & Chernyak-Hai

(2012, Study 1) found that disadvantaged group members at the commonality-focused contact condition were more likely to deny that they are discriminated against, and perceived the hierarchy between groups as more legitimate compared to members with the difference-focused contact condition. These findings were supported by correlational designs (Saguy & Chernyak-Hai, 2012, Study 2; Saguy et al., 2009, Study 2). These findings were evaluated that the commonality-focused contact reduces tensions between advantaged and disadvantaged groups, but this reduced conflict will be detrimental in the long-term for disadvantaged group members (Saguy, 2018). Consequently, by emphasizing the similarity, the disadvantaged group members identifying themselves in a common identity with the advantaged members have ironic consequences, contributing to social (and unequal) stability in favor of the advantaged group rather than a social change in favor of the disadvantaged group.

On the other hand, according to another explanation, Wright and Lubensky (2009) showed that disadvantaged groups perceive the boundaries between groups more permeable when intergroup contact creates a perception of similarity. This perception creates the illusion of individual mobility in disadvantaged group members. As a result of this identity management strategy, which points to the advantageous group orientation, in other words, the acquisition of a possible advantageous social status, the members do not turn to collective actions to eliminate the disadvantages. Instead, they prefer individual mobility to recategorize their ingroup identity (see also, Reicher, 2007).

Although researchers have mostly focused on intergroup contact interventions on advantaged group members (Tropp & Pettigrew, 2005), recently, they have also started to examine the attitudes and behaviors of disadvantaged group members about inequality (Wright & Lubensky, 2009). One of the main reasons for this is that disadvantaged group members experience more inequality due to power and resource differences. Because of the perceived inequality, they tend to participate in collective action more to reduce inequality (Simon & Klandermans, 2001). However, the attitudes and behaviors of advantaged and disadvantaged group members differ in terms of power relations between groups (Rouhana & Fiske, 1995). For instance, advantaged group members desire the continuation of the existing social system more than disadvantaged members (Blumer, 1958; Scheepers et al., 2003) and resist social

change (Saguy & Kteily, 2014). They control resources more and have less need for other groups of society (Bacharach & Lawler, 1981), and systematically prefer a one-ingroup representation than a dual-identity (Verkuyten, 2006).

On the other hand, disadvantaged members demand to challenge the status quo more than advantaged ones (Saguy & Kteily, 2014). They tend to show a consistent preference for dual-identity which means identifying themselves in their ingroup and a common *new* ingroup (Verkuyten, 2006). If they prefer a common ingroup identity, they demand less social change (Glasford & Dovidio, 2011). Moreover, disadvantaged group members face more discrimination and injustice in many areas of the social environment, such as school or job life. In the context of all these power differences, while the advantaged members want to maintain the status quo, the disadvantaged demand more social change (Saguy & Kteily, 2014).

It is crucial to focus on the attitudes and behaviors of advantaged group members to examine these differences (Wright & Lubensky, 2009). For instance, Saguy (2018) drew attention to this shortcoming in the field of social psychology, emphasizing that very few studies examine how advantageous group members perceive intergroup inequality after intergroup contact, while far fewer focus on behavioral measures. Moreover, Harwood et al. (2013) stated that the relationship between intergroup contact and advantaged group members' attitudes and behaviors that point to social change favors the disadvantaged ones has been insufficiently studied.

There are various correlational studies in the literature showing that advantaged group members become more sensitive to intergroup inequality after coming into contact with the disadvantaged (e.g., Hässler et al., 2020; Pettigrew et al., 2007; Selvanathan et al., 2018). For instance, Dovidio et al. (2010) showed that advantaged group members who identify themselves with disadvantaged group members in a common ingroup help disadvantaged members' social organizations such as student clubs more aiming to improve the social opportunities of disadvantaged members. Similar findings were obtained in experimental studies. For instance, Kunst et al. (2015) showed that after contact with the disadvantaged group members, advantaged group members identify themselves with a common identity, and they have a desire to financially help more to the disadvantaged members. Kunst et al. (2015) discussed that

this finding demonstrated the importance of common identity in favoring advantaged members' support for functional multiculturalism that reduce intergroup inequality in favor of disadvantaged members. Kotzur et al. (2019) also revealed that positive contact with asylum seekers is associated with solidarity-based collective actions favoring asylum seekers among advantaged group members.

Some researchers, on the other hand, claimed that similarity-focused contact, which means developing a common ingroup identity, is associated with lower social change willingness. For instance, Vezzali et al. (2017) highlighted that if advantaged members' attention is focused on group-based similarities, then it is unlikely that they would embark on the social change in favor of disadvantaged ones. Similarity-focused intergroup contact and attitudes towards intergroup inequality among advantaged group members were associated. For instance, advantaged group members who contact with a disadvantaged member consider it less vital that a disadvantaged member is exposed to negative behavior because of his identity (e.g., not being hired because they are Black). In addition, these members perceived the victim's raising his voice as more illegitimate (Banfield & Dovidio, 2013). Moreover, a large-scale survey by Dixon et al. (2007) showed that advantageous group members with increased contacts with disadvantaged group members have relatively positive attitudes towards them, yet they refrain from supporting laws in favor of the disadvantaged group. As Vezzali et al. (2017) pointed out, these seemingly inconsistent results for advantaged group members highlight the need for more empirical research examining the relationship between intergroup contact and intergroup inequality.

Studies examining intergroup contact and intergroup relations among advantaged groups draw attention to the context and conditions in which contact takes place. For instance, Hässler et al. (2021a) emphasized that willingness to contact with the disadvantaged ones and feeling positive emotions towards them among advantaged group members are vital factors in order to support social equality. Bagci et al. (2020) also showed that volition to contact between groups is a vital factor that affects intergroup relations across different cultural samples. Furthermore, it is argued that factors such as system justification, social dominance, or deprivation of group-based needs in the context in which the contact takes place may have a significant effect on

the preference of advantaged members to support social equality or resist change (Hässler et al., 2021a).

In summary, in cases where intergroup contact emphasizes similarity, disadvantaged group members see intergroup inequality as less critical and have lower motivation for change because they identify themselves in a common ingroup with advantaged group members. On the other hand, what if advantaged group members identify themselves in a common ingroup with disadvantaged members? Assuming that the same psychological process would operate in them, advantaged group members would identify themselves in a common ingroup with the disadvantaged after similarity-focused contact. Thus, similarity-focused contact among advantaged group members, as observed in disadvantaged members, may result in low support for social change. In other words, similarity-focused contact would cause lower support for social change, which means in the similarity focused contact condition would be perceived higher ingroup fairness, lower intergroup inequality (H1 & H2). This hypothesis points to the advantaged members' side of the concept of the irony of harmony.

Moreover, advantaged group members would have a belief that new ingroup members would avoid blaming themselves after similarity-focused contact so that they would reject intergroup inequality more. This behavior will be paralleled in social policies that diminish inequality. Because they opposed inequality, advantageous group members after similarity-focused contact would support social policies that reduce inequality less (H3b), and support social policies that increase it more (H3c), unlike those with difference-focused contact. Since contact is not only related to increasing the interest of the ingroup, it is expected to have no effect on the behavior of supporting social policies that do not affect intergroup inequality (H3a).

Although the relationship between contact and support for social change is basically based on the intergroup contact theory (Pettigrew, 1998) as stated above, theorizing about the functioning of contact and social change mainly refers to the Social Identity Theory (Tajfel & Turner, 1979; Wright & Lubensky, 2009). For instance, as the contact with the outgroup increases, the commitment to social identity (ingroup identification) decreases, and accordingly, the support for social policies in favor of the ingroup decreases (Cakal et al., 2011). Among the advantaged group members also

interaction between group position and ingroup identification also negatively predicted social change motivation. Thus, identification with the social identity may be one of the most vital factor to examine the relationship between intergroup contact and support for social change.

1.4 The Content of Intergroup Contact

So far, I have conveyed the variables and outcomes that I have focused on in the dissertation, the historical development of the contact paradigm and the concept of irony of harmony. Also, I stated that one of the main variables of my dissertation is the content of intergroup contact. So, what is this content of intergroup contact?

As it is known, intergroup contact is a multidimensional concept. For example, some studies focused on the method of contact (e.g., Bargh et al., 1996; Gómez & Huici, 2008; Schiappa et al., 2005; Wright et al., 1997), some on its context (e.g., Hässler et al., 2021b) and some on a different feature such as volition (e.g., Bagci et al., 2020). In this dissertation, on the other hand, I focused on the information that the intergroup contact refers to, what characteristics the target members share with the outgroup, that is, the information of the contact that includes similarities or differences between the groups (e.g., Saguy & Chernyak-Hai, 2012; Vezzali et al., 2017). As I mentioned above, the content of intergroup contact may play a key role in examining irony of harmony. Particularly in the contact of group members with power differences, the difference or similarity in the content of the contact may affect the members' self-identification processes, their attitudes and behaviors towards the outgroup, and thus the measures of support for social change. Throughout the dissertation, with the concept of content of contact, I pointed out that the contact carries information that contains similarity or difference between groups.

1.5 Social Identity on Intergroup Contact

Identification, which is one of the fundamental variables of SIT (Tajfel & Turner, 1979), strongly affects intergroup evaluations. For instance, people whose different levels of social identification with their ingroup have different representations about their ingroup and outgroup (Gardikiotis, 2008; Spears et al., 1997; Tropp & Wright, 2001). Furthermore, social identity identification systematically influences intergroup

behavior (Ellemers et al., 1997), such as collective action for social change (Di Bernardo et al., 2019). Higher social identity identification for members of advantaged groups is related to a greater willingness to keep their group's advantage (Scheepers et al., 2003).

Identification, moreover, predicts people's ingroup and outgroup evaluations (Abrams & Hogg, 2006). For example, people with stronger identification tend to show greater ingroup bias, although some moderator variables such as ingroup norms differentiate the relationship with them (Jetten et al., 1997a). Increasing identification means increasing investments in the ingroup. A meta-analysis of Aberson et al. (2000) supported the positive relationship between social identification and ingroup bias.

Similarly, Wright and Lubensky (2009) pointed out social identity salience and ingroup identification in intergroup contact studies and suggested that new studies should include these concepts in models. Some intergroup contact studies have examined the role of identification in accordance with this recommendation. For instance, disadvantaged group members whose higher identification desire to talk about differences between groups when in contact with advantaged group members, although advantaged ones with higher identification desire to talk about commonalities between them (Saguy et al., 2008). The intention of collective action of disadvantaged group members who contact advantaged group members in the context of similarities between them is reduced. However, members with greater identification are *immune* that means there is no reduction in their intention to participate in collective action (Hasan-Aslih et al., 2019). All these findings indicate that disadvantaged group members may become more sensitive to intergroup inequality if they have stronger ingroup identification.

On the other hand, the main findings of the social identity approach showed that high ingroup identification is associated with evaluating messages from the ingroup in favor of the group and evaluating messages from the outgroup against the ingroup, and as emphasized above, members with high identification are not affected by the content of intergroup contact (Hasan-Aslih et al., 2019). Therefore, for people with high identification, the effect of similarity and difference-focused contact can be expected to be reversed. Because these members would probably tend to protect their existing

ingroup -not new ingroup members emerged from the recategorization of groups in a new common ingroup, primarily because of their high identification- that is, they will reject inequality more. Members with high identification may view difference-focused contact as a challenge to their ingroup, which means to challenge their advantageous position. Contrary to the findings in the literature, which highlight that people are less sensitive to intergroup inequality after similarity-focused contact, in the difference-focused contact condition, members may become more motivated to protect their ingroup. Because for these members, the differences between groups may be evaluated as a challenge to maintaining the status quo. Therefore, after difference-focused contact, advantaged group members with high identification would state their ingroup is fairer than those with similar-focused contact, which means they reject intergroup inequality more (H4). On the other hand, because members with low ingroup identification would be less motivated to protect their ingroup, owing to the positive effect of difference-focused contact on social change, those who had difference-focused contact with outgroup members would more accept inequality between groups than those other conditions (H5).

On the other hand, since the social identities of low-identity members would not be salient, similarity-focused contact would allow recategorizing the ingroup under the similarity-focused contact condition. Thus, my expectation for members in the low identification condition is in line with the literature (e.g., Vezzali et al., 2017). A similar hypothesis can be expressed for social policies. After the difference-focused contact, the advantaged group members with high identification with their ingroup would give more support to policies that increase inequality between groups in order to maintain their advantages (H6c). These members will be less supportive of social policies that reduce inequality. In this way, they would eliminate the feeling of challenge caused by difference and, as their high identification indicates, they would maintain the advantageous position of their group. Since similarity-focused contact would cause advantaged group members to identify themselves with a common ingroup with the disadvantaged ones, low ingroup identification level would cause advantaged members to support social policies that reduce inequality less than those who had difference-based contact, in line with the literature (H6c). In terms of policy support, which does not make any sense in terms of intergroup equality, the level of

ingroup identification or the content of contact type would not have a differentiating effect (H6a).

In the present dissertation, I assumed Syrian refugees as a disadvantaged group whereas Turkish people as an advantaged group. Therefore, I briefly covered the current situation of Syrian refugees in Turkey in the following section; and then I summarized the hypotheses of the dissertation.

1.6 Intergroup Inequality and the Current Situation of Syrian Refugees in Turkey

In order to discuss the attitudes and behaviors of advantaged group members (Turks as a host group) towards the disadvantaged ones (Syrian refugees), it is vital to consider the dynamics of the relationship between these groups in Turkey. Recent studies conducted in Turkey indicated that Turks perceived cultural and financial threat from Syrian refugees. For instance, hosts perceived realistic threat from Syrian refugees living in Turkey (Güçer et al., 2013; Sunata & Yıldız, 2018). As the perceived threat increased, the social distance of the hosts towards the Syrian refugees increased (Yanbolluoğlu, 2018). Hosts described Syrian refugees as a cultural threat and a financial burden (Çoksan et al., 2020). The narratives about Syrian refugees in the media also supported that there is an ongoing highly prejudicial context between these groups (Yaylacı & Karakuş, 2015). Although studies focusing on Turks and different disadvantaged groups (e.g., Kurds) in Turkey also point to identity-based conflicts, it can be thought that the disparity between Turks and Syrian refugees is stronger in Turkey, which hosts the largest number of Syrian refugees in the world.

Hässler et al. (2021a) pointed out the context of intergroup contact for advantaged group members, emphasizing that contact can have positive or negative effects. In the model they conceptualize as the Integrated Contact-Collective Action Model (ICCAM), Hässler et al. (2021a) argue that relatively negative and rare contact, high levels of system justification, ingroup identification, right-wing authoritarianism, social dominance orientation, and lack of group-based needs are associated with less support for social change in favor of the disadvantaged ones. The findings of recent Turkish studies supported these arguments. For instance, Turkish participants had very rare and generally negative contact with Syrian refugees (Çoksan et al., 2020). High

ingroup identification was associated with negative representation (Çoksan et al., 2020) and negative feelings (Yitmen & Verkuyten, 2018) towards Syrian refugees. It was also known that high dominance orientation is associated with discrimination against Syrian refugees (Karaoğlu, 2015). As ingroup identification increased, Turks accepted the conflict narrative less in favor of refugees and less support social policies that would eliminate social inequality (Uluğ & Uysal, 2021). All these findings may indicate that the intergroup context may also be effective when examining the effects of contact and identification on attitudes and behaviors related to intergroup inequality, which is the initial aim of the dissertation.

1.7 Aim of the Current Research

In this study, I aimed to examine the effect of the content of intergroup contact and ingroup identification on support for social change. As noted above, the effect of the content of intergroup contact and ingroup identification on intergroup inequality is not well-documented for the advantaged group, since most of the studies have been conducted with disadvantaged members (Saguy et al., 2017; Wright & Lubensky, 2009; Vezzali et al., 2017); thus, I thought that it would be more appropriate to work with advantaged groups to reduce this gap.

I conducted two pilot studies, two experimental studies, and a cross-sectional study to examine the relationship between the content of intergroup contact, ingroup identification, and dependent variables regarding intergroup inequality, which are perceived ingroup fairness, perceived intergroup inequality and supporting social policies, and in the context of intergroup relations with the ongoing conflict between them, extend past findings among advantaged group members who probably experience outgroup threat. I conducted the first pilot study to adapt the process used to manipulate the content of contact in the previous studies to the local culture. I conducted the second pilot study to test whether the similarity-focused contact recategorizes the members themselves in a common identity with the outgroup. The findings of the first study showed that similarity-focused contact, as in previous studies, indicated the common ingroup identity; thus, throughout two experimental studies, I have assumed that similarity-focused contact indicates common ingroup identity. Vicarious intergroup contact method was used in both pilot studies. Using the

findings of the pilot studies, I focused on the effect of the content of contact on attitudes and behaviors regarding intergroup inequality in the first study. Combining the first study's findings with the social identity approach, I conducted the second study. In the second study, I examined the effects of ingroup identification and content of contact. Face-to-face electronic contact method was used in both experimental studies. Since the pattern of the second study's findings indicated a possible moderation, in the third study, I focused on the moderating role of ingroup identification.

Past seminal works, whether conducted with advantaged group members or not, may be criticized in some respects. First, very few people participated in most of the studies (e.g., Glasford & Calcagno, 2012, 41 participants; Glasford & Dovidio, 2011, 47 participants; Saguy & Chernyak-Hai, 2012, 74 participants; Saguy et al., 2008; 72 participants). This is an important factor that undermines the strength of the findings. In this dissertation, I conducted power analysis before the study to reach at least .80 power and tried to reach the minimum number of observations.

Second, almost all of these participants were psychology students participated in the study (e.g., Saguy & Chernyak-Hai, 2012; Saguy et al., 2008; Vezzali et al., 2017). Therefore, the external validity of the findings seems highly doubtful. Thus, in this dissertation, I collected data from advantaged group members with representative characteristics in terms of various demographic variables.

Third, although it is characterized as advantageous and disadvantageous, there was no highly prejudicial context between groups in most of the studies, but these findings were also generalized to groups in conflict with each other (e.g., Saguy et al., 2008; Saguy & Chernyak-Hai, 2012). For instance, Hässler et al. (2021b) stated that their findings depend on predominantly Global North, and groups were experiencing intergroup inequalities, not conflict. However, highly prejudicial context and threat perception play a crucial role in the behavior of group members (Gaunt, 2011; Stephan & Stephan, 1985, 1996, 2000). Thus, in this dissertation, I focused on the context of groups in which realistic or symbolic conflict continues and, I wanted to explore what the findings in the literature might indicate for groups in highly prejudicial context.

Fourth, other studies have generally measured at the attitude level, and very few empirical studies have used behavioral measures (e.g., Saguy et al., 2009, Study 1).

Saguy (2018) stated that behavioral measures may provide valuable contributions to the investigation of this phenomenon. Even in studies examining social policies, the intention to support policy was measured, not support (e.g., Cakal et al., 2011; Glasford & Calcagno 2012). In other words, saying *I support this social policy* or *signing to send it to parliament by stating that I support that social policy* are different levels of measurement. In this study, I aimed to expand the findings by measuring both attitude (perceived ingroup fairness, perceived intergroup inequality) and behavior (signing social policies that the participant supports or rejects) and to contribute to the field by eliminating these criticisms.

Finally, I believe that the findings of this dissertation would shed light on what the content of contact interventions to improve Syrian-Turkish relations should include. As stated above, as other findings in the literature indicate, in Turkey, the focus is mostly on disadvantaged groups (Syrian refugees) in order to improve intergroup relations. These interventions were aimed at facilitating the integration and acculturation of the disadvantaged group into the host society (e.g., UNHCR, 2021). However, increasing the acceptance of disadvantaged by advantaged group members may also improve intergroup relations. Thus, the findings of this research will shed light on the content of interventions for advantaged group members. Hypotheses are summarized in Table 1.

Table 1

Hypotheses of the dissertation

Pilot Studies	**H_{p1}[1].** There will be no change in the threat perception of the participants after exposure to the content of difference-focused contact. **H_{p2}.** Participants in the similarity-focused contact condition will identify themselves in a common ingroup identity with outgroup members more than those in the difference-focused contact condition.
Study 1	**H_1.** Participants in the similarity-focused contact condition will perceive more ingroup fairness than those in the difference-focused contact condition. **H_2.** Participants in the difference-focused contact condition will perceive more intergroup inequality than those in the similarity-focused contact condition. **H_{3a}.** No difference will be observed between groups in terms of supporting the H+R+ type of social policy. **H_{3b}.** Participants in the difference-focused contact condition will support the HnR+ and H-R+ type of social policies more than those in the similarity-focused contact condition. **H_{3c}.** Participants in the similarity-focused contact condition will support the H+R- type of social policy more than those difference-focused contact condition.
Study 2	**H_4.** Participants in high ingroup identification and the difference-focused contact condition will perceive ingroup fairness more, and participants in high ingroup identification and the similarity-focused contact condition, participants in low ingroup identification and the similarity-focused contact condition, participants in low ingroup identification and the difference-focused contact condition will follow it, respectively. **H_5.** Participants in low ingroup identification and the difference-focused contact condition will perceive intergroup inequality more, and participants in low ingroup identification and the similarity-focused contact condition, participants in high ingroup identification and the similarity-focused contact condition, participants in high ingroup identification and the difference-focused contact condition will follow it, respectively. **H_{6a}.** No difference will be observed between groups in terms of supporting the H+R+ type of social policy. **H_{6b}.** Participants in the low ingroup identification and the difference-focused contact condition will support the HnR+ and H-R+ type of social policies more and, participants in low ingroup identification and the similarity-focused contact condition, participants in high ingroup identification and the similarity-focused contact condition, participants in high ingroup identification and the difference-focused contact condition will follow it, respectively. **H_{6c}.** Participants in high ingroup identification and the difference-focused contact condition will support the H+R- type of social policy more, and participants in high ingroup identification and the similarity-focused contact condition, participants in low ingroup identification and the similarity-focused contact condition, participants in low ingroup identification and the difference-focused contact condition will follow it, respectively.
Study 3	**H_7.** Ingroup identification has a moderating role on the association between difference-focused contact and perceived ingroup fairness, perceived intergroup inequality, and supporting the HnR+ type of social policy. **H_8.** On the high ingroup identification condition, as the contact increases, participants will perceive more ingroup fairness. Moreover, those participants will perceive less intergroup inequality and support less the HnR+ type of social policy. **H_9.** On the low ingroup identification, this relationship will be reversed and, as the contact increases, participants will perceive less ingroup fairness, perceive more intergroup inequality, and support more the HnR+ type of social policy.

Note. Bold Hs represent hypotheses. [1] I am aware that the 3 null hypotheses in the table are not statistically appropriate. However, I stated them this way in order to express my expectation in terms of the relevant outcomes. Unlike other hypotheses, these null hypotheses may be considered as scientific hypotheses, not statistical hypotheses (please see, Bolles, 1962).

CHAPTER 2

PILOT STUDY 1: DEVELOPING A CONTENT OF INTERGROUP CONTACT FOCUSING ON CULTURAL DIFFERENCES IN INTERGROUP RELATIONS

The first pilot study was conducted to select a manipulation procedure for the content of contact to be used in the experimental study of this dissertation. In order to do that, I examined various methods used in the literature for changing the content of intergroup contact, and I selected the manipulation task of the most recent study (Saguy & Chernyak-Hai, 2012). In the aforementioned study, psychology department students of one university came into contact with psychology department students at another more prestigious university in a way that would contain similarities or differences. But in fact, the students in the psychology department at the prestigious university were confederates, and the researchers have already determined their answers.

However, the content in question is studied in this study with two groups that are different from the social advantage situation. For this reason, the prescripted contents were adapted to the Turkish-Syrian refugee context as the focus on cultural differences or similarities between the groups. Nevertheless, there was a possibility that intergroup difference-focused contact may be perceived as a threat by the advantaged group members (González et al., 2010). For instance, the emphasis on differences between groups in interpersonal trait levels is perceived as a threat by the members of the advantaged group members such as the host (Zarate et al., 2004). Moreover, Vezzali et al. (2017) proposed that in order not to create a backfire effect, the content of the difference-focused contact should be meaningful and designed in such a way that it does not negatively affect the relationship between advantaged and disadvantaged groups.

Based on these findings and suggestions (e.g., Saguy & Chernyak-Hai, 2012; Vezzali et al., 2017), I thought that in the current manipulation task, difference-focused contact may be evaluated as a threat factor among advantageous group members, and it may frame a confounding effect. I also argued that such a problem may arise through personal communication with the author of the concept, Saguy (2020). Thus, using contents in the study of Saguy and Chernyak-Hai (2012), I decided to conduct a pilot study to examine whether the version of the difference-focused content adapted to the Turkish-Syrian refugee context, creating an intergroup threat. In other words, the pilot study aimed to examine the adapted version of the manipulation task that manipulate the content of contact whether arise any threat perception among advantaged group members. Because of the power relations between advantaged group members (Turks) and disadvantaged group members (Syrian refugees) and some studies (e.g., Çoksan et al., 2020) that showed Turks perceive symbolic threats from Syrian refugees, I mainly focused on status-based threats and cultural threats. Since there was no information that threatened Turks' ingroup uniqueness, I did not examine the distinctiveness threat as a potential variable (Jetten et al., 1997b).

Moreover, because of the highly prejudicial context between Turks and Syrian refugees and ongoing COVID-19 pandemic, I thought that indirect contact methods are more appropriate to create intergroup contact condition and I chose a vicarious contact method to examine pilot study's hypotheses, since the method was fast and easy to apply. Vicarious contact was conceptualized by Gómez and Huici (2008). In this method, members are exposed to video, audio recording, or story stimuli that depict a positive interaction between their ingroup and outgroup. In this study, I asked the participant to read a positive interaction that I expressed took place between the in and out group of the participant. The basis of the method was the increase of knowledge about positive interaction with the outgroup member and, accordingly, the generalization of this knowledge to other outgroup members (Vezzali et al., 2019). There was a positive relationship between vicarious contact and positive attitudes between groups and the intention to directly contact with outgroup members in the future (Castelli et al., 2008; Mazziotta et al., 2011; West & Turner, 2014).

To emphasize again, I thought that only difference-focused contact could create a perception of a cultural or status-based threat since it points to cultural differences

between groups. Similarity-focused contact did not have any potential for distinctiveness threat, as it did not imply that the ingroup's unique characteristics were also shared by the outgroup. Therefore, in this pilot study, I aimed to see whether only difference-focused contact creates a threat. As stated above, the fact that the manipulation task unveils a threat perception would create a confounding effect in the following analyses. Finally, the effect of the content of intergroup contact on various dependent variables was examined in this pilot study to check whether the adapted version of the manipulation task creates a threat perception among participants.

2.1 Method

2.1.1 Participants

Thirty-eight people (11 male, 27 female) who were over 18 years old and identified themselves as Turks participated in the pilot study. Six participants did not attend the post-test. Final 32 participants' (8 male, 24 female) age mean was 21.812 (Min_{age} = 20, Max_{age} = 40, SD = 3.64). They spent most of their lives in a city in Turkey.

2.1.2 Measurements

2.1.2.1 Demographics

Demographic information such as age, gender, education level of the participants was collected with a demographic information form. The form is presented in Appendix A.

2.1.2.2 Perceived Threat Scale

The perceived threat scale, which was developed by McLaren (2003) and adapted to the Syrian refugee context and Turkish by Yangın (2017), was used to measure the extent to which Turkish participants perceived the threat from Syrian refugees. The scale was used for both pre and post-test. The scale consists of a 5-point Likert type (1 = I strongly disagree, 5 = I strongly agree) 5-item (e.g., "People from these minority groups abuse the system of social services"). Three items covered economic / status-based threats, and two items covered cultural / symbolic threats. The high score on the measure indicated more perceived threats from Syrian refugees. Cronbach's alpha value of the pre-test measurement was .779 (N = 38), and Cronbach's alpha value of the post-test was .813 (N = 32). The scale is presented in Appendix B.

2.1.2 Contents of Intergroup Contact

As stated above, prescripted content of intergroup contact was adapted from Saguy and Chernyak-Hai (2012). The contents can be seen in Table 2. Turkish version of the contents is presented in Appendix C.

Table 2

Predetermined questions and answers for contact manipulation

Similarity-focused contact	Difference-focused contact
Q1: What do you think are the similarities that Turks and Syrian refugees share?	Q1: Each ethnic group that lives in Turkey has its own characteristics. How do you think Syrian refugees are different from other groups such as Turks?
A1: I think we have a lot of similarities. For example, we have common values and beliefs. Our meals are very similar. I think this is due to the fact that the Mediterranean Culture deeply affects both peoples. We have so much in common. It is very interesting, but even our wedding ceremonies are very similar. I noticed it when I saw a henna night in Turkey; the same is true of the Syrians.	A1: I think Syrian refugees are very different from Turks. For example, our values and beliefs are different. Our meals are different. I think this is because Mediterranean Culture affects the two people differently. There are so many other differences. It is exciting, but even our marriage ceremonies are different. I realized that when I saw the henna night in Turkey, this culture is different.
Q2: Where do Syrian refugees socialize?	Q2: Where do Syrian refugees socialize?
A2: I think the same places as you. Parks, gardens, shopping malls.	A2: I think it is different from where Turkish people do. We generally prefer to chat in our homes rather than parks.
Q3: What jobs do Syrian refugees work in?	Q3: What jobs do Syrian refugees work in?
A3: We do work in the same jobs as the Turks. Our dexterity is very similar anyway. In workplaces, no one can distinguish whether a master is Turkish or Syrian.	A3: We work in very different areas than the work fields that Turks work in. Our handicraft skills are also very different. Anyone can distinguish whether a laborer is Turkish or Syrian at work.
Q4: What social issues do you complain about?	Q4: What social issues do you complain about?
A4: Traffic, cost of living, crowd. Usually, things like that. The things are that Turks are complaining about. When you think about it, our complaints are as similar as our pleasures.	A4: Communication, transportation, interpersonal relationships. Usually, such things. I think it is different from the issues that Turks complain about. When I think about it, I realized that our complaints are also as different as our tastes.
Q5: What do you think about other people living in Turkey?	Q5: What do you think about other people living in Turkey?
A5: I like them. I mean, I like everyone living in Turkey.	A5: I like them. I mean, I like Syrians who live in Turkey.

Note. Q indicates prescripted questions, and A indicates prescripted answers. Only the effect of difference-focused contact on the perceived threat from outgroup members was investigated in the pilot study. All items adapted from Saguy and Chernyak-Hai, 2012, Study 1.

2.1.3 Procedure

After obtaining IRB approval from the Middle East Technical University under number 111 ODTU 2020, I started the data collection. The participants were told that the study was about to examine their personal ideas about Syrian refugees. All participants were accessed through the SONA system[2]. After the participants filled out the demographic information form in the online link of the research, they respond to the perceived threat scale. One week after completing this measurement, the online link of the post-test was sent to the participants. The participants were told that they would first read a conversation between an ingroup member (Turks) and a Syrian refugee focused on differences between groups. After the participants read the content of the difference-focused contact (see Table 2), they were asked how they would feel about the Syrians if they were the person in this interview, and the perceived threat scale was presented. At the very end of the research, participants have been explained the real purpose of the research. Data were collected in July 2020, and participants were given 1.5 credits as an incentive, and a gift voucher worth 50 TL was presented to 5 people with a lottery.

2.2 Results and Discussion

Paired samples T-test was conducted to examine whether the difference-focused contact content changed the perceived threat from Syrian refugees. Shapiro-Wilk test results showed that the normality assumption is not violated (W = .953, p = .178). Paired samples T-test results showed no difference in the perceived threat scores of the participants from refugees after being exposed to difference-focused contact (t(31) = 1.85, p = .074, Cohen's d = .327). Detailed information is presented in Table 3. Findings showed that difference-focused intergroup contact does not pose any threat to advantaged group members. For this reason, I decided to use this content as the content of difference-focused intergroup contact in other studies in the dissertation.

[2] The SONA is a web-based research organization system where researchers can announce their studies to some students studying at their own universities, invite them to research as participants, and give them credits for participating in the study.

Table 3

Paired samples T-test statistics for perceived threat among advantaged group members

	Mean	SD	SE	t	df	p	Cohen's d
Pre-Test	3.18	.863	.152	1.85	31	.074	.327
Post-Test	3.02	.876	.155				

CHAPTER 3

PILOT STUDY 2: TESTING WHETHER SIMILARITY-FOCUSED CONTACT COULD REVEAL THE COMMON INGROUP IDENTITY

The second pilot study was conducted to test whether similarity-focused contact could make salient the common ingroup identity among advantaged group members. Some seminal studies (e.g., Saguy & Chernyak-Hai, 2012; Vezzali et al., 2017) that formed the basis of this dissertation emphasized that similarity-focused contact indicates a common ingroup identity. However, in order to discuss the possible effects of the content of intergroup contact on support for social change, which will be examined in subsequent two experimental studies throughout this dissertation, it was necessary to examine whether this finding would be replicated in the context of contact between Turks and Syrian refugees. Therefore, in this pilot study, I examined the extent to which members with similarity-focused contact identified themselves in a common ingroup with their outgroup members.

For the reasons stated in the first pilot study, I used the vicarious contact method in this study as well. The process proceeded similarly, but this time, the participants read the content of the contact between their in and outgroup, focusing on the similarity or difference, from the paper given to them, and their answers were collected by the paper-pencil method.

3.1 Method

3.1.1 Participants

Twenty-nine people (14 male, 15 female) who were over 18 years old (M_{age} = 22.21, Min_{age} = 19, Max_{age} = 36, SD = 3.74) and identified themselves as Turks participated in the second pilot study. They spent most of their lives in a city in Turkey.

3.1.2 Measurements

3.1.2.1 Demographics

Demographic information such as age, gender, education level of the participants was collected with a demographic information form. The form is presented in Appendix A.

3.1.2.2 Common Ingroup Identity Measurement

Three items (e.g., "I think everyone living in Turkey, including Syrian refugees, is actually part of one group.") with 7-point Likert type (1 = I strongly disagree, 7 = I strongly agree) which were adapted from Ufkes et al. (2016, experiment 2) were used to measure the extent to which participants identify with outgroup members in a common ingroup identity. The high score on the measure indicated greater perceived common ingroup identity. Cronbach's alpha value was .854. Items are presented in Appendix D.

3.1.2 Contents of Intergroup Contact

The content of intergroup contact was adapted from Saguy and Chernyak-Hai (2012) used in the first pilot study was used (please see, Table 2).

3.1.3 Procedure

The participants who were reached using convenience sampling were told that the study was about to examine their personal ideas about Syrian refugees. After the participants filled out the demographic information form they were told that they would read a conversation between an ingroup member (Turks) and a Syrian refugee. 14 participants were randomly assigned to similarity-focused contact condition, and they read a conversation between in and outgroup that focused on cultural similarity between groups. 15 participants were randomly assigned to difference-focused contact condition, and they read a conversation between in and outgroup that focused on cultural differences between groups. After the participants read the content of the intergroup contact (see Table 2), the common ingroup identity scale was presented. At the end of the research, participants have been explained the real purpose of the research. Data were collected in July 2020. No incentives were presented to participants.

3.2 Results and Discussion

Independent samples T-test was conducted to examine whether the content of intergroup contact changed the perceived common ingroup identity. Shapiro-Wilk test results showed that the normality assumption is not violated (W = .972, p = .626). Independent samples T-test results showed that participants who had similarity-focused contact (M = 5.55, SD = .50) identify themselves in a common ingroup identity more than participants who had difference-focused contact (M = 3.98, SD = .41, $t(27)$ = 9.30, $p < .001$, Cohen's d = 3.460[3]). Findings showed that similarity-focused contact caused advantaged group members to identify themselves in a common ingroup identity with disadvantaged members, as shown in other similar studies (e.g., Vezzali et al., 2017). Thus, I decided to use the content presented in Table 2, thinking that similarity-focused contact would point to a common ingroup identity in the 2 experimental studies in the dissertation.

[3] Because the difference between the two means is larger than one standard deviation, effect size was greater than 1.

CHAPTER 4

STUDY 1: TESTING OF THE IRONY OF HARMONY AMONG ADVANTAGED GROUP MEMBERS

Study 1 aimed to examine the effect of the content of contact on perceived ingroup fairness, perceived intergroup inequality, and support for four types of social policies. In the study, the content of contact was changed to be similarity-focused, difference-focused, and control group. All participants were randomly assigned to these experimental conditions. In the similarity-focused contact, advantaged group members had a video call with a Syrian refugee (confederate), emphasizing cultural similarities. Difference-focused contact focused on cultural differences during the video call. The control group completed the measurements without contacting anyone. In line with the findings of the second pilot study, I assumed that people who had similarity-focused contact with the refugee classify themselves in a common ingroup identity with the outgroup (please see for an example, Saguy & Chernyak-Hai, 2012).[4] Since identifying oneself in a common ingroup reduces attention to intergroup inequality, I hypothesized that members with similarity-focused contact would accept inequality less between groups, support social policies that would reduce inequality less, and on the other hand, more support social policy that would perpetuate inequality (please see Table 1).

There were three dependent variables in the study. Two of the dependent variables, namely perceived ingroup fairness and the perceived intergroup inequality were at the attitude-level. Perceived ingroup fairness means that ingroup members act fairly when they come into contact with the outgroup and do not show any inequality or favor. Perceived intergroup inequality, on the other hand, indicates the opposite of perceived

[4] In addition, the manipulation control findings showed that participants in this condition thought there was more similarity between the groups. Please see, *4.2 Results* section.

ingroup fairness and the acceptance that outgroup members are disadvantaged in society.

Supporting social policies, which is the last dependent variable, was at the behavior level. After the participants stated their support for these policy measurements, they signed a petition to be sent to the TBMM for a change in policies. In fact, participants read four types of social policy content. After reading each type of social policy, they expressed to what extent they support the policies. Since it was stated at the beginning of the research that these policy supports could change the social policies in Turkey, the participants signed their support and allowed their support for social policy to be sent to the TBMM with their signatures.

As stated above, the study focused on four types of social policy. The first social policy benefits both host (advantaged group) and refugee (disadvantaged group) group (hereinafter referred to as H+R+). Since this policy will not have a differentiating effect on inequality between groups, it can be considered as a low-profit social policy for the host. The second policy only benefits refugees but does not include advantages or disadvantages for the host, which means neutral for the host group (hereinafter referred to as HnR+). Since this policy will reduce inequality without any cost to the host group, it can be considered as a no-cost social policy for the host group. While the third policy is disadvantageous to the host, it gives an advantage to refugees (hereinafter referred to as H-R+). Since this policy will cost a high price for the host group, it can be considered as a high-cost social policy for the host group. The fourth policy provides an advantage to the host but a disadvantage for refugees (hereinafter referred to as H+R-). Since this policy provides the most benefit for the host, it can be considered as a high-profit social policy. Detailed information about the policies was given under the heading “3.1.2 Measurements”. I wanted to test the impact of the content of contact in terms of different conditions by focusing on four different types of policies as they alter intergroup inequality in different ways.

4.1 Method

4.1.1 Sample

4.1.1.1 Representative sample information

Demographic statistic documents of the Turkish Statistical Institute (TÜİK, 2018) and the 2012-2014 World Value Survey of Turkey (WVS, Inglehart et al., 2014) were used to determine representative characteristics of the sample. Documents provided some optimal characteristics such as age, gender, region people live, religiosity level, and education level. Information regarding age, gender, and region people live were obtained by TÜİK's document, and other characteristics are obtained by WVS's document. In order to reach a representative sample using these parameters, I aimed to reach the incidence ratios of each parameter (excluding age and gender) in Turkey among the sample. For instance, according to the WVS dataset, 78.67% of the people living in Turkey define themselves as a religious person. I also aimed to reach a similar ratio among my participants. Since TÜİK data gives cross-tabulated information in terms of age and gender, I directly targeted the ratio of that information. For instance, women between the ages of 40-64 living in Turkey constitute 22% of the population over the age of 18 in Turkey. Thus, I aimed 22% of my sample to be women between the ages of 40-64. Finally, I aimed to reach a representative sample in terms of many characteristics. I synthesized the demographic statistical information to create a representative Turkish sample's final characteristics. All tables and data I used are seen as an Excel document on the preregistration page of the study (osf.io/vp5j8). The final a-priori characteristics of the required sample are presented in Table 4 below.

Table 4

A-priori characteristics of the required sample and reached sample's characteristics

Characteristics	Levels (Categories)		Required N	Required %	Reached N	Reached %
Age and gender	*20-39*	*Male*	36	24	35	23.65
	20-39	*Female*	32	21.33	38	25.67
	40-64	*Male*	31	20.67	26	17.57
	40-64	*Female*	33	22	31	22.30
	65-89	*Male*	8	5.33	9	6.08
	65-89	*Female*	10	6.67	9	6.08
The region where participant mostly lives	*Istanbul*		25	16.67	21	14.19
	South Anatolia		20	13.33	22	14.86
	Central Anatolia		35	23.33	36	24.32
	East Anatolia		25	16.67	24	16.21
	North Anatolia		10	6.67	10	6.77
	West Anatolia		20	13.33	23	15.54
	Marmara Region (except Istanbul)		15	10	12	8.11
Religiosity	*A religious person*		118	78.67	107	72.30
	Not a religious person		30	20	39	26.35
	An atheist		2	1.33	2	1.35
Type of education	*Just literate*		21	14	1	0.68
	Complete primary school		45	30	36	24.32
	Complete or incomplete secondary school		63	42	62	41.89
	University without a degree		5	3.33	19	12.84
	University with a degree		16	10.67	30	20.27
Total			150		148	

4.1.1.2 Sample size rationale

I used G*Power (Faul et al., 2007, 2009) to conduct a required minimum sample size power analysis. Because I run two one-way ANOVA and one MANOVA with five outcomes, firstly, to obtain effect size f, I explored previous studies that used the same or similar independents and outcomes. The most current research was Saguy and Chernyaik-Hai (2012, Study 1). Then, I used partial-eta squared of one-way ANOVA that analyzes the association between content of contact and perception of the hierarchy as legitimate because the most similar variables are these. First, I assumed that the partial eta-square was like an eta-square since the researchers did not report eta-square and SS_{effect} and SS_{error}. To use this parameter in G-Power, I converted it to 'effect size f' by using *Psychometrica.de*[5]. The value was .3693. Second, I divided alpha to two (Bonferroni correction) because I run two one-way ANOVA with one

[5] https://www.psychometrica.de/effect_size.html.

outcome. Third, I chose power as .92 to be more conservative. Finally, the required sample size was 100.

I repeated this process for MANOVA. Because there are no studies that analyze the association between the same or similar independents and outcomes, I chose an effect size between medium and high, as .123. Finally, the required sample size was 150. In conclusion, I needed to observe a minimum of 150 participants' valid behavior, but I planned to reach approximately 200 participants, assuming that not all will complete the total task. The protocols of G*Power are seen on the preregistration page of the study (osf.io/vp5j8).

4.1.1.3 Participants

A hundred and eighty-five people participated in Study 1. Thirty-seven participants refused to video chat with Syrian refugees via WhatsApp[6]. The remaining 148 participants (70 male, 78 female) over the age of 18, who identify themselves as Turks, have spent most of their life in Turkey, have computers, internet, and mobile phones with WhatsApp application and camera, participated in Study 1. The mean age of participants was 40.918 (Min_{age} = 18, Max_{age} = 87, SD = 17.657). Information on the other demographic variables of the participants is presented in Table 4. The Z-ratio test between the required ratio and achieved ratio parameters for each level of characteristics showed that I could reach a representative sample in terms of age, gender, the region where participant mostly lives and the religiosity level.

4.1.2 Measurements

4.1.2.1 Demographics

Demographic information such as age, gender, education level of the participants was collected with a demographic information form. The form is presented in Appendix A.

[6] While collecting data, WhatsApp renewed its user agreement for a period. All of the participants who did not want to continue the research stated that they would not make video calls using WhatsApp for this reason.

4.1.2.2 Ingroup Fairness

The perceived fairness of the ingroup (Turks) was assessed by an adapted version of Saguy et al.'s (2009) outgroup fairness measurement. Five-point Likert type (1= I strongly disagree, 5= I strongly agree) ingroup fairness measurement consists of 5 items (e.g., "When establishing relationships with people of different nationalities, Turks care about being fair"). A high score on the scale indicates more belief that the ingroup is fair. Cronbach's alpha value was .825. The scale is presented in Appendix E.

4.1.2.3 Intergroup Inequality

The perceived intergroup (Turks and Syrian refugees) inequality was assessed with 5 items (e.g., "Syrian refugees have less access to social opportunities in society than Turks."). Five-point Likert type (1= I strongly disagree, 5= I strongly agree) was used. A higher score indicated higher perceived intergroup inequality which means Syrian refugees are in a disadvantaged position in the social system, whereas Turks are in a more advantageous position and have more resources and social opportunities. Cronbach's alpha value was .780. The scale is presented in Appendix F.[7]

4.1.2.4 Social Policies that Provide Advantages or Disadvantages to Turks or Syrian Refugees

In order to measure the support of the participants to social policies that provide advantages or disadvantages to Turks or Syrian refugees, four types of social policy content were determined. Support for each type of social policy was measured with 3 items and a 10-point Likert type scale (1= I never support, 10= I fully support). Contents of policies and items are presented in Appendix G.

The first social policy provides advantages to both Turks and Syrian refugees (it will be referred to as H+R+). In this policy, the participants were told that in order to reduce the effects of the global financial crisis that started to be felt at the beginning of 2018,

[7] Since a total of 10 items on the ingroup fairness and intergroup inequality measurements contain simple propositions, I translated the items. I did not carry out processes such as translation-back translation, parallel translation. However, Cronbach's alpha values did not indicate any problems in the measurements.

TBMM - Economic Enterprises Commission prepared three different legislative proposals to increase the purchasing power of consumers for primary products. According to these policies, water fees determined by municipalities for everyone living in Turkey will be reduced, VAT will be reset on primary products (food, stationery, transportation expenses, housing expenses, etc.), and the purchasing power of the consumers will be increased by reducing social security costs for individuals (e.g., "How much would you support the law that envisages lowering the water fees determined by the municipalities for everyone living in Turkey?"). A high score indicates more support for social policy, which gives an advantage to both groups. Cronbach's alpha value was .642.

The second social policy provides advantages only to Syrian refugees (it will be referred to as HnR+). It does not provide any advantage or disadvantage to the Turks (*neutral policy for Turks*). In this policy, participants were informed that international organizations such as the UN and OECD allocate different resources to use in global events like the Syrian civil war. However, these resources still could not be transferred to Turkey due to local legal irregularities. Therefore, in law to be enacted in the 2020-2021 legislative year, it will be decided that the financial resources from these funds will be distributed to Syrian refugees living in Turkey (e.g., "How much would you support the law to be passed on the transfer of financial resources from the United Nations to Syrian refugees living in Turkey?"). A higher score indicated more support for social policy, which gives an advantage to only refugees, which means reducing inequality between groups. Cronbach's alpha value for the scale was .973.

The third social policy provides advantages to Turks and disadvantages to Syrian refugees (it will be referred to as H+R-). In the content of this policy, it was stated to the participants that with the increase in the population of Syrian refugees living in Turkey, it became challenging to control the enforcement of the laws against refugees. According to the proposed law, this coercion in some regions has caused tension between Syrian refugees and Turks. In order to reduce this tension, the TBMM Internal Affairs Committee has prepared three different draft laws. The first of these envisages the transfer of National or International aid to Syrian refugees to non-refugee Turks. Second, the bill envisages the cancellation of the right of Syrian refugees to open a business and the Turkish people of the region to be able to shop from Turkish

merchants without paying taxes. Third, on the other hand, foresees the cancellation of the Syrian refugees' right to benefit from free health and the Turkish people of the region to be able to use the regional hospitals without paying any contribution (e.g., "How much do you support the law that provides for the transfer of National or International aids to Syrian refugees to host Turks?"). A higher score indicated more support for social policy, which gives an advantage to hosts but a disadvantage to refugees, which means increasing inequality between groups. Cronbach's alpha value was .770.

The fourth social policy provides disadvantages to Turks and advantages to Syrian refugees (it will be referred to as H-R+). In this policy, it was stated to the participants that it was seen that Syrian refugees could not provide sufficient financial resources for electricity, food, and communication. For this reason, it was informed that the Industry, Trade, and Energy Commission would distribute free electricity, bread, and sim card to Syrian refugees to the extent that they can continue their lives. According to the law, the financial burden arising from this proposal will be covered by the extra taxes to be brought to the local Turks (e.g., "How much do you support the law that provides for the distribution of a certain amount of white flour bread to Syrian refugee households by local municipalities, and this price to be covered by an increase in VAT on bread?"). A higher score indicated more support for social policy, which gives a disadvantage to hosts but an advantage to refugees, which means the most reducing inequality between groups. Cronbach's alpha value of the scale was .921.

4.1.3 Procedure

After obtaining the IRB (please see Appendix H), the participants were given the purpose of the research. They were told that the study aims to collect the opinions of the citizens of the Republic of Turkey from different profiles about various social policies regarding Syrians, which will be presented to the TBMM after being concluded in various sub-committees. This cover story of the research was announced from online platforms such as the departmental website and social media accounts. Volunteers who wanted to participate in the study made an appointment with the researcher.

A reminder e-mail and SMS were sent to the participants 24 hours and 2 hours before the appointment. The participants were explained in detail how the whole process would work (please see Appendix I). The online link of the research was sent to the participants at the appointment time. After their consent was obtained, the participants first filled out the demographic information form. Then, the cell number of the researcher appeared on the computer screen, and the participant was asked to call this number. After the call, two confederates in the role of Syrian refugees and translators video called the participant via the WhatsApp application. The participant was asked to ask the questions that will appear on the screen to the Syrian refugee and listen to the Turkish-Arabic translation of the translator. The Arabic responses are translated in accordance with their phonological equivalents (please see Appendix J). The confederate who played the refugee role gave prescripted similarity-focused contact answers to those randomly assigned to the similarity-focused contact condition. On the other hand, the confederate gave prescripted difference-focused contact answers to those assigned to difference-focused contact. Participants assigned to the control group continued the research without any video call interview.

After this intergroup contact manipulation, as a manipulation check, the participants were asked to what extent they had similarities and differences with Syrian refugees (please see Appendix K). Then, the participants completed the ingroup fairness and intergroup inequality scales in random order. Also, the items in the scales were presented in random order. Finally, participants were asked to answer an attention question as an attention check ("Please tick the option I slightly agree as an answer to this statement. This statement is used to test your ability to read the questions carefully."). In this study, all participants passed the attention check.

After informing the participants that they will sign a petition to be submitted to the relevant subcommittee of the TBMM, the social policies were presented in random order within each group. All three items of each social policy also were presented in random order. Thus, the participants not only saw the four types of social policies in a random order, but also saw the 3 items in any social policy in random order. After the participant expressed their opinion on social policies, they signed their views on the policies using their mouse. Finally, feedback was received to test whether the participant understood the purpose of the research, and the research was completed.

Feedback items are presented in Appendix L. After the research process concludes, the real aim of the research was e-mailed to the participants (please see Appendix M).

The video interview lasted an average of 7 minutes. The whole process took an average of 26 minutes (*SD* = 11.10). Data were collected between October 2020 and February 2021. An online gift voucher worth 50 TL was presented to everyone who made an appointment for the research.

4.2 Results

A one-way ANOVA was used to test whether the manipulation task works. Because Shapiro-Wilk test indicated a violated normality assumption ($W = .965$, $p < .001$) and Levene's homogeneity of variances test indicated a violated homogeneity of variance assumption ($F(2,145) = 20$, $p < .001$), Welch's F and Games-Howell post-hocs were reported. One-way ANOVA results showed that there was a difference between groups ($F(2,94.8) = 77.8$, $p < .001$). Games-Howell post-hoc tests revealed that participants in the similarity-focused contact condition perceived more similarity between Syrian refugees and Turks ($M = 4.04$, $SD = .729$) than those in the difference-focused contact condition ($M = 1.95$, $SD = .825$, $p < .001$), and than those in the control group ($M = 2.49$, $SD = 1.292$, $p < .001$). Moreover, participants in the control group perceived more similarity between Syrian refugees and Turks than those in the difference-focused contact condition ($p = .024$). In conclusion, the findings showed that manipulation worked, that is, those who had similarity-focused contact perceived their ingroup and outgroup as more similar. Correlations between variables are presented in Table 5.

Table 5

Correlation matrix of variables

	1	2	3	4	5	6
1. Ingroup Fairness	-	-.565***	-.102	-.264**	-.188*	.272*
2. Intergroup Inequality	-	-	.045	.420***	.409***	-.273***
3. H+R+	-	-	-	.008	-.179*	.169*
4. HnR+	-	-	-	-	.473***	-.358***
5. H-R+	-	-	-	-	-	-.228**
6. H+R-	-	-	-	-	-	-

Note. * $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

One-way ANOVA was conducted to examine the relationship between the content of intergroup contact condition (similarity-focused, difference-focused, and control group) and ingroup fairness. Normality assumption was violated (W = .980, p = .034), but homogeneity of variances (F(2,145) = .691, p = .503) assumption was met; thus, Fisher's parameters were reported. There was a significant difference between groups in terms of ingroup fairness (F(2,145) = 24.8, p < .001). Tukey post-hoc tests revealed that participants in the similarity-focused contact condition perceived more ingroup fairness (M = 3.15, SD = .780) than those in the difference-focused contact condition (M = 2.64, SD = .799, p < .05). Moreover, participants in the control group (N = 67, M = 3.76, SD = .863) perceived more ingroup fairness than other two groups (for both comparisons p < .001; please see Table 6)

Table 6

Tukey post-hoc test results for perceived ingroup fairness

		Control group	Similarity-focused contact group	Difference-focused contact group
Control group	Mean difference	—	0.615***	1.126***
	p-value	—	< .001	< .001
Similarity-focused contact group	Mean difference		—	0.511*
	p-value		—	0.017
Difference-focused contact group	Mean difference			—
	p-value			—

Note. * p < .05, *** p < .001

One-way ANOVA was conducted to examine the relationship between the content of intergroup contact condition and intergroup inequality. Normality assumption is met (W = .993, p = .717), but homogeneity of variances (F(2,145) = .691, p = .503) assumption is violated; thus, Welch's parameters were reported. There was a significant difference between groups in terms of intergroup inequality (F(2,90.6) = 39.6, p < .001). Games-Howell post-hoc tests revealed that participants in the similarity-focused contact condition perceived less intergroup inequality (M = 3.12, SD = .782) than those in the difference-focused contact condition (M = 4.00, SD = .698, p < .001). Moreover, participants in the control group (M = 2.60, SD = .959)

perceived less intergroup inequality than other two groups. Games-Howell post-hoc comparisons are summarized in Table 7.

Table 7

Games-Howell post-hoc test results for perceived intergroup inequality

		Control group	Similarity-focused contact group	Difference-focused contact group
Control group	Mean difference	—	-0.515**	-1.397***
	p-value	—	0.010	< .001
Similarity-focused contact group	Mean difference		—	-0.882***
	p-value		—	< .001
Difference-focused contact group	Mean difference			—
	p-value			—

Note. ** $p < .01$, *** $p < .001$

A MANOVA was conducted to examine the relationship between the content of intergroup contact condition and four types of social policies. Because both multivariate normality ($W = .845$, $p < .001$) and homogeneity of covariances ($\chi^2(20) = 39.8$, $p = .005$) assumptions are violated; Pillai's V was reported. There was a statistically significant difference in different types of social policy support, $F(8, 286) = 3.80$, $p < .001$, Pillai's V = .192. Univariate tests results revealed that the content of intergroup contact conditions differ from each other in terms of supporting HnR+ ($F(2, 145) = 5.309$, $p = .006$), H-R+ ($F(2, 145) = 7.041$, $p = .001$), and H+R- ($F(2, 145) = 6.222$, $p = .003$) type social policies.

Tukey post-hoc tests revealed that participants in the control group supported HnR+ policy ($M = 3.83$, $SD = 2.95$) less than those in the similarity-focused contact condition ($M = 5.54$, $SD = 3.31$, $p = .021$) and the difference-focused contact condition ($M = 5.51$, $SD = 3.28$, $p < .020$). However, there was no significant difference between the similarity-focused contact condition and the difference-focused contact condition, $p = .999$.

Games-Howell post-hoc tests revealed that participants in the difference-focused contact condition supported H-R+ policy ($M = 3.88$, $SD = 2.91$) more than those in the

similarity-focused contact condition (M = 2.50, SD = 2.00, p = .038), and the control group (M = 2.25, SD = 1.94, p = .006). However, there was no difference between participants who were assigned to the similarity-focused contact condition and the control condition, p = .817.

Tukey post-hoc tests revealed that participants in the control group supported H+R- policy (M = 5.82, SD = 2.97) more than those in the similarity-focused contact condition (M = 3.95, SD = 2.56, p = .004) and the difference-focused contact condition (M = 4.42, SD = 2.90, p = .037). However, there was no significant difference between the similarity-focused contact condition and the difference-focused contact condition, p = .737. Post-hoc comparisons for MANOVA are summarized in Table 8.

Table 8

Post-hoc comparisons for MANOVA when social policies as outcomes

	Experimental condition	Mean	SD	Difference
HnR+	Control group (1)	3.83	2.95	1 – 2*
	Similarity-focused contact (2)	5.54	3.31	1 – 3*
	Difference-focused contact (3)	5.51	3.28	
H-R+	Control group (1)	2.25	1.94	1 – 3**
	Similarity-focused contact (2)	2.50	2.00	2 – 3*
	Difference-focused contact (3)	3.88	2.91	
H+R-	Control group (1)	5.82	2.97	1 – 2**
	Similarity-focused contact (2)	3.95	2.56	1 – 3*
	Difference-focused contact (3)	4.42	2.90	

Note. * p < .05, ** p < .01.

4.3 Discussion

This research aimed to examine the effect of the content of intergroup contact (similarity-focused contact vs. difference-focused contact) on support for social change. The findings showed that advantaged group members who had similarity-focused contact perceived their ingroups fairer, accepted less inequality between groups, and supported the H-R+ type of social policy more than those who had difference-focused contact. On the other hand, no effect of the content of contact on supporting the H+R+, the HnR+, and the H+R- types of social policies were observed. Finally, except for supporting the H+R+ type of social policy, in terms of all dependent variables, those in the control group less accepted the inequality between groups (at

the level of attitude) and less want to eliminate the inequality in favor of the disadvantaged (at the level of behavior).

As stated in the introduction, similarity-focused contact was associated with members classifying themselves in a common identity with outgroup members (Dovidio et al., 2009; Saguy et al., 2009; Saguy & Chernyak-Hai, 2012). In this study, it can be thought that advantageous group members who had similarity-focused contact identify themselves in a common ingroup with the outgroup members. Thus, when assessing new ingroup members, individuals may reject intergroup inequality more in order to maintain their advantageous status. Thinking that the ingroup is fairer and rejecting inequality between groups may serve to maintain social status.

On the other hand, no difference was observed between the groups in terms of supporting the H+R+ type of social policy. This finding supported the claim that, as hypothesized, members' identifying themselves in a common ingroup with their outgroup members will not have a differentiating effect on intergroup behavior. Parallel to this claim, participants who had similarity-focused contact gave less support for the H-R+ type of social policy. Similarity-focused contact may not be effective on ingroup and outgroup evaluation behavior but on behaviors that differentiate status differences between groups, considering the two findings together.

However, no difference was observed between the groups in terms of supporting the HnR+ and the H+R- types of social policies. I expected that the participants in the difference-focused contact condition would participate more in behaviors aimed at reducing intergroup inequality. In the HnR+ type of social policy measurement, only the name of the outgroup was mentioned. The participants may not have noticed the context of the comparison between groups while answering the question since the ingroup name was not expressed together with the outgroup name. Moreover, this type of social policy meant only assistance to the outgroup. In other policy measures, information was presented to increase the social status of the outgroup. Because of this shortcoming, the participants may not have seen the inequality-reducing aspect of the HnR+ type of social policy content. There may not have been a difference between the groups in terms of this variable for these two reasons.

In addition, the content of the H+R- type of social policy included harmful practices for the disadvantaged group. In the social identity literature, findings showed that group members prefer the ingroup affirmation behavior to the outgroup harm behavior in their behaviors to increase the difference between the ingroup and outgroup (Brewer, 1999; Weisel & Böhm, 2015). Similarly, since all the participants in the experimental condition avoided harming the outgroup, no difference might have been observed between them.

CHAPTER 5

STUDY 2: TESTING OF INTERACTION BETWEEN CONTENT OF INTERGROUP CONTACT AND INGROUP IDENTIFICATION

The first study demonstrated that difference-focused contact was associated with supporting social change. On the other hand, the motivating power of ingroup identification in social change has been discussed within the framework of the Social Identity Model of Collective Action (SIMCA, Van Zomeren et al., 2008) for almost the last decade. For instance, Cakal et al. (2011) found that in advantaged group members, identification and contact predicted intention to participate in collective action and intention to support social policies that serve the group, respectively. In addition, previous studies mainly showed a relationship between identification and negative intergroup contact (e.g., Reimer et al., 2017; Tausch et al., 2015). Some recent studies (e.g., Saguy & Chernyak-Hai, 2012) have started to test approaches to social identity and intergroup contact together, focusing on the role of ingroup identification in the relationship between these variables. In this study, I aimed to test the role of identification on the association between the content of contact and attitudes and behaviors regarding intergroup inequality among advantaged group members in an experimental design.

Few empirical studies using the contact and social identity perspective together have shed light on the relationships between intergroup contact, ingroup identification, and intergroup inequality. For instance, as their ingroup identification increases, advantaged group members more frequently prefer to talk about similarities between groups (Saguy et al., 2008). This may be interpreted as the desire of the advantaged ones with high ingroup identification to maintain the intergroup status. Similarly, as the ingroup identification of advantaged group members increases, the demand for social change in their favor increases (Bagci & Turnuklu, 2019). This also may mean

maintaining the status. These findings shed light on the relationship between identification and resistance to social change in advantaged group members.

On the other hand, as stated by Vezzali et al. (2017), advantaged members who had difference-focused contact accepted social change more than those who had similarity-focused contact. So, what happens if the participants who had difference-focused contact have high ingroup identification? Do the participants try to perpetuate the inequality between groups by being affected by the power of identification to resist social change, or do they become more sensitive to inequality between groups with the effect of difference-oriented contact? To answer this question, I conducted an experimental study to investigate the effect of the content of contact and ingroup identification on the same variable as in Study 1.

5.1 Method

5.1.1 Sample

5.1.1.1 Representative sample information

As in the first study, demographic statistic documents of TÜİK (2018) and the 2012-2014 WVS (Inglehart et al., 2014) were used to determine representative characteristics of the sample. All tables and data I used are seen as an Excel document on the preregistration page of the study (osf.io/u6x2r). The final a-priori characteristics of the required sample are presented in Table 9 below.

5.1.1.2 Sample size rationale

The parameters and method specified in the *'sample size rationale*' title in the first study were used, and it was seen that the minimum number of observations should be 156. I planned to reach approximately 225 participants, assuming that not all will complete the total task. The protocols of G*Power are seen on the preregistration page of the study (osf.io/u6x2r).

5.1.1.3 Participants

A hundred and ninety-five participants participated in Study 2. Thirteen participants refused to video chat with Syrian refugees via WhatsApp. Eight participants did not

pass the attention check. Two participants' responses were excluded because they detected the real aim of the study. The remaining 173 participants (80 male, 93 female) over the age of 18, who identify themselves as Turkish, have spent most of their life in Turkey, have computers, internet, and mobile phones with WhatsApp application and camera, participated in Study 2. The mean age of participants was 42.480 (Min_{age} = 18, Max_{age} = 80, *SD* = 16.790). Information on other demographic variables of the participants is presented in Table 9. The Z-ratio test between the required ratio and achieved ratio parameters for each level of characteristics showed that I reached a Turkish representative sample. However, only just literate participants were significantly less ($z = 3.06$, $p < .01$), and participants with the university with a degree are significantly more represented ($z = 3.19$, $p < .01$).

Table 9

A-priori characteristics of the required sample and reached sample's characteristics

Characteristics	Levels (Categories)		Required N	Required %	Reached N	Reached %
Age and gender	*20-39*	*Male*	36	23.08	36	20.81
	20-39	*Female*	35	22.44	41	23.70
	40-64	*Male*	34	21.79	32	18.50
	40-64	*Female*	33	21.15	42	24.28
	65-89	*Male*	8	5.13	12	6.94
	65-89	*Female*	10	6.41	10	5.78
The region where participant mostly lives	*Istanbul*		27	17.31	29	16.76
	South Anatolia		20	12.82	25	14.45
	Central Anatolia		37	23.72	36	20.81
	East Anatolia		25	16.03	28	16.18
	North Anatolia		12	7.69	12	6.94
	West Anatolia		20	12.82	26	15.03
	Marmara Region (except Istanbul)		15	9.62	17	9.83
Religiosity	*A religious person*		122	78.21	130	70.52
	Not a religious person		32	20.51	34	19.65
	An atheist		2	1.28	9	5.20
Type of education	*Just literate*		22	14.10	2	1.16
	Complete primary school		47	30.13	58	33.53
	Complete or incomplete secondary school		65	41.67	61	35.26
	University without a degree		5	3.21	11	6.36
	University with a degree		14	8.97	41	23.70
Total			156		173	

5.1.2 Measurements and Procedure

All measurements included in Study 1 were also used in this study. Descriptive statistics and internal reliabilities of the scales are presented in Table 10.

Table 10

Means, standard deviations, and internal reliabilities of the scales

	Mean	SD	Cronbach's α
Ingroup Fairness	3.26	.980	.849
Intergroup Inequality	2.85	.916	.728
H+R+	8.79	1.59	.741
HnR+	4.99	3.07	.962
H-R+	2.40	1.87	.878
H+R-	4.77	2.57	.794

The procedure in the first study was also applied in this study. The participants were told that the purpose of the research was to collect the opinions of the citizens of the Republic of Turkey from different profiles about various social policies regarding Syrians, which will be presented to the TBMM after being concluded in various sub-committees. This cover story of the research was announced, and volunteers who wanted to participate in the study made an appointment with the researcher. The online link of the research was sent to the participant at the appointment time. After their consent was obtained, the participants first filled out the demographic information form. Then, the cell number of the researcher appeared on the computer screen, and the participant was asked to call this number. After the call, two confederates in the role of Syrian refugees and translators video called the participant via the WhatsApp application. As in the first study, manipulation was done with the contact in the WhatsApp video call. The participant, who returned to the online page of the research on the computer after the WhatsApp video call, answered two questions in Study 1 as the manipulation check with respect to similarity-difference perception between in and outgroup (please see Appendix K).

After the manipulation check, participants were explained that eight questions and statements would be presented to measure how well they reflect Turks in general and how similar characteristics they have with Turks. The participants were randomly

assigned to levels of ingroup identification which are high or low ingroup identification. This questionnaire consisted of statements mostly containing moderate frequency qualifiers and highly acceptable for the high level of identification. In this condition, participants were told that they got high scores from the tests and were typical Turkish population members. This questionnaire consisted of statements mostly containing extreme frequency qualifiers and slightly acceptable for the low level of identification. In this condition, participants were told that they got low scores from the tests and were untypical Turkish population members, and probably they share quite a few common values. The ingroup identification manipulation task of presenting statements that they would accept with a high probability to the participants in the high ingroup identification condition and statements that they would likely to reject the participants in the low ingroup identification condition was adapted from Zuo et al. (2018). The manipulation task of ingroup identification by giving participants dummy information about the extent to which they are a prototypical member of their ingroup was adapted from Ellemers et al. (1997). Both of these studies manipulated ingroup identification in experimental groups with the task they used. In this study, however, the ingroup identification of a real group (Turks) was manipulated. The identification of real group members is higher than experimental groups created with the minimal group paradigm (Jetten et al., 1996); thus, it may be more challenging to differentiate the identification of such groups.

Moreover, in my previous researches (Çoksan et al., 2021), the ingroup identification of real group members living in Turkey was more challenging to manipulate. In fact, real group members failed more on manipulation checks, which means they did not accept the level of identification they randomly assigned after the manipulation task. Therefore, I thought a more powerful manipulation task might work, and I synthesized these two tasks (Ellemers et al., 1997; Zuo et al., 2018) for use in the dissertation to manipulate ingroup identification. Statements, questions, and dummy information are presented in Appendix N. After the ingroup identification manipulation, participants completed a 4-item ingroup identification scale with a 5-point Likert type (1= I strongly disagree, 5= I strongly agree). The scale was developed by Kenworthy et al. (2011) and adapted to Turkish by Çoksan and Cingöz-Ulu (2021). Cronbach's alpha value was .928. The scale is presented in Appendix O. After the ingroup identification

manipulation check, participants were asked to answer an attention question as an attention check. Then, participants answered to the ingroup fairness scale and perceived intergroup inequality scale, in a random order, as in the first study. Again, feedback was received from the participants, and the research was completed. After the research process concluded, the research's real aim was e-mailed to the participants.

The video call lasted an average of 7 minutes. The whole process took an average of 44 minutes (*SD* = 109.8). Data were collected between February and May 2021. An online gift voucher worth 50 TL was presented to everyone who made an appointment for the research.

5.2 Results

The study design was a between-subject design with two factors (the content of intergroup contact and ingroup identification), and each variable had two levels (respectively, commonality-focused vs. difference-focused and high vs. low). Independent samples T-test was used to test whether the intergroup contact manipulation task works. According to the Shapiro-Wilk test, the normality assumption is violated (W = .963, p <.001); thus, Welch's t is reported. Participants who were randomly assigned to the similarity-focused contact condition (N = 88, M = 3.81, *SD* = *.645*) stated that there was more similarity between Syrian refugees and Turks compared to participants who were randomly assigned to the difference-focused contact condition (N = 85, M = 1.99, *SD* = *.718*, $t(168) = 17.5$, $p < .001$, CI [1.61, 2.02], Cohen's d = 2.67). Another independent samples T-test was used to test whether the ingroup identification manipulation task worked. According to the Shapiro-Wilk test, the normality assumption is violated (W = .775, p <.001); thus, Welch's t is reported. Participants who were randomly assigned to the high ingroup identification condition (N = 87, M = 4.40, *SD* = 1.08) reported more ingroup identification than those randomly assigned to the low ingroup identification condition (N = 86, M = 3.98, *SD* = .908, $t(167) = -2.79$, p = .006, 95% CI [-.72, -.12], Cohen's d = -.424). Correlations between variables and age are presented in Table 11.

Table 11

Correlation matrix of variables

	1	2	3	4	5	6
1. Ingroup Fairness	-	-.199**	-.021	-.043	-.053	.190*
2. Intergroup Inequality	-	-	.069	.343***	.280***	-.362***
3. H+R+	-	-	-	-.007	-.089	.170*
4. HnR+	-	-	-	-	.376***	-.228**
5. H-R+	-	-	-	-	-	-.228**
6. H+R-	-	-	-	-	-	-

Note. * $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

A 2 (content of intergroup contact: similarity-focused contact vs. difference-focused contact) X 2 (ingroup identification: high vs. low) way ANOVA was conducted to examine the effect of the content of intergroup contact and ingroup identification on ingroup fairness. Normality assumption is violated (W = .978, p = .007) but homogeneity of variances (F(3,169) = .586, p = .625) assumption is met; thus, Fisher's parameters were reported. No main effect of the content of intergroup contact was found (F(1,169) = .093, p = .761); however, identification has a main effect on ingroup fairness, F(1,169) = 12.217, $p < .001$, η_p^2 = .067. Moreover, an interaction effect was found F(1,169) = 10.343, p = .002, η_p^2 = .058. Fisher post-hoc tests revealed that on the similarity-focused contact condition, there was no difference between participants who were assigned to low ingroup identification and high ingroup identification, t(169) = -.199, p = .842. On the difference-focused contact condition, participants who were assigned to high ingroup identification (M = 3.70, SE = .140) perceived more ingroup fairness than those who were assigned to low ingroup identification, M = 2.75, SE = .145, t(169) = -4.704, $p < .001$, Cohen's d = -1.021. Moreover, on high ingroup identification condition, participants who assigned to difference-focused contact (M = 3.70, SE = .140) perceived more ingroup fairness than those who assigned to the similarity-focused contact condition, M = 3.29, SE = .142, t(169) = -2.066, p = .040, Cohen's d = -.443. On low ingroup identification condition, on the other hand, participants who were assigned to similarity-focused contact (M = 3.25, SE = .1139) perceived more ingroup fairness than those who were assigned to the difference-focused contact condition, M = 2.75, SE = .145, t(169) = 2.481, p = .014, Cohen's d =.536. Detailed information is summarized in Table 12 and Figure 1.

Table 12

Fisher post-hoc test results for perceived ingroup fairness

Comparison								95 % CI	
SCC[1]	IIC[2]	SCC	IIC	SE	t	p	Cohen's d	Lower	Upper
Similarity	Low	Similarity	High	.198	-.199	.842	-.043	-.464	.379
Difference	Low	Difference	High	.202	-4.704	<.001	-1.021	-1.463	-.579
Similarity	High	Difference	High	.199	-2.066	.040	-.443	-.869	-.017
Similarity	Low	Difference	Low	.201	2.481	.014	.536	.106	.967

Note. [1] Intergroup contact condition. [2]Ingroup identification condition.

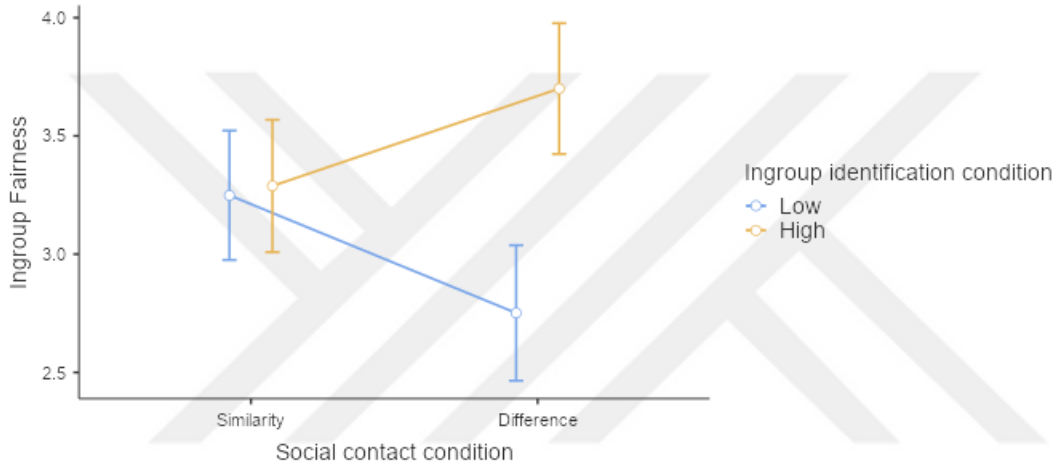

Figure 1

Perceived ingroup fairness means on the different levels of experimental conditions

Another 2 X 2 ANOVA was conducted to examine the effect of the experimental conditions on intergroup inequality. Normality assumption (W = .995, p = .831) and homogeneity of variances assumption (F(3,169) = .213, p = .888) are met; thus, Fisher's parameters were reported. No main effect of the content of intergroup contact was found (F(1,169) = .093, p = .767); however, identification has a main effect on perceived intergroup inequality, F(1,169) = 11.733, p < .001, η_p^2 = .065. Moreover, an interaction effect was found F(1,169) = 15.141, p < .001, η_p^2 = .082. Fisher post-hoc tests revealed that on the similarity-focused contact condition, there was no difference between participants who were assigned to low ingroup identification and high ingroup identification, t(169) = -.332, p = .740. On the difference-focused contact condition, participants who assigned to low ingroup identification condition (M = 3.36,

SE = .134) perceived more intergroup inequality than those who assigned to high ingroup identification, *M* = 2.40, *SE* = .129, *t*(169) = 5.128, *p* < .001, Cohen's *d* = 1.113. Moreover, on high ingroup identification condition, participants who assigned to similarity-focused contact (*M* = 2.87, *SE* = .131) perceived more intergroup inequality than those who were assigned to the difference-focused contact condition, *M* = 2.40, *SE* = .129, *t*(169) = 2.551, *p* = .012, Cohen's *d* = .547. On low ingroup identification condition, on the other hand, participants who assigned to difference-focused contact (*M* = 3.36, *SE* = .134) perceived more intergroup inequality than those who were assigned to the similarity-focused contact condition, *M* = 2.81, *SE* = .128, *t*(169) = -2.951, *p* = .004, Cohen's *d* = -.637. Detailed information is summarized in Table 13 and Figure 2.

Table 13

Fisher post-hoc test results for perceived intergroup inequality

Comparison								95 % CI	
SCC[1]	IIC[2]	SCC	IIC	SE	t	p	Cohen's d	Lower	Upper
Similarity	Low	Similarity	High	.183	-.332	.740	-.071	-.492	.350
Difference	Low	Difference	High	.186	5.128	<.001	1.113	.668	1.558
Similarity	High	Difference	High	.184	2.551	.012	.547	.120	.974
Similarity	Low	Difference	Low	.185	-2.951	.004	-.637	-1.069	-.205

Note. [1] Intergroup contact condition. [2]Ingroup identification condition.

A 2 X 2 MANOVA was conducted to examine the effect of experimental conditions on social policy outcomes which are H+R+ (provides advantage to both groups), HnR+ (provides advantage to only Syrian refugee group), H-R+ (provides disadvantage to host Turkish group but advantage to Syrian refugee group), H+R- (provides advantage to host Turkish group but disadvantage to Syrian refugee group). Because both multivariate normality (*W* = .862, *p* < .001) and homogeneity of covariances ($\chi^2(30)$ = 81.5, *p* < .001) assumptions were violated; Pillai's V was reported. There was a statistically significant difference in different types of social policy support, *F*(4, 166) = 6.867, *p* < .001, Pillai's V = .142. Univariate tests results revealed that the experimental conditions differ from each other in terms of supporting only H-R+ (*F*(1, 169) = 11.344, *p* < .001), and H+R- (*F*(1, 169) = 15.030, *p* < .001).

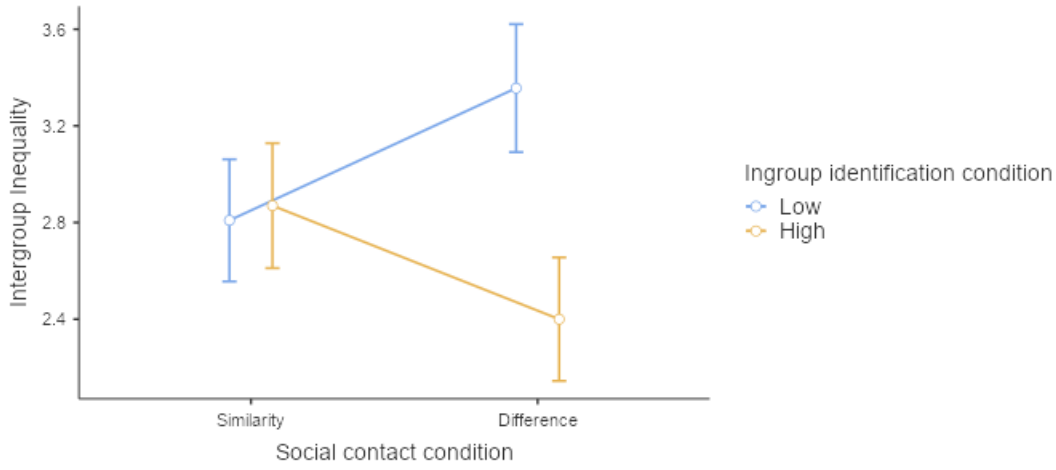

Figure 2

Perceived intergroup inequality means on the different levels of experimental conditions

Fisher post-hoc tests revealed that on the similarity-focused contact condition, there was no difference between participants who were assigned to low ingroup identification and high ingroup identification ($t(169) = -.469$, $p = .620$) in terms of supporting H-R+ type social policy. On the difference-focused contact condition, participants who were assigned to low ingroup identification condition ($M = 3.31$, $SE = .280$) supported more H-R+ type social policy than those who assigned to high ingroup identification, $M = 1.66$, $SE = .271$, $t(169) = 4.234$, $p < .001$, Cohen's $d = .919$. Moreover, on high ingroup identification condition, participants who assigned to similarity-focused contact ($M = 2.44$, $SE = .274$) supported more H-R+ type social policy than those who were assigned to the difference-focused contact condition, $M = 1.66$, $SE = .271$, $t(169) = 2.033$, $p = .044$, Cohen's $d = .436$. On low ingroup identification condition, on the other hand, participants who were assigned to difference-focused contact ($M = 3.31$, $SE = .028$) supported more H-R+ type social policy than those who were assigned to the similarity-focused contact condition, $M = 2.25$, $SE = .268$, $t(169) = -2.727$, $p = .007$, Cohen's $d = -.589$. Detailed information is summarized in Table 14 and Figure 3.

Table 14

Fisher post-hoc test results for supporting the H-R+ type of social policy

Comparison								95 % CI	
SCC[1]	IIC[2]	SCC	IIC	SE	t	p	Cohen's d	Lower	Upper
Similarity	Low	Similarity	High	.383	-.469	.620	-.106	-.527	.315
Difference	Low	Difference	High	.390	4.234	<.001	.919	.479	1.359
Similarity	High	Difference	High	.385	2.033	.044	.436	.010	.862
Similarity	Low	Difference	Low	.388	-2.727	.007	-.589	-1.020	-.158

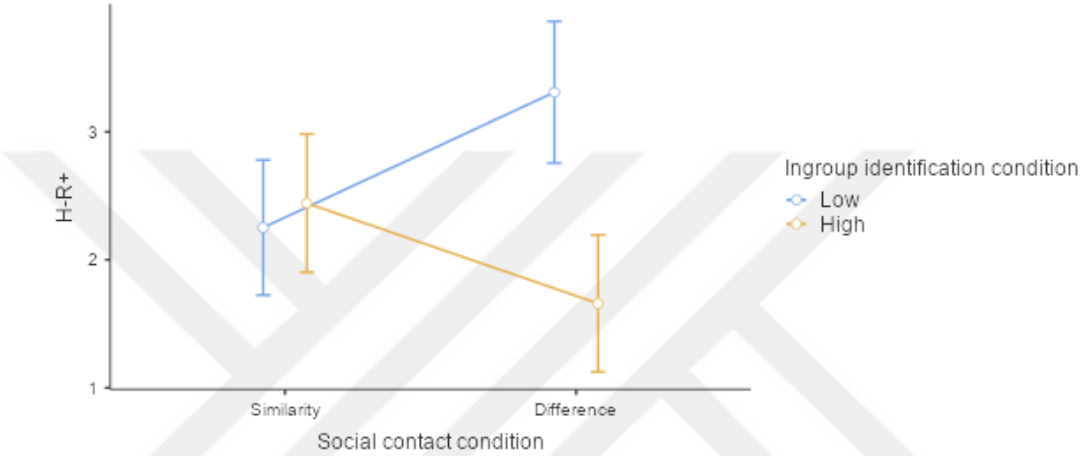

Figure 3

Supporting the H-R+ type of social policy means on the different levels of experimental conditions

Another Fisher post-hoc tests conducted and findings showed that on the similarity-focused contact condition, there was no difference between participants who were assigned to low ingroup identification and high ingroup identification ($t(169) = -.711$, $p = .442$) in terms of supporting H+R- type of social policy. On the difference-focused contact condition, participants who were assigned to high ingroup identification ($M = 6.45$, $SE = .352$) supported more H+R- type of social policy than those who were assigned to low ingroup identification, $M = 3.32$, $SE = .365$, $t(169) = -6.192$, $p < .001$, Cohen's $d = -1.344$. Moreover, on high ingroup identification condition, participants who were assigned to difference-focused contact ($M = 6.45$, $SE = .352$) supported more H+R- type of social policy than those who were assigned to the similarity-focused contact condition, $M = 4.80$, $SE = .356$, $t(169) = -3.308$, $p = .001$, Cohen's $d = -.709$.

On low ingroup identification condition, on the other hand, participants who were assigned to similarity-focused contact (*M* = 4.41, *SE* = .348) supported more H+R- type of social policy than those who were assigned to the difference-focused contact condition, *M* = 3.32, *SE* = .365, *t*(169) = 2.178, *p* = .031, Cohen's *d* =.470. Detailed information is summarized in Table 15 and Figure 4. Post-hoc comparisons for MANOVA were summarized in Table 16.

Table 15

Fisher post-hoc test results for supporting the H+R- type of social policy

Comparison								95 % CI	
SCC[1]	IIC[2]	SCC	IIC	SE	t	p	Cohen's d	Lower	Upper
Similarity	Low	Similarity	High	.498	-.771	.442	-.164	-.586	.257
Difference	Low	Difference	High	.507	-6.192	<.001	-1.344	-1.796	-.892
Similarity	High	Difference	High	.501	-3.308	.001	-.709	-1.140	-.279
Similarity	Low	Difference	Low	.504	2.178	.031	.470	.041	.899

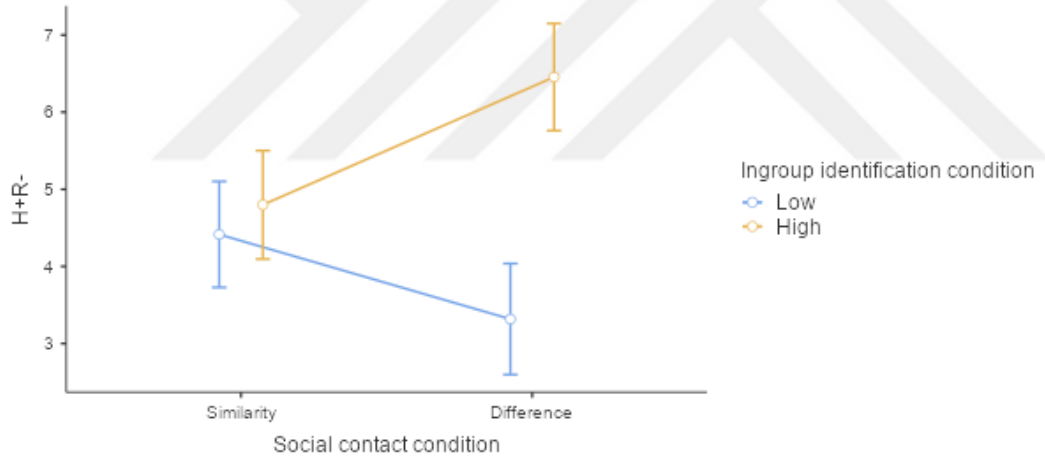

Figure 4

Supporting the H+R- type social policy means on the different levels of experimental conditions

Table 16

Post-hoc comparisons for MANOVA when social policies as outcomes

	Experimental condition	Mean	SE	Difference
H-R+	Similarity-focused contact & high ingroup identification (1)	2.44	.274	$1 - 2^{*}$
	Difference-focused contact & high ingroup identification (2)	1.66	.271	$2 - 4^{***}$
	Similarity-focused contact & low ingroup identification (3)	2.25	.268	$3 - 4^{**}$
	Difference-focused contact & low ingroup identification (4)	3.31	.280	
H+R-	Similarity-focused contact & high ingroup identification (1)	4.80	.356	$1 - 2^{**}$
	Difference-focused contact & high ingroup identification (2)	6.45	.352	$2 - 4^{***}$
	Similarity-focused contact & low ingroup identification (3)	4.41	.348	$3 - 4^{*}$
	Difference-focused contact & low ingroup identification (4)	3.32	.365	

Note. * $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$.

5.3 Discussion

This study aimed to examine the effect of the content of intergroup contact and ingroup identification on three indicators support for social change, which are perceived ingroup fairness, perceived intergroup inequality, and supporting social policies that provide advantage or disadvantage to host or Syrian refugees. Findings showed that for all outcomes, apart from supporting the HnR+ type of social policy, difference-focused contact in people with high ingroup identification causes less acceptance of intergroup inequality and less support for social policies that would reduce inequality between groups. As noted in the introduction, the effect of the content of contact among advantaged group members was highly controversial. Some studies (Dixon et al., 2010; Hässler et al., 2020; Pettigrew et al., 2007; Selvanathan et al., 2018) stated that advantageous group members' similarity-focused contact with outgroup members, in other words, classifying themselves in a common ingroup identity with outgroup members, was associated with attitudes and behaviors that support the outgroup. Other studies (e.g., Vezzali et al., 2017) indicated that advantageous members who reclassify themselves in a common identity with their outgroup members, similar to the findings of studies with disadvantaged members, reject intergroup inequality more.

Moreover, some recent studies (e.g., Hässler et al., 2021a) suggested that this difference may be due to the context of the relationship between the groups. The findings of the first study supported these studies. The findings of this study showed that ingroup identification may be quite effective in explaining these seemingly contradictory findings. In fact, across all outcomes, difference-focused contact, which

consistently hinders the development of a common ingroup identity only in members with low ingroup identification, was associated with greater acceptance of intergroup inequality and greater support for relevant social policies to address inequality.

Moreover, as Hasan-Aslih et al. (2019) reported, even if disadvantaged members with high ingroup identification classify themselves in a common ingroup with advantaged members, there was no difference in their attitudes regarding intergroup inequality. This finding is interpreted as high identification confers an *immunity* against the sedative effect of developing shared ingroup identity. The findings of Study 2 may also indicate that this immune effect turns into an *accelerating effect* in advantaged group members. In fact, even if they do not develop a common ingroup identity by establishing difference-focused contact, advantageous group members with high ingroup identification have less perceived intergroup inequality and support social policies that reduce intergroup inequality, compared to both members with low identification who had difference-focused contact with the outgroup and the members who had similarity-focused contact regardless of their ingroup identification level.

Hasan-Aslih et al. (2019) observed this immunity effect in disadvantaged members who had similarity-focused contact with advantaged ones. In this study, however, the accelerating effect of identification is observed only in members who have difference-focused contact. Although it seems to support different arguments, two findings pointed to the same thing: the decision in favor of the ingroup. Disadvantaged members with high identification were more willing to participate in collective actions that will eliminate the disadvantaged position of their ingroup by resisting the sedative influence of common ingroup identity, and this actually means eliminating inequality by deciding in favor of the group. In this study, even if advantaged members with high identification who had difference-focused contact with the outgroup members, they resist the power that reduces the inequality between groups that this contact will bring compared to similarity-focused contact, and they tend more towards attitudes and behaviors that will maintain the advantageous position of the group, and this means making decisions in favor of the group. All these inferences may be vital in discussing why members with high identification who had difference-focused contact with the outgroup are the least accepting of inequality.

On the other hand, in the similarity-focused contact condition, identification did not differentiate any dependent variable. Similarity-focused contact was associated with members' classifying themselves into a common ingroup with outgroup members (Dovidio et al., 2009; Saguy, 2008). Advantageous group members may feel that they are now evaluating *new pro-ingroup members* in measures of attitude and behavior. Since high or low identification would not be expected to affect the evaluation of the only ingroup, no difference was observed between the members with high or low ingroup identification in the similarity-focused contact condition.

As in the first study, there was no difference between the groups in terms of supporting the H+R+ type social policy. This finding may support the claim that the content of contact has no effect on supporting social policies that do not change the status between groups. Also, contrary to the hypothesis, no difference was observed for the HnR+ type of social policy. This finding may indicate that, as discussed in the first study, the HnR+ type of policy has a lower differentiating effect on the power-related status between groups compared to the other two social policies (H+R- and H-R+). Accordingly, it can be argued that the type of intergroup contact and ingroup identification do not create a motivating force for the participants to support this policy.

As hypotheses indicate, a difference between groups was observed in the behavior of supporting the H+R- and the H-R+ type of social policies. These policies have the highest level of differentiation effect on the status difference between groups. Members with high identification, who had difference-focused contact support policy, which is the H+R-, in a way that maintains inequality as in attitude measurements. Although this finding supported the finding that advantaged group members pay less attention to intergroup inequality after identifying themselves in a common ingroup with outgroup members (Vezzali et al., 2017), the relationship was reversed in high-identity members who had difference-focused contact with the outgroup; on the contrary, it may indicate that it is associated with less caring about inequality between groups.

Finally, it is seen that only low identification members become more attentive to inequality after difference-focused contact compared to similarity-focused contacts.

People with high identification have become more insensitive to inequality compared to other groups. Based on similar findings in the literature (e.g., Bagci & Turnuklu, 2019), this finding may indicate the pattern-differentiating effect of identification on the relationship between contact type and attitudes and behaviors related to intergroup inequality. Since this effect may indicate a moderating role of identification, I focused on the moderating role of identification in the third study below.

CHAPTER 6

STUDY 3: TESTING OF THE MODERATING ROLE OF INGROUP IDENTIFICATION ON THE ASSOCIATION BETWEEN DIFFERENCE-FOCUSED CONTACT AND OUTCOMES

The second study's findings indicated the differentiating effect of identification level on dependent variables among advantaged members who had difference-focused contact. Members with high identification who had difference-focused contacts were the least supportive of social change compared to other experimental conditions. Those with low identification, however, were the ones who accepted social change the most. This finding may indicate the moderating role of ingroup identification. To test this notion and extend and replicate the second study's findings in a cross-sectional design, I conducted a study that focused on the moderating role of the ingroup identification on the association between the content of intergroup contact and similar outcomes of previous studies.

While other measures remained similar, I measured behavior only with support for the HnR+ type of social policy in this study. There were three reasons for this. First, even if the real aim of the study was presented at the end of the study, there was a possibility that the participants did not pay as much attention to this information as the participants in the experimental study due to an uncontrolled environment, and the risk of dissemination of deceptive information on social media was quite high. Since the H-R+ and the H+R- types of policies seemed to harm a group (Turks or Syrian refugees), this risk was likely to attract reactions from various groups, in which case the deception could be exposed on social media. This would mean the end of the research. Second, social policy measures were much longer than other measures. This could have caused the participants not to complete the research. Third, the hypotheses for the H+R+ and the H-R+ type of social policies were confirmed in the first study and for all other social policies in the second study. A refocus on these policies may not have made a

unique contribution. Hence, I focused only on the HnR+ type of social policy in this study.

6.1 Method

6.1.1 Sample

6.1.1.1 Representative sample information

As in the previous two studies, I examined the TÜİK (2018) dataset to reach a representative Turkish sample. However, since it was challenging to reach a representative Turkish sample in terms of religiosity and education levels in the previous two studies, I aimed to reach a representative Turkish sample only in terms of the geographical region where participants mostly lived, gender, and age range of the participants in Study 3. All tables and data I used are seen as an Excel document on the preregistration page of the study (osf.io/f8539). The final a-priori characteristics of the required sample are presented in Table 17 below.

6.1.1.2 Sample size rationale

Similar to Study 1 and Study 2 in this dissertation, I used G*Power to conduct a power analysis. This study run a simple moderation model (Hayes, 2018 - Process Model 1) for three outcomes: perceived ingroup fairness, perceived intergroup inequality, and supporting a social policy that reduces inequality between groups. As I did in the first two studies, I focused on Saguy and Chernyaik-Hai, 2012, and I used the partial-eta squared of one-way ANOVA that analyzes the association between content of contact type and perception of the hierarchy as legitimate because the most similar variables are these. Finally, the f square effect size was .13. However, to minimize Type I error, I chose a lower effect size which is .10. Also, a Bonferroni correction was used to get the alpha level. In fact, I divided the standard alpha level of .05 to 3, which is the number of my dependent variables.

In conclusion, I aimed to obtain .85 power to detect an effect size of .10 at the .01 alpha error probability. I need to observe a minimum of 159 participants' valid behavior; however, I planned to reach approximately 200 participants, assuming that

not all will complete the total task. The protocols of G*Power are seen on the preregistration page of the study (osf.io/f8539).

6.1.1.3 Participants

Two hundred and forty-two participants participated in Study 3. Ten participants did not pass the attention check. The remaining 232 participants (113 male, 119 female) over the age of 18, who identify themselves as Turkish and have spent most of their life in Turkey, participated in Study 3. The mean age of participants was 40.740 (Min_{age} = 18, Max_{age} = 76, *SD* = 15.824). Information on other demographic variables of the participants can be seen in Table 17. The Z-ratio tests between the required ratio and achieved ratio parameters for each level of characteristics showed that I reached a Turkish representative sample on all levels of demographics.

Table 17

A-priori characteristics of the required sample and reached sample's characteristics

Characteristics	Levels (Categories)		Required N	Required %	Reached N	Reached %
Age and gender	*20-39*	*Male*	37	23.27	49	21.12
	20-39	*Female*	35	22.01	51	21.98
	40-64	*Male*	35	22.01	51	21.98
	40-64	*Female*	32	20.13	52	22.41
	65-89	*Male*	9	5.66	13	5.60
	65-89	*Female*	11	6.91	16	6.90
The region where participant mostly lives	*Istanbul*		28	17.61	40	17.24
	South Anatolia		21	13.21	34	14.66
	Central Anatolia		38	23.90	54	23.28
	East Anatolia		25	15.72	34	14.66
	North Anatolia		12	7.55	19	8.19
	West Anatolia		20	12.58	31	13.36
	Marmara Region (except Istanbul)		15	9.43	20	8.62
Total			159		232	

6.1.2 Measurements and Procedure

The ingroup fairness, intergroup inequality, and supporting the HnR+ type of social policy scale used in the previous two studies were also used in Study 3. Moreover, the items that were used to check ingroup identification manipulation in Study 2 were used

to measure ingroup identification in this study. Furthermore, the items used to check intergroup contact manipulation in Study 2 were used to determine which difference-focused contact is established with Syrian refugees in this study[8]. Descriptive statistics and internal reliabilities of the scales are presented in Table 18.

Table 18

Means, standard deviations, and internal reliabilities of the scales

	Mean	SD	Cronbach's α
Difference-focused contact	3.67	.743	Na[1]
Ingroup identification	3.52	.962	.877
Ingroup fairness	3.26	.840	.671
Intergroup inequality	3.36	.911	.662
HnR+ type of social policy	5.59	3.29	.973

Note. [1] Internal reliability was not calculated because the measurement consisted of two items. Correlation between these two variables were $r = .415$, $p < .001$.

Participants were invited to study with a similar cover story. After their consent was obtained, the participants who filled out the demographic information form were asked whether they have contacted with Syrian refugees in their daily lives, and if so, how often. Then, they were asked how culturally (in terms of wedding traditions, socialization areas, working styles, food tastes, social complaints) Turks and Syrian refugees were similar or different. Questions are presented in Appendix P. Then, the participants filled in the ingroup identification (see for example, Saguy, 2008), ingroup fairness, and intergroup inequality measurements, respectively. Participants who answered an attention question stated to what extent they supported HnR+ type social policies and signed the relevant place in the online Qualtrics interface using the mouse. After obtaining feedback, the real purpose of the research was presented, and the research was finished.

6.2 Results

A simple moderation analysis (Hayes, 2018) was conducted to examine the possible moderating role of the ingroup identification on the association between difference-

[8] Because difference-focused contact may not mean not having similarity-focused contact experience (Saguy et al., 2008; Saguy & Chernyak-Hai, 2012), I used both 2 questions that focus one difference or similarity between groups. Similarity-focused contact score was evaluated as a reverse item.

focused contact and ingroup fairness. To test whether the ingroup identification (W) would moderate the association between difference-focused contact (X) and ingroup fairness (Y), Model 1 was employed with 5000 bootstraps. Ingroup identification and difference-focused contact were centered.

The prediction effect of difference-focused contact on ingroup fairness was not significant, b = -.044, SE = .069, p = .527. On the other hand, the prediction effect of ingroup identification was significant, b = .343, SE = .058, p < .001. A significant interaction between difference-focused contact and ingroup identification revealed the moderating effect, b = .251, SE = .078, p = .001. On low (-1 SD) ingroup identification condition, higher difference-focused contact was associated with lower perceived ingroup fairness, b = -.285, SE = .103, p = .006, 95% CI [-.514, -.096]. On high (-1 SD) ingroup identification condition, on the other hand, higher difference-focused contact was associated with higher perceived ingroup fairness, b = .197, SE = .102, p = .049, 95% CI [.004, .421]. On average level of ingroup identification, difference focused contact did not predict perceived ingroup fairness b = -.044, SE = .071, p = .536. Simple slope plot is presented in Figure 5.

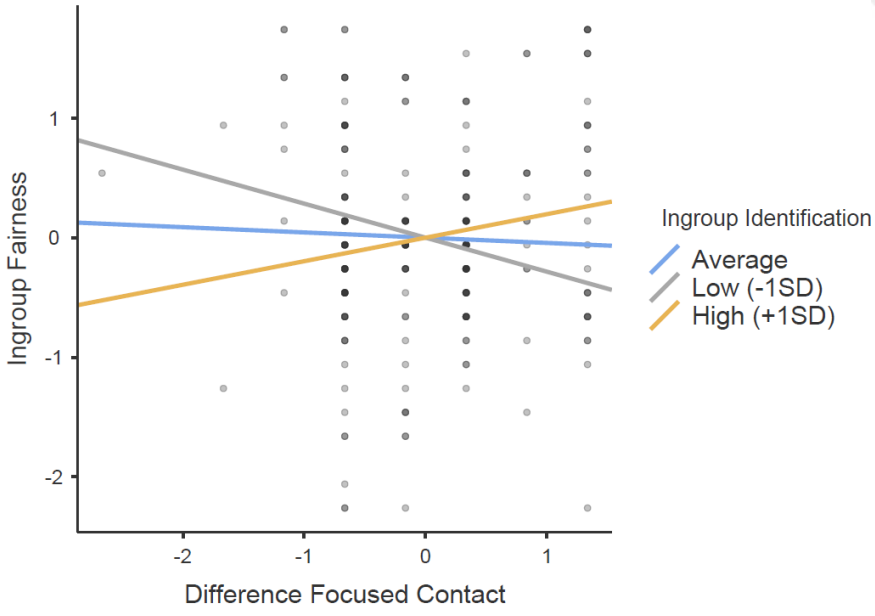

Figure 5

Simple slope plot for perceived ingroup fairness

Another simple moderation analysis was conducted to examine the possible moderating role of the ingroup identification on the association between difference-focused contact and perceived intergroup inequality. To test whether the ingroup identification (W) would moderate the association between difference-focused contact (X) and intergroup inequality (Y), Model 1 was employed with 5000 bootstraps. Again, ingroup identification and difference-focused contact were centered.

The prediction effect of difference-focused contact (b = -.377, SE = .083, p < .001, 95% CI [-.547, -.219]) and ingroup identification b = -.202, SE = .064, p = .001, 95% CI [-.324, -.076] were significant; however, interaction between difference-focused contact and ingroup identification was not significant b = -.101, SE = .094, p = .284. Simple slope plot is presented in Figure 6.

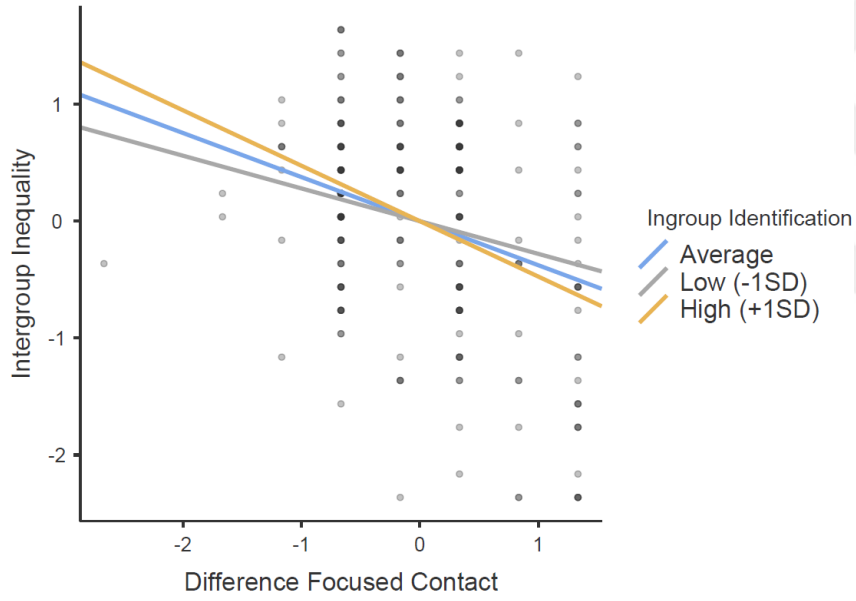

Figure 6

Simple slope plot for perceived intergroup inequality

Finally, a simple moderation analysis was conducted to examine the possible moderating role of the ingroup identification on the association between difference-focused contact and supporting the HnR+ type social policy. To test whether the ingroup identification (W) would moderate the association between difference-focused contact (X) and intergroup inequality (Y), Model 1 was employed with 5000 bootstraps. Ingroup identification and difference-focused contact were centered.

The prediction effect of difference-focused contact (*b* = -.664, *SE* = .234 *p* = .004, 95% CI [-1.150, -.228]) and ingroup identification (*b* = -.780, *SE* = .192, *p* < .001, 95% CI [-1.160, -.396]) on ingroup bias, as well as the interaction between difference-focused contact and ingroup identification on supporting the HnR+ type social policy were significant (*b* = -1.611, *SE* = .214, *p* < .001, 95% CI [-2.030, -1.197]). Higher difference-focused contact score was associated with greater support for the HnR+ type social policy on low ingroup identification condition, (*b* = .883, *SE* = .391, *p* = .024, 95% CI [.064, 1.651]); however, higher difference-focused contact was associated with lower supporting the HnR+ type social policy on the high ingroup identification condition (*b* = -2.212, *SE* = .271, *p* < .001, 95% CI [-2.777, -1.702]). Moreover, higher difference-focused contact was associated with lower supporting the HnR+ type social policy on the average ingroup identification condition (*b* = -.664, *SE* = .263, *p* = .012, 95% CI [-1.221, -.165]). Simple slope plot is presented in Figure 7.

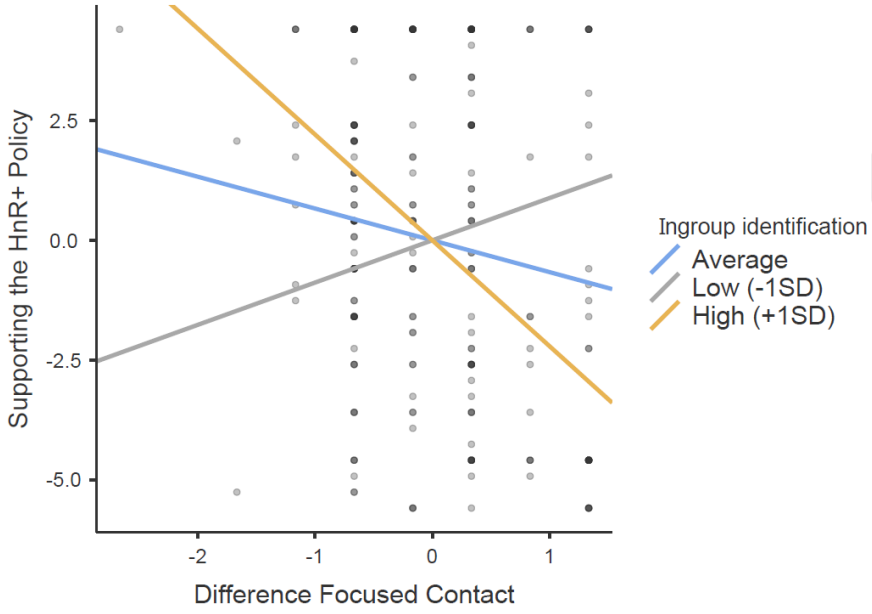

Figure 7

Simple slope plot for supporting the HnR+ type of social policy

6.3 Discussion

This study aimed to examine the moderating role of ingroup identification in the association between the content of intergroup contact and three indicators of support

for social change, which are perceived ingroup fairness, perceived intergroup inequality, and supporting the HnR+ type of social policy. Findings confirmed most of the hypotheses for the two dependent variables, which are perceived ingroup fairness and supporting the HnR+ type of social policy, showing that ingroup identification had a moderating role. In addition, perceived ingroup fairness increased as difference-focused contact increased at high identification level, and as contact decreased at low identification level. On the contrary, the HnR+ type of social policy support behavior increased as difference-oriented contact increased at low identification level and as contact decreased at high identification level.

As discussed in the second study, these findings may indicate that difference-focused contact may have different meanings for participants with different levels of identification. In addition, this finding may emphasize the necessity of developing different content of intergroup contact interventions for different types of members depending on ingroup identification (i.e., high-identifier members vs. low-identifier members) in intergroup contact interventions.

On the other hand, simple slope analyzes showed that members' difference-focused contact scores on high ingroup identification level were associated with attitudes and behaviors that maintain inequality between groups. This finding supports the findings of the second study. The literature shows that even if disadvantaged group members with high identification identify themselves in a common ingroup, there is no decrease in their attitudes to eliminate inequality (Hasan-Aslih et al., 2019).

Even if the content of contact indicates the opposite, disadvantaged members due to their identification tend to eliminate inequality by deciding in favor of the group. This finding of this study, on the other hand, may mean that advantaged group members tend to continue inequality by deciding in favor of the group due to their high identification, even if the difference-focused contact indicates the opposite, which means it does not highlight common ingroup identity. Considered together with the findings of the second study, it can be stated that high ingroup identification among advantaged group members dramatically reduces the attention-raising effect of difference-focused contact on inequality.

Finally, a moderating role of ingroup identification was not observed in terms of perceived intergroup inequality. Difference-focused contact in this study involved cultural differences. However, some studies conducted in Turkey (e.g., Tropp et al., 2021) have shown that contact with political power differences, not cultural differences, affects intergroup attitudes. Therefore, in this study, a cultural difference-focused contact may not have provided a motivation to differentiate the perceived intergroup inequality. Therefore, a moderating role of identification may not have been observed. General discussion for all studies is presented below.

CHAPTER 7

7. GENERAL DISCUSSION

7.1 Overview of the Findings

The first study examined the effect of the content of contact on support for social change. It revealed that the members who had difference-focused contact accepted the inequality between groups more than members who had similarity-focused contact. In addition, the members who had difference-focused contact supported the H-R+ type of social policy more than others; that is, they were more inclined to reduce inequality between groups. Contrary to the hypotheses, there was no significant difference between the groups in terms of supporting the HnR+ and the H+R- types of social policies. On the other hand, regardless of the content of contact, the participants who contact with the outgroup were more likely to accept intergroup inequality and supported policies that reduce inequality more than the participants in the control group who did not have any contact.

In the second study, the effect of the content of contact and ingroup identification on the same dependent variables in the first study was examined. The findings showed that identification did not have a differentiating effect on the outcomes in the similarity-focused contact condition. In the difference-focused contact condition, participants with a high ingroup identification were less likely to accept intergroup inequality and support policies that reduce inequality than all other experimental conditions. On the other hand, participants with low identification who had difference-focused contact were more accepting of inequality between groups and more supportive of policies that reduce inequality than all other experimental conditions.

In the third study, the moderating role of ingroup identification in the association between the content of intergroup contact and perceived ingroup fairness, perceived intergroup inequality, and supporting the HnR+ type of social policy, as pointed out

by the second study, was examined. The moderating role of ingroup identification was determined in terms of perceived ingroup fairness and supporting the HnR+ type of social policy. For these dependent variables, as difference-focused contact in high identification increased, attitudes that maintain inequality between groups increased, and behaviors that reduce inequality between groups decreased.

7.2 The Consistent Associations Between Contact, Identification, and Indicators of Support for Social Change

Results demonstrated that the difference-focused contact among the advantaged group members was also quite effective in terms of attitudes and behaviors towards reducing inequality in the three studies of this dissertation. These consistent findings among three studies support the findings of researchers such as Vezzali et al.'s (2017), although some studies stated the opposite (e.g., Hässler et al., 2020). This may indicate that difference-focused contact is associated with increased attention to inequality between groups, as is the case with disadvantaged members. In addition, since similarity-focused contact is associated with the development of a common ingroup identity, advantageous group members seem to have increased tolerance for inequality between groups and their greater support for policies to reduce inequality, as is the case with disadvantaged members (Saguy & Chernyak-Hai, 2012), may indicate that contact with any type of content is quite effective in reducing intergroup inequality compared to no intergroup contact. Emphasizing a similar argument, Saguy et al. (2008, 2009) stated that the fact that similarity-focused contact provides lower motivation for social change which means lower intergroup harmony, does not mean avoidance of such interventions, and suggest the content of contact which involves both similarity and difference between group boosts social change orientations (see also, Saguy, 2018).

Moreover, the findings of Study 2 and Study 3 highlighted that ingroup identification had a differentiating role on the association between the content of intergroup contact and attitudes and behaviors towards reducing inequality between advantaged and disadvantaged groups. Difference-focused contact establishing is associated with improving intergroup relations in low identifiers while rejecting inequality in high identifiers. As discussed in the second and third studies, this finding may be explained

by the fact that identification provides motivation to the participants to maintain the status. Since these people do not classify themselves in a common ingroup with the outgroup, their decisions may be considered as protecting the advantage of the ingroup. Moreover, findings may indicate that similarity-focused contact may be more beneficial in terms of reducing intergroup inequality for those with high ingroup identification who had difference-focused contact with outgroup members.

Regardless of ingroup identification, difference-focused contact creates a stronger motivation for social change, whereas among members with high ingroup identification, this type of contact is associated with greater rejection of social change. This finding may be showing us that, related to their social identities and commitments, bifocal contacts which involve both similarity and difference between groups may be more effective for advantaged group members if the contact intervention is to focus only on the advantaged group, and if it is known that there are members of the group with both high and low ingroup identification, or if there is a clue to this, although it is clearly and effectively explained by Saguy (2018) how difference-focused contact interventions can be applied for different social identities. In line with this argument, Vezzali et al. (2017) also discussed that both similarities and differences may more effectively promote the desire for social change.

Although the findings appear to contradict some of the literature (e.g., Hässler et al., 2020) when identification is included in the relationship between contact content and related variables, these findings may support Hässler et al.'s (2021a) current integrated contact-collective action model (ICCAM). In this model, it is stated that rare contact with the outgroup, deprivation of group-based needs, and high ingroup identification may be related with support social change less for advantaged group members. A similar context exists between the sample of this research, the Turks (advantaged group) and the target outgroup Syrian refugees (disadvantaged group). For instance, none of the participants in the first two studies had a direct and face-to-face conversation with a Syrian refugee before (rare contact). Turks see Syrian refugees as a source of cultural and financial threat (Çoksan et al., 2020; Güçer et al., 2013). In the last two studies, high identification was associated with not accepting inequality and supporting policies to increase inequality (high identification). As the model suggests, since the contact context of Turks and Syrian refugees occurs in these conditions, in

this study, difference-focused contact may be associated with supporting social change among members with low ingroup identification, while difference-focused contact may be associated with maintaining status among members with high ingroup identification.

Some studies (e.g., Tropp et al., 2021) have shown that difference-focused contact with the outgroup is associated with supporting social change among advantaged group members. However, in the second and third researches in this dissertation, it was seen that this situation was not valid for the members with high identification. Other similar studies have focused on power differences between groups. In this study, differences and similarities were emphasized culturally, as it may have a confounding effect by creating a threat perception from the outgroup. The findings may have differed due to this focal difference.

Moreover, although the second pilot study showed that it did not increase the threat perception, emphasizing cultural difference may have been perceived as a threat to social identity only in members with high identification (no analysis was conducted according to participants' identifications in the pilot study). Such a threat may lower members' well-being by damaging their self-esteem (Tajfel & Turner, 1979). High identification encourages members to avoid this negative effect (Bagci et al., 2018). In this study, participants with high ingroup identification may have indirectly given the least support for social change after difference-focused contact in order to protect their well-being.

This research aims to make a unique contribution to the literature by differing from similar studies in four ways. First, other studies have conducted analyzes based on very few observations which mean low *N*s (e.g., Glasford & Calcagno, 2012; Glasford & Dovidio, 2011; Saguy & Chernyak-Hai, 2012; Saguy et al., 2008). In most of them, no information was given for calculating the sample size or initial observed power. In this study, however, the sample was reached in accordance with the number of observations obtained by a-priori power analysis.

Second, almost all of the other studies collected data from students (e.g., Vezzali et al., 2017), most of whom are studying psychology (e.g., Glasford & Calcagno, 2012; Saguy & Chernyak-Hai, 2012), or the most of whom recruited using snowball or

convenience sampling (e.g., Tropp et al., 2021). In this study, however, a representative sample of the advantaged group was reached in terms of many demographic variables. All these differences may have affected the results of this research and caused me to obtain partially different findings from the literature.

Third, this study also focused on behavioral measurement. In other studies that constitute the literature (e.g., Cakal et al., 2011; Tropp et al., 2021), mainly attitude measurements were taken. Therefore, the fact that I have obtained partially different findings from the literature may indicate that the content of contact, obviously depending on ingroup identification, has different effects on attitudes and behaviors.

Fourth, in some other studies (e.g., Hässler et al., 2020), advantaged or disadvantaged groups have been treated as a heterogeneous mixture of multiple group members. However, groups with different historical backgrounds may have different perspectives on inequality. Moreover, evaluating different group members as members of the same social status may have a confounding effect on the outcomes. In this research, however, I considered a single group (Turks) members as advantageous group members and focused on this. In the context of this research, Turks are the most advantaged group in the social system, which means these members would suffer the most from social change. Therefore, in this study, members with high identification who had difference-focused contact with outgroup may have been the least supportive of social change.

Finally, this research is one of the preliminary studies that focus on the relationship between groups where conflict is primarily financial and cultural, and rarely violently. However, previous seminal studies (e.g., Hässler et al., 2021b) predominantly sampled post-conflict groups. Because of this difference, I may have found that members who had difference-focused contact more support social change. My findings across the last two studies consistently showed that, beyond what some recent similar studies (e.g., Hässler et al., 2020) have pointed out, during the highly prejudicial context, the behavior and attitudes of the members are affected not only by classifying their outgroup members in a common ingroup identity, but also by ingroup identification. In this respect, I think that the research will make a valuable contribution to the literature on intergroup relations.

7.3 Limitations and Suggestions

This study had five main limitations. First of all, although I used TÜİK's and WVS's data to reach the representative sample characteristics of advantaged group members (Turks), these data sets included information about the characteristics of not only Turks but also other people living in Turkey. In other words, using the data of different groups living in Turkey, I reached the parameters of the characteristics representing Turks. Therefore, I may not have been able to make completely accurate estimations in terms of representativeness. However, I think that I have reached as accurate and valid representativeness rates as possible since the majority of people who live in Turkey are Turks, and above all, there is no alternative way to reach the representative sample parameters.

Second, the behavioral measurement of the present study may be questioned. In the dissertation, the participants were asked to indicate to what extent they participated in the social policies, and they signed their opinions and asked them to send their ideas to the TBMM to make changes in social policies. This measurement was treated as a behavioral measurement. However, some researchers do not accept such measures as a measure of behavior. For example, Baumeister et al. (2007) argued that deciding something with a computer by clicking cannot be seen as a behavior. Future research can circumvent this criticism by focusing on different measures of behavior.

Third, a woman or man played the role of moderator or refugee (two women, two men) in the online video chat in Study 1 and Study 2. These confederates were randomly assigned to the contact sessions, but the interaction of the gender of the confederate playing the moderator or refugee role with the outcomes was not analyzed. However, gender may have a confounding effect on the outcome. Therefore, future studies may eliminate this limitation by anchoring the gender of the moderator or refugee that the participant contacts with.

Fourth, Cronbach's α values of supporting the H+R+ type of social policy in Study 1 (.642); and perceived ingroup fairness (.671), perceived intergroup inequality (.662) in Study 2 were acceptable but relatively low (Taber, 2017). This should be considered, especially when referring to relevant outcome measures. Future studies may overcome this limitation with more reliable measurements.

Fifth, the second study's findings showed that the pattern of the result in the first study differed depending on ingroup identification. To test whether I could extend and replicate this finding, I considered ingroup identification as a moderator variable in the third study. However, in some other similar studies (e.g., Saguy & Chernyak-Hai, 2012), identification was considered as a mediator variable. Since contact did not predict ingroup identification (Saguy & Chernyak-Hai, 2012), and my aim and hypotheses point to a moderating effect, I included identification as a moderator in the models. Future studies aiming to explore the relationship between these variables may test and compare different models with related variables and contribute to developing comprehensive models.

Finally, although I have tried to reveal the relationship between variables from a broad perspective with both experimental and correlational studies, more work is still needed for a clear understanding and causal inferences. Future studies may prefer predominantly longitudinal designs to overcome this limitation. Thus, a more precise understanding may be made about the relationships between the variables.

7.4 Conclusion

The results of the dissertation may be used by researchers who develop intervention programs. In intergroup contact interventions for advantaged group members, using difference-focused contact for members with low ingroup identification and similarity-focused contact for members with high ingroup identification seems to be more effective in improving intergroup relations and reducing inequalities. In other words, it seems that programs with different content should be developed for members with high and low levels of identification in interventions to improve intergroup relations in the long term. On the other hand, it is recommended to use two types of contact together, especially for disadvantaged members in intervention programs (Saguy, 2018). Thus, these members are protected from the sedative effect of the content of contact by developing dual-identity. On the other hand, for the advantaged group members with high identification, developing the understanding that diversity and pluralism are richness may also reduce the ironic effect of intergroup contact.

REFERENCES

Aberson, C. L., Healy, M., & Romero, V. (2000). Ingroup bias and self-esteem: A meta-analysis. *Personality and Social Psychology Review, 4*(2), 157-173. Doi: 10.1207/S15327957PSPR0402_04

Abrams, D., & Hogg, M. A. (2006). *Social identifications: A social psychology of intergroup relations and group processes.* London: Routledge.

Allport, G. M. (1954). *The nature of prejudice.* The Beacon Press.

Aronson, K. M., Stefanile, C., Matera, C., Nerini, A., Grisolaghi, J., Romani, G., Massai, F., Antonelli, P., Ferraresi, L., & Brown, R. (2016). Telling tales in school: Extended contact interventions in the classroom. *Journal of Applied Social Psychology, 46*(4), 229–241. Doi: 10.1111/jasp.12358

Bacharach, S. B., & Lawler, E. J. (1981). Power and tactics in bargaining. *ILR Review, 34*(2), 219-233. Doi: 10.1177/001979398103400204

Bagci, S. C., & Turnuklu, A. (2019). Intended, unintended, and unknown consequences of contact. *Social Psychology, (50)*1, 7-23. Doi: 10.1027/1864-9335/a000355.

Bagci, S. C., Husnu, S., Turnuklu, A., & Tercan, M. (2020). Do I really want to engage in contact? Volition as a new dimension of intergroup contact. *European Journal of Social Psychology.* Doi: 10.1002/ejsp.2733

Bagci, S. C., Piyale, Z. E., & Ebcim, E. (2018). Imagined contact in high conflict settings: The role of ethnic group identification and the perspective of minority group members. *Journal of Applied Social Psychology, 48*(1), 3-14. Doi: 10.1111/jasp.12485

Banfield, J. C., & Dovidio, J. F. (2013). Whites' perceptions of discrimination against Blacks: The influence of common identity. *Journal of Experimental Social Psychology, 49*(5), 833-841. Doi: 10.1016/j.jesp.2013.04.008

Bargh, J. A., Chen, M., & Burrows, L. (1996). Automaticity of social behavior: Direct effects of trait construct and stereotype activation on action. *Journal of Personality and Social Psychology, 71*(2), 230–244. Doi: 10.1037/0022-3514.71.2.230

Baumeister, R. F., Vohs, K. D., & Funder, D. C. (2007). Psychology as the science of self-reports and finger movements: Whatever happened to actual behavior?. *Perspectives on Psychological Science, 2*(4), 396-403. Doi: 10.1111/j.1745-6916.2007.00051.x

Blumer, H. (1958). Race prejudice as a sense of group position. *Pacific Sociological Review, 1*(1), 3-7. Doi: 10.2307/1388607

Boccanfuso, E., White, F. A., & Maunder, R. D. (2021). Reducing transgender stigma via an e-contact intervention. *Sex Roles, 84*, 326-336. Doi: 10.1007/s11199-020-01171-9

Bolles, R. C. (1962). The difference between statistical hypotheses and scientific hypotheses. *Psychological Reports, 11*(3), 639-645. Doi: 10.2466/pr0.1962.11.3.639

Brewer, M. B. (1999). The psychology of prejudice: Ingroup love or outgroup hate?. *Journal of social issues, 55*(3), 429-444. Doi: 10.1111/0022-4537.00126

Brewer, M. B., & Miller, N. (1984). Beyond the contact hypothesis: Theoretical perspectives on desegregation. In N. Miller & M. B. Brewer (Eds), *Groups in contact: The psychology of desegregation* (pp. 281-302). Academic Press.

Brewer, M. B., & Miller, N. (1988). Contact and cooperation. In P. A. Katz & D. A. Taylor (Eds.). *Eliminating racism* (pp. 315-326). Springer.

Brown, R., & Hewstone, M. (2005). An integrative theory of intergroup contact. In M. P. Zanna (Ed.), *Advances in experimental social psychology* (Vol. 37, pp. 255-343). Elsevier Academic Press. Doi: 10.1016/S0065-2601(05)37005-5

Cakal, H., Hewstone, M., Güler, M., & Heath, A. (2016). Predicting support for collective action in the conflict between Turks and Kurds: Perceived threats as a mediator of intergroup contact and social identity. *Group Processes & Intergroup Relations, 19*(6), 732–752. Doi: 10.1177/1368430216641303

Cakal, H., Hewstone, M., Schwär, G., & Heath, A. (2011). An investigation of the social identity model of collective action and the 'sedative' effect of intergroup contact among Black and White students in South Africa. *British Journal of Social Psychology, 50*(4), 606–627. Doi: 10.1111/j.2044-8309.2011.02075.x

Castelli, L., De Dea, C., & Nesdale, D. (2008). Learning social attitudes: Children's sensitivity to the nonverbal behaviors of adult models during interracial interactions. *Personality and Social Psychology Bulletin, 34*(11), 1504–1513. Doi: 10.1177/0146167208322769

Çoksan, S., & Cingöz-Ulu, B. (2021). Group norms moderate the effect of identification on ingroup bias. *Current Psychology*. Doi: 10.1007/s12144-021-02091-x

Çoksan, S., Cingöz-Ulu, B., Sayılan, G., & Solak, N. (2021). *İç grup özdeşimi ve iç grup yanlılığı: İç grup normunun rolü.* (Manusicript in underreview).

Çoksan, S., Erdugan, C., & Öner-Özkan, B. (2020, March 3). The common other Syrian: The Syrian refugee representation in the context of social identity and realistic threat. Doi: 10.31234/osf.io/3ftgw

Crisp, R. J., & Turner, R. N. (2009). Can imagined interactions produce positive perceptions?: Reducing prejudice through simulated social contact. *American Psychologist, 64*(4), 231–240. Doi: 10.1037/a0014718

Crisp, R. J., & Turner, R. N. (2012). The imagined contact hypothesis. *Advances in Experimental Social Psychology, 46*, 125-182. Doi: 10.1016/B978-0-12-394281-4.00003-9

Demoulin, J. P. Leyens, & J. F. Dovidio (Eds.) (2009). *Intergroup misunderstandings: Impact of divergent social realities.* Psychology Press.

Di Bernardo, G. A., Vezzali, L., Stathi, S., McKeown Jones, S., Cocco, V. M., Saguy, T., & Dixon, J. (2019). Fostering social change among advantaged and disadvantaged group members: Integrating intergroup contact and social identity perspectives on collective action. *Group Processes & Intergroup Relations*. Doi: 10.1177/1368430219889134

Dixon, J. (2017). Concluding thoughts: The past, present and future of research on the contact hypothesis. In L. Vezzali & S. Stathi (Eds), *Intergroup contact theory: Recent developments and future directions* (pp. 177-192). Routledge.

Dixon, J., Durrheim, K., & Tredoux, C. (2005). Beyond the optimal contact strategy: A reality check for the contact hypothesis. *American Psychologist, 60*(7), 697-711. Doi: 10.1037/ 0003-066X.60.7.697

Dixon, J., Durrheim, K., & Tredoux, C. (2007). Intergroup contact and attitudes toward the principle and practice of racial equality. *Psychological Science, 18*(10), 867-872. Doi: 10.1111/j.1467-9280.2007.01993.x

Dixon, J., Levine, M., Reicher, S., & Durrheim, K. (2012). Beyond prejudice: Relational inequality, collective action, and social change revisited. *Behavioral and Brain Sciences, 35*(6), 411-466. Doi : 10.1017/S0140525X11002214

Dixon, J., Tropp, L. R., Durrheim, K., & Tredoux, C. (2010). "Let them eat harmony" prejudice-reduction strategies and attitudes of historically disadvantaged groups. *Current Directions in Psychological Science, 19*(2), 76-80. Doi: 10.1177/0963721410363366

Dovidio, J. F., Eller, A., & Hewstone, M. (2011). Improving intergroup relations through direct, extended and other forms of in direct contact. *Group Processes and Intergroup Relations, 14*(2), 147–160. Doi: 10.1177/ 1368430210390555

Dovidio, J. F., Gaertner, S. L., & Saguy, T. (2009). Commonality and the complexity of "we": Social attitudes and social change. *Personality and Social Psychology Review, 13*(1), 3–20. Doi: 10.1177/1088868308326751

Dovidio, J. F., Gaertner, S. L., Shnabel, N., Saguy, T., & Johnson, J. (2010). Recategorization and prosocial behavior: Common in-group identity and a dual identity. In S. Stürmer & M. Snyder (Eds.), *The psychology of prosocial behavior: Group processes, intergroup relations, and helping* (pp. 191–207). Wiley-Blackwell.

Dovidio, J. F., Gaertner, S. L., & Kawakami, K. (2003). Intergroup contact: The past, present, and the future. *Group Processes & Intergroup Relations, 6*(1), 5–20. Doi: 10.1177/1368430203006001009

Durrheim, K., & Dixon, J. (2010). Racial contact and change in South Africa. *Journal of Social issues, 66*(2), 273-288. Doi: 10.1111/j.1540-4560.2010.01645.x

Ellemers, N., Spears, R., & Doosje, B. (1997). Sticking together or falling apart: In-group identification as a psychological determinant of group commitment versus individual mobility. *Journal of Personality and Social Psychology, 72*(3), 617-626. Doi: 10.1037/0022-3514.72.3.617

Eller, A., & Abrams, D. (2004). Come together: Longitudinal comparisons of Pettigrew's reformulated intergroup contact model and the common ingroup identity model in Anglo-French and Mexican-American contexts. *European Journal of Social Psychology, 34*(3), 229-256. Doi: 10.1002/ejsp.194

Faul, F., Erdfelder, E., Buchner, A., & Lang, A. G. (2009). Statistical power analyses using G* Power 3.1: Tests for correlation and regression analyses. *Behavior Research Methods, 41*(4), 1149-1160. Doi: 10.3758/BRM.41.4.1149

Faul, F., Erdfelder, E., Lang, A. G., & Buchner, A. (2007). G* Power 3: A flexible statistical power analysis program for the social, behavioral, and biomedical sciences. *Behavior Research Methods, 39*(2), 175-191. Doi: 10.3758/BF03193146

Gaertner, S. L. ve Dovidio, J. F. (2009). *Reducing intergroup bias: The common ingroup identity model.* Psychology Press.

Gaertner, S. L., Mann, J. A., Dovidio, J. F., Murrell, A. J., & Pomare, M. (1990). How does cooperation reduce intergroup bias? *Journal of Personality and Social Psychology, 59*(4), 692–704. Doi: 10.1037/0022-3514.59.4.692

Gaertner, S. L., Rust, M. C., Dovidio, J. F., Bachman, B. A., & Anastasio, P. A. (1994). The contact hypothesis: The role of a common ingroup identity on reducing intergroup bias. *Small Group Research, 25*(2), 224-249. Doi: 10.1177/1046496494252005

Gardikiotis, A. (2008). Group distinctiveness, political identification, and the third-person effect: Perceptions of a political campaign in the 2004 Greek national election. *Media Psychology, 11*(3), 331-353. Doi: 10.1080/15213260801994212

Gaunt, R. (2011). Effects of intergroup conflict and social contact on prejudice: The mediating role of stereotypes and evaluations. *Journal of Applied Social Psychology, 41*(6), 1340-1355. Doi: 10.1111/j.1559-1816.2011.00762.x

Glasford, D. E., & Dovidio, J. F. (2011). E pluribus unum: Dual identity and minority group members' motivation to engage in contact, as well as social change. *Journal of Experimental Social Psychology, 47*(5), 1021–1024. Doi: 10.1016/j.jesp.2011.03.021

Glasford, D. E., & Calcagno, J. (2012). The conflict of harmony: Intergroup contact, commonality and political solidarity between minority groups. *Journal of Experimental Social Psychology, 48*(1), 323-328. Doi: 10.1016/j.jesp.2011.10.001

Gómez, Á., & Huici, C. (2008). Vicarious intergroup contact and role of authorities in prejudice reduction. *The Spanish Journal of Psychology, 11*(1), 103–114. Doi: 10.1017/S1138741600004169

Gómez, Á., Tropp, L. R., Vázquez, A., Voci, A., & Hewstone, M. (2018). Depersonalized extended contact and injunctive norms about cross-group friendship impact intergroup orientations. *Journal of Experimental Social Psychology, 76*, 356-370. Doi: 10.1016/j.jesp.2018.02.010

González, R., Sirlopú, D., & Kessler, T. (2010). Prejudice among Peruvians and Chileans as a function of identity, intergroup contact, acculturation preferences, and intergroup emotions. *Journal of Social Issues, 66*(4), 803-824. Doi: 10.1111/j.1540-4560.2010.01676.x

Greenaway, K. H., Quinn, E. A., & Louis, W. R. (2011). Appealing to common humanity increases forgiveness but reduces collective action among victims of historical atrocities. *European Journal of Social Psychology, 41*(5), 569-573. Doi: 10.1002/ejsp.802

Güçer, M., Karaca, S., & Dinçer, O. B. (2013). *Sınırlar arasında yaşam savaşı Suriyeli mülteciler alan çalışması*. International Strategic Research Organization (USAK).

Harwood, J., Hewstone, M., Amichai-Hamburger, Y., & Tausch, N. (2013). Intergroup contact: An integration of social psychological and communication perspectives. *Annals of the International Communication Association, 36*, 55–102. Doi: 10.1080/23808985.2013.11679126.

Hasan-Aslih, S., Pliskin, R., van Zomeren, M., Halperin, E., & Saguy, T. (2019). A darker side of hope: Harmony-focused hope decreases collective action intentions among the disadvantaged. *Personality and Social Psychology Bulletin, 45*(2), 209-223. Doi: 10.1177/0146167218783190

Hässler, T., Ullrich, J., Bernardino, M., Shnabel, N., Van Laar, C., Valdenegro, D., Sebben, S., Tropp, L., Visintin, E. P., Gonzalez, R., Ditlmann R. K., Abrams, D., Selvanathan, H. P., Brankovic, M., Wright, S., von Zimmerman, J., Pasek, M., Aydin, A. L., Zezelj, I., … & Ditlmann, R. K. (2020). A large-scale test of the link between intergroup contact and support for social change. *Nature Human Behaviour*, *4*(4), 380-386. Doi: 1038/s41562-019-0815-z

Hässler, T., Uluğ, Ö. M., Kappmeier, M., & Travaglino, G. A. (2021a). Intergroup contact and social change: An integrated Contact-Collective Action Model. *Journal of Social Issues, 77*(1), 217-241. Doi: 10.1111/josi.12412

Hässler, T., Ullrich, J., Sebben, S., Shnabel, N., Bernardino, M., Valdenegro, D., Van Laar, C., González, R., Visintin, E. P., Tropp, L. R., Ditlmann, R. K., Abrams, D., Aydin, A. L., Pereira, A., Selvanathan, H. P., von Zimmermann, J., Lantos, N. A., Sainz, M., Glenz, A., . . . & Pistella, J. (2021b). Need satisfaction in intergroup contact: A multinational study of pathways toward social change. *Journal of Personality and Social Psychology.* Doi: 10.1037/pspi0000365

Hayes, A. F. (2018). *Introduction to mediation, moderation, and conditional process analysis: A regression-based approach (second ed.).* The Guilford Press.

Hodson, G., & Hewstone, M. (2013). *Advances in intergroup contact*. Psychology Press.

Inglehart, R., C. Haerpfer, A. Moreno, C. Welzel, K. Kizilova, J. Diez-Medrano, M. Lagos, P. Norris, E. Ponarin & B. Puranen et al. (eds.). 2014. World Values Survey: Round Six - Country-Pooled Datafile Version: http://www.worldvaluessurvey.org/WVSDocumentationWV6.jsp. Madrid: JD Systems Institute.

Ioannou, M. (2019). The week after: Do the effects of imagined contact last over time? *Journal of Applied Social Psychology, 49*(7), 459–470. Doi: 10.1111/jasp.12597

Jaśko, K., & Kossowska, M. (2013). The impact of superordinate identification on the justification of intergroup inequalities. *European Journal of Social Psychology, 43*(4), 255-262. Doi: 10.1002/ejsp.1946

Jetten, J., Spears, R., & Manstead, A. S. (1996). Intergroup norms and intergroup discrimination: distinctive self-categorization and social identity effects. *Journal of Personality and Social Psychology, 71*(6), 1222-1233. Doi: 10.1037/0022-3514.71.6.1222

Jetten, J., Spears, R., & Manstead, A. S. (1997a). Strength of identification and intergroup differentiation: The influence of group norms. *European Journal of Social Psychology, 27*(5), 603-609. doi: 10.1002/(SICI)1099-0992(199709/10)27:5<603::AID-EJSP816>3.0.CO;2-B

Jetten, J., Spears, R., & Manstead, A. S. (1997b). Distinctiveness threat and prototypicality: Combined effects on intergroup discrimination and collective self-esteem. *European Journal of Social Psychology, 27*(6), 635-657. Doi: 0.1002/(SICI)1099-0992(199711/12)27:6<635::AID-EJSP835>3.0.CO;2-%23

Karaoğlu, E. (2015). *The role of social dominance orientation, empathy and perceived threat in predicting prejudice of Turkish citizens toward Syrian immigrants.* [Unpublished master thesis]. Middle East Technical University.

Kenworthy, J. B., Barden, M. A., Diamond, S., & del Carmen, A. (2011). Ingroup identification as a moderator of racial bias in a shoot–no shoot decision task. *Group Processes & Intergroup Relations, 14*(3), 311-318. Doi: 10.1177/1368430210392932

Kotzur, P. F., Schäfer, S. J., & Wagner, U. (2019). Meeting a nice asylum seeker: Intergroup contact changes stereotype content perceptions and associated emotional prejudices, and encourages solidarity-based collective action intentions. *British Journal of Social Psychology, 58*(3), 668-690. Doi: 10.1111/bjso.12304

Kunst, J. R., Thomsen, L., Sam, D. L., & Berry, J. W. (2015). "We are in this together" common group identity predicts majority members' active acculturation efforts to integrate immigrants. *Personality and Social Psychology Bulletin, 41*(10), 1438-1453. Doi: 10.1177/0146167215599349

Manevska, K. (2014). *Beyond the ethnic divide*. [Unpublished doctoral dissertation]. Erasmus University Rotterdam.

Manevska, K., Achterberg, P., & Houtman, D. (2018). Why there is less supportive evidence for contact theory than they say there is: A quantitative cultural–sociological critique. *American Journal of Cultural Sociology*, *6*(2), 296-321. Doi: 10.1057/s41290-017-0028-8

Maoz, I. (2004). Peace building in violent conflict: Israeli-Palestinian post-Oslo people-to-people activities. *International Journal of Politics, Culture, and Society, 17*(3), 563-574. Doi: 10.1023/B:IJPS.0000019619.70068.9f

Maunder, R.D., White, F.A., & Verrelli, S. (2019). Modern avenues for intergroup contact: Using E-contact and intergroup emotions to reduce stigma and social distancing against people with schizophrenia. *Group Processes and Intergroup Relations, 22(*7), 947–963. Doi: 10.1177/1368430218794873

Mazziotta, A., Mummendey, A., & Wright, S. C. (2011). Vicarious intergroup contact effects: Applying social-cognitive theory to intergroup contact research. *Group Processes & Intergroup Relations, 14*(2), 255–274. Doi: 10.1177/1368430210390533

McLaren, L. M. (2003). Anti-immigrant prejudice in Europe: Contact, threat perception, and preferences for the exclusion of migrants. *Social Forces, 81*(3), 909-936. Doi: 10.1353/sof.2003.0038

Miles, E., & Crisp, R. J. (2014). A meta-analytic test of the imagined contact hypothesis. *Group Processes & Intergroup Relations, 17*(1), 3–26. Doi: 10.1177/1368430213510573

Miller, N. (2002). Personalization and the promise of contact theory. *Journal of Social Issues*, *58*(2), 387-410. Doi: 10.1111/1540-4560.00267

Nier, J. A., Gaertner, S. L., Dovidio, J. F., Banker, B. S., Ward, C. M., & Rust, M. C. (2001). Changing interracial evaluations and behavior: The effects of a common group identity. *Group Processes & Intergroup Relations, 4*(4), 299-316. Doi: 10.1177/1368430201004004001

Ortiz, M., & Harwood, J. (2007). A social cognitive theory approach to the effects of mediated intergroup contact on intergroup attitudes. *Journal of Broadcasting & Electronic Media, 51*(4), 615–631. Doi: 10.1080/08838150701626487

Paluck, E. L., & Green, D. P. (2009). Prejudice reduction: What works? A review and assessment of research and practice. *Annual Review of Psychology, 60*, 339-367. Doi: 10.1146/annurev.psych.60.110707.163607

Parker, J. H. (1968). The interaction of Negroes and Whites in an integrated church setting. *Social Forces, 46*(3), 359–366. Doi: 10.2307/2574883

Pettigrew, T. F. (1998). Intergroup contact theory. *Annual Review of Psychology, 49*, 65–85. Doi: 10.1146/annurev.psych.49.1.65

Pettigrew, T. F. (2009). Secondary transfer effect of contact: Do intergroup contact effects spread to noncontacted outgroups? *Social Psychology, 40*(2), 55–65. Doi: 10.1027/1864-9335.40.2.55

Pettigrew, T. F. (2010). Commentary: South African contributions to the study of intergroup relations. *Journal of Social Issues, 2*(66), 417-430. Doi: 10.1111/j.1540-4560.2010.01653.x

Pettigrew, T. F., & Troop, L. R. (2000). Does intergroup contact reduce prejudice? Recent meta-analytic findings. In S. Oskamp (Ed.), *Reducing prejudice and discrimination* (pp. 93–114). Lawrence Erlbaum.

Pettigrew, T. F., & Tropp, L. R. (2006). A meta-analytic test of intergroup contact theory. *Journal of Personality and Social Psychology*, *90*(5), 751–783. Doi: 10.1037/0022-3514.90.5.751

Pettigrew, T. F., & Tropp, L. R. (2008). How does intergroup contact reduce prejudice? Meta-analytic tests of three mediators. *European Journal of Social Psychology, 38*(6), 922–934. Doi: 10.1002/ejsp.504

Pettigrew, T. F., Tropp, L. R., Wagner, U., & Christ, O. (2011). Recent advances in intergroup contact theory. *International Journal of Intercultural Relations, 35*(3), 271–280. Doi: 10.1016/j.ijintrel.2011.03.001

Pettigrew, T. F., Wagner, U., & Christ, O. (2007). Who opposes immigration?: Comparing german with north american findings. *Du Bois Review: Social Science Research on Race, 4*(1), 19-39. Doi: 10.1017/S1742058X07070038

Reicher, S. (2007). Rethinking the paradigm of prejudice. *South African Journal of Psychology, 37*(4), 820–834. Doi: 10.1177/008124630703700410

Reimer, N. K., & Sengupta, N. K. (2021, June 18). Meta-Analysis of the 'ironic' effects of intergroup contact. Doi: 10.31234/osf.io/vrsqe

Reimer, N. K., Becker, J. C., Benz, A., Christ, O., Dhont, K., Klocke, U., Neji, S., Rychlowska, M., Schmid, K., & Hewstone, M. (2017). Intergroup contact and social change: Implications of negative and positive contact for collective action in advantaged and disadvantaged groups. *Personality and Social Psychology Bulletin, 43*(1), 121–136. Doi: 10.1177/0146167216676478

Rosenberg, M. B. (2003). *Speak peace in a world of conflict: What you say next will change your world.* PuddleDancer Press.

Rouhana, N. N., & Fiske, S. T. (1995). Perception of power, threat, and conflict intensity in asymmetric intergroup conflict: Arab and Jewish citizens of Israel. *Journal of Conflict Resolution, 39*(1), 49-81. Doi: 10.1177/0022002795039001003

Saguy, T. (2008). *The irony of harmony: A group position perspective on intergroup contact*. [Unpublished doctoral thesis]. University of Connecticut.

Saguy, T. (2018). Downside of intergroup harmony? When reconciliation Might Backfire and what to do. *Policy Insights from the Behavioral and Brain Sciences*, *5*(1), 75-81. Doi: 10.1177/2372732217747085

Saguy, T., & Chernyak-Hai, L. (2012). Intergroup contact can undermine disadvantaged group members' attributions to discrimination. *Journal of Experimental Social Psychology, 48*(3), 714–720. Doi: 10.1016/j.jesp.2012.01.003

Saguy, T., & Kteily, N. (2014). Power, negotiations, and the anticipation of intergroup encounters. *European Review of Social Psychology, 25*(1), 107-141. Doi: 10.1080/10463283.2014.957579

Saguy, T., Dovidio, J. F., & Pratto, F. (2008). Beyond contact: Intergroup contact in the context of power relations. *Personality and Social Psychology Bulletin, 34*(3), 432-445. Doi: 10.1177/0146167207311200

Saguy, T., Shchori-Eyal, N., Hasan-Aslih, S., Sobol, D., & Dovidio, J. F. (2017). The irony of harmony: Past and new developments. In L. Vezzali & S. Stathi (Eds.), *Intergroup contact theory: Recent developments and future directions* (pp. 61-79). Routledge.

Saguy, T., Tausch, N., Dovidio, J. F., & Pratto, F. (2009). The irony of harmony: Intergroup contact can produce false expectations for equality. *Psychological Science*, *20*(1), 114–121. Doi: 10.1111/j.1467-9280.2008.02261.x

Saguy, T., Tropp, L., & Hawi, D. (2013). The role of group power in intergroup contact. In G. Hodson & M. Hewstone (Eds.), *Advances in intergroup contact* (pp. 113-131). NY: Taylor & Francis Group.

Scheepers, D., Spears, R., Doosje, B., & Manstead, A. S. (2003). Two functions of verbal intergroup discrimination: Identity and instrumental motives as a result of group identification and threat. *Personality and Social Psychology Bulletin, 29*(5), 568-577. Doi: 10.1177/0146167203029005002

Schiappa, E., Gregg, P. B., & Hewes, D. E. (2005). The parasocial contact hypothesis. *Communication Monographs, 72*, 92–115. Doi: 10.1080/0363775052000342544

Schofield, J. W. (1979). The impact of positively structured contact on intergroup behavior: Does it last under adverse conditions? *Social Psychology Quarterly, 42*(3), 280–284. Doi: 10.2307/3033772

Schofield, J. W., & Sagar, H. A. (1979). The social context of learning in an interracial school. In R. C. Rist (Ed.), *Desegregated schools: Appraisals of an American experiment* (pp. 155–199). Academic Press.

Selvanathan, H. P., Techakesari, P., Tropp, L. R., & Barlow, F. K. (2018). Whites for racial justice: How contact with Black Americans predicts support for collective action among White Americans. *Group Processes & Intergroup Relations, 21*(6), 893-912. Doi: 10.1177/1368430217690908

Sengupta, N. K., & Sibley, C. G. (2013). Perpetuating one's own disadvantage: Intergroup contact enables the ideological legitimation of inequality. *Personality and Social Psychology Bulletin, 39*(11), 1391-1403. Doi: 10.1177/0146167213497593

Sherif, M., Harvey, O. J., White, B. J., Hood, W. R., & Sherif, C. W. (1961*). Intergroup conflict and cooperation: The robbers cave experiment.* Institute of Group Relations, The University of Oklahoma.

Shook, N. J., Hopkins, P. D., & Koech, J. M. (2016). The effect of intergroup contact on secondary group attitudes and social dominance orientation. *Group Processes & Intergroup Relations, 19*(3), 328–342. Doi: 10.1177/1368430215572266

Simon, B., & Klandermans, B. (2001). Politicized collective identity: A social psychological analysis. *American Psychologist, 56*(4), 319-331. Doi: 10.1037/0003-066X.56.4.319

Spears, R., Doosje, B., & Ellemers, N. (1997). Self-stereotyping in the face of threats to group status and distinctiveness: The role of group identification. *Personality and Social Psychology Bulletin, 23*(5), 538-553. doi: 10.1177/0146167297235009

Stephan, C. W., & Stephan, W. G. (2000). The measurement of racial and ethnic identity. *International Journal of Intercultural Relations, 24*(5), 541-552. Doi: 10.1016/S0147-1767(00)00016-X

Stephan, W. G., & Stephan, C. W. (1985). Intergroup anxiety. *Journal of Social Issues, 41*(3), 157–175. Doi: 10.1111/j.1540-4560.1985.tb01134.x

Stephan, W. G., & Stephan, C. W. (1996). Predicting prejudice. *International Journal of Intercultural Relations, 20*(3-4), 409-426. Doi: 10.1016/0147-1767(96)00026-0

Sunata, U., & Yıldız, E. (2018). Representation of Syrian refugees in the Turkish media. *Journal of Applied Journalism & Media Studies, 7*(1), 129-151. Doi: 10.1386/ajms.7.1.129_1

Taber, K. S. (2018). The use of Cronbach's alpha when developing and reporting research instruments in science education. *Research in Science Education, 48*(6), 1273-1296. Doi: 10.1007/s11165-016-9602-2

Tajfel, H., & Turner, J. C. (1979). An integrative theory of intergroup conflict. In . G. Austin & S. Worchel (Eds.), *The social psychology of intergroup relations* (pp. 33-57). California: Brooks-Cole.

Tausch, N., Hewstone, M., & Roy, R. (2009). The relationships between contact, status and prejudice: An integrated threat theory analysis of Hindu–Muslim relations in India. *Journal of Community & Applied Social Psychology, 19*(2), 83-94. Doi: 10.1002/casp.984

Tausch, N., Hewstone, M., Kenworthy, J. B., Psaltis, C., Schmid, K., Popan, J. R., Cairns, E. & Hughes, J. (2010). Secondary transfer effects of intergroup contact: Alternative accounts and underlying processes. *Journal of Personality and Social Psychology, 99*(2), 282–302. Doi: 10.1037/a0018553

Tausch, N., Saguy, T., & Bryson, J. (2015). How does intergroup contact affect social change? Its impact on collective action and individual mobility intentions among members of a disadvantaged group. *Journal of Social Issues, 71*(3), 536-553. Doi: 10.1111/josi.12127

Tropp, L. R., & Pettigrew, T. F. (2005). Relationships between intergroup contact and prejudice among minority and majority status groups. *Psychological Science, 16*(12), 951-957. Doi: 10.1111/j.1467-9280.2005.01643.x

Tropp, L. R., & Wright, S. C. (2001). Ingroup identification as the inclusion of ingroup in the self. *Personality and Social Psychology Bulletin, 27*(5), 585-600. Doi: 10.1177/0146167201275007

Tropp, L. R., Hawi, D. R., Van Laar, C., & Levin, S. (2012). Cross-ethnic friendships, perceived discrimination, and their effects on ethnic activism over time: A longitudinal investigation of three ethnic minority groups. *British Journal of Social Psychology, 51*(2), 257-272. Doi: 10.1111/j.2044-8309.2011.02050.x

Tropp, L. R., Uluğ, Ö. M., & Uysal, M. S. (2021). How intergroup contact and communication about group differences predict collective action intentions among advantaged groups. *International Journal of Intercultural Relations, 80*, 7-16. Doi: 10.1016/j.ijintrel.2020.10.012

TÜİK (2018). *Results of general population censuses, 1980-2000 and results of address-based population registration system, 2008-2019.*

Turner, R. N., Crisp, R. J., & Lambert, E. (2007). Imagining intergroup contact can improve intergroup attitudes. *Group Processes & Intergroup Relations, 10*(4), 427–441. Doi: 10.1177/1368430207081533

Ufkes, E. G., Calcagno, J., Glasford, D. E., & Dovidio, J. F. (2016). Understanding how common ingroup identity undermines collective action among disadvantaged-group members. *Journal of Experimental Social Psychology, 63*, 26-35. Doi: 10.1016/j.jesp.2015.11.006

Ufkes, E. G., Dovidio, J. F., & Tel, G. (2015). Identity and collective action among European Kurds. *British Journal of Social Psychology, 54*(1), 176-186. Doi: 10.1111/bjso.12084

Uluğ, Ö. M., & Uysal, M. S. (2021, July 1). The role of ethnic identification, allyship, and conflict narratives in supporting pro-minority policies among majority and minority groups. *Cultural Diversity and Ethnic Minority Psychology*. Doi: 10.1037/cdp0000388

UNHCR (2017). *Global trends - Forced displacement in 2016*.

UNHCR (2019). *Figures at a glance: Statistical yearbooks*.

UNHCR (2021). *Global appeal 2021*.

van Zomeren, M., Postmes, T., & Spears, R. (2008). Toward an integrative social identity model of collective action: A quantitative research synthesis of three socio-psychological perspectives. *Psychological Bulletin, 134*(4), 504–535. Doi: 10.1037/0033-2909.134.4.504

Verkuyten, M. (2006). Multicultural recognition and ethnic minority rights: A social identity perspective. *European Review of Social Psychology, 17*(1), 148-184. Doi: 10.1080/10463280600937418

Vezzali, L., & Stathi, S. (2017). *Intergroup contact theory: Recent developments and future directions.* Routledge.

Vezzali, L., Andrighetto, L., Capozza, D., Di Bernardo, G. A., & Saguy, T. (2017). Discussing differences between groups: The content of intergroup encounters and motivation for social change among members of advantaged groups. *Journal of Theoretical Social Psychology, 1*(2), 52-59. Doi: 10.1002/jts5.12

Vezzali, L., Capozza, D., Stathi, S., & Giovannini, D. (2012). Increasing outgroup trust, reducing infrahumanization, and enhancing future contact intentions via imagined intergroup contact. *Journal of Experimental Social Psychology, 48*(1), 437-440. Doi: 10.1016/j.jesp.2011.09.008

Vezzali, L., Di Bernardo, G. A., Stathi, S., Visintin, E. P., & Hewstone, M. (2019). Using intercultural videos of direct contact to implement vicarious contact: A school-based intervention that improves intergroup attitudes. *Group Processes & Intergroup Relations*, *22*(7), 1059-1076. Doi: 10.1177/1368430218809885

Visintin, E. P., Voci, A., Pagotto, L., & Hewstone, M. (2017). Direct, extended, and mass-mediated contact with immigrants in Italy: Their associations with emotions, prejudice, and humanity perceptions. *Journal of Applied Social Psychology, 47*(4), 175–194. Doi: 10.1111/jasp.12423

Weisel, O., & Böhm, R. (2015). "Ingroup love" and "outgroup hate" in intergroup conflict between natural groups. *Journal of Experimental Social Psychology, 60*, 110-120. Doi: 10.1016/j.jesp.2015.04.008

West, K., & Turner, R. (2014). Using extended contact to improve physiological responses and behavior toward people with schizophrenia. *Journal of Experimental Social Psychology, 50*, 57–64. Doi: 10.1016/j.jesp.2013.06.009

White, F. A., & Abu-Rayya, H. M. (2012). A dual identity-electronic contact (DIEC) experiment promoting short- and long-term intergroup harmony. *Journal of Experimental Social Psychology, 48*(3), 597–608. Doi: 10.1016/j.jesp.2012.01.007

White, F. A., Harvey, L., & Abu-Rayya, H. M. (2015) Improving intergroup relations in the Internet age: A critical review. *Review of General Psychology, 19*(2), 129-139. Doi: 10.1037/gpr0000036

White, F. A., Maunder, R. D., & Verrelli, S. (2020) Text-based E-contact: Harnessing cooperative Internet interactions to bridge the social and psychological divide. *European Review of Social Psychology, 31*(1), 76–119. Doi: 10.1080/10463283.2020.1753459

White, F.A., Verrelli, S., Maunder, R.D., & Kervinen, A. (2019). Using electronic contact to reduce homonegative attitudes, emotions, and behavioral intentions among heterosexual women and men: A contemporary extension of the contact hypothesis. *The Journal of Sex Research, 56*(9), 1179–1191. Doi: 10.1080/00224499.2018. 1491943

Wojcieszak, M., & Azrout, R. (2016). I saw you in the news: Mediated and direct intergroup contact improve outgroup attitudes. *Journal of Communication*, *66*(6), 1032-1060. Doi: 10.1111/jcom.12266

Wright, S. C. T, & Lubensky, M. E. (2009). The struggle for social equality: Collective action versus prejudice reduction. In S. Demoulin, J. P. Leyens, & J. F. Dovidio (Eds.), *Intergroup misunderstandings: Impact of divergent social realities* (pp. 291–310). Psychology Press.

Wright, S. C., Aron, A., McLaughlin-Volpe, T., & Ropp, S. A. (1997). The extended contact effect: Knowledge of cross-group friendships and prejudice. *Journal of Personality and Social Psychology, 73*(1), 73-90. Doi: 10.1037/0022-3514.73.1.73

Yanbolluoğlu, Ö. (2018). *The role of positive and negative intergroup contact, social dominance orientation and intergroup threat and anxiety on the feelings and the perceived social distance towards Syrian refugees.* [Unpublished master thesis]. Bursa Uludağ University.

Yangın, E. (2017) *Examination of social psychological factors influencing acculturation strategies toward syrian refugees: Hatay case.* [Unpublished master thesis]. Dokuz Eylül University.

Yaylacı, F. G., & Karakuş, M. (2015). Perceptions and newspaper coverage of Syrian refugees in Turkey. *Migration Letters, 12*(3), 238-250.

Yitmen, Ş., & Verkuyten, M. (2018). Feelings toward refugees and non-Muslims in Turkey: The roles of national and religious identifications, and multiculturalism. *Journal of Applied Social Psychology, 48*(2), 90-100. Doi: 10.1111/jasp.12493

Zarate, M. A., Garcia, B., Garza, A. A., & Hitlan, R. T. (2004). Cultural threat and perceived realistic group conflict as dual predictors of prejudice. *Journal of Experimental Social Psychology, 40*(1), 99-105. Doi: 10.1016/S0022-1031(03)00067-2

Zhang, Y., Fishbach, A., & Dhar, R. (2007). When thinking beats doing: The role of optimistic expectations in goal-based choice. *Journal of Consumer Research, 34*(4), 567-578. Doi: 10.1086/520071

Zhou, S., Page-Gould, E., Aron, A., Moyer, A., & Hewstone, M. (2019). The extended contact hypothesis: A meta-analysis on 20 years of research. *Personality and Social Psychology Review, 23*(2), 132–160. Doi: 10.1177/1088868318762647

Zuo, Y., Chen, B., & Zhao, Y. (2018). The destructive effect of ingroup competition on ingroup favoritism. *Frontiers in Psychology, 9*, 2207. Doi: 10.3389/fpsyg.2018.02207

APPENDICES

A: DEMOGRAPHIC INFORMATION FORM

Şimdi çeşitli özelliklerinizi tespit edebilmek için size 7 soru soracağız.

1) Kaç yaşındasınız? Lütfen aşağıdaki boşluğa rakam ile yazınız. Örneğin **30** gibi.

2) Cinsiyetiniz nedir?
- Erkek-Kadın -Diğer (lütfen yandaki boşluğa belirtiniz)

3) Türkiye'de en uzun süre hangi ilde yaşadınız? Aşağıdaki boşluğa yazar mısınız?

4) Kendinizi dindar biri olarak tanımlar mısınız?
- Evet, ben dindar birisiyim. - Hayır, ben pek de dindar birisi sayılmam.
- Ben ateistim. - Diğer (Lütfen yandaki boşluğa belirtiniz)

5) Şu an öğrenci misiniz?
- Evet (Lütfen hangi üniversite ve bölümde okuduğunuzu boşluğa yazınız.) - Hayır

6) En yüksek aşağıdaki hangi eğitim düzeyinden mezun oldunuz?
- Okuma yazma biliyorum; ancak ilkokul mezunu değilim.
- İlkokul mezunuyum.
- Lise mezunuyum.
- Liseye başladım ancak mezun olmadım.
- Ön lisans mezunuyum.
- Dört yıllık bir üniversite bölümüne başladım ancak mezun olmadım.
- Dört yıllık bir üniversite bölümü mezunuyum.
- Diğer (Lütfen yandaki boşluğa belirtiniz)

7) Kendinizi Türk olarak kimliklendiriyor musunuz?
- Evet -Hayır

B: PERCEIVED THREAT SCALE

Aşağıda size Suriyeli mülteciler ile ilgili çeşitli ifadeler sunulmuştur. Sizden isteğimiz, ifadenin sağında bulunan katılma derecelerini kullanarak o ifadeye ne ölçüde katıldığınızı belirtmenizdir. İfadelerin doğru ya da yanlış yanıtları yoktur. Bu nedenle lütfen ne düşünüyorsanız samimi şekilde ifade ediniz.

Şimdi lütfen aşağıdaki ifadelere ne ölçüde katıldığınızı belirtiniz.

1 = Kesinlikle katılmıyorum

2 = Çok az katılıyorum

3 = Orta derecede katılıyorum

4 = Oldukça fazla katılıyorum

5 = Tamamen katılıyorum

1. Çok sayıda Suriyeli mülteci çocuğun gittiği okullarda eğitim kalitesi düşmektedir.

2. Suriyeli mülteciler devletin sosyal hizmet olanaklarını (sağlık, eğitim, barınma, vb.) suistimal etmektedir.

3. Suriyeli mültecilerin varlığı ülkedeki işsizlik oranını artırmaktadır.

4. Suriyeli mülteciler ülkemizdeki kültürel hayatı zenginleştirmektedir.

5. Suriyeli mültecilerin dini uygulamaları bizim yaşam tarzımızı tehdit etmektedir.

C: CONTENTS OF INTERGROUP CONTACT IN TURKISH

Benzerlik Odaklı Temas İçeriği	Farklılık Odaklı Temas İçeriği
S1: Sizce Türkler ve Suriyeli mültecilerin paylaştıkları ortaklıklar nelerdir?	S1: Türkiye'de yaşayan her grubun kendine has özellikleri vardır. Mesela sizce Suriyeli mültecilerin diğer gruplardan ne gibi farkları var?
C1: Ben çok fazla benzerliğimizin olduğunu düşünüyorum. Örneğin değer ve inançlarımız ortak. Yemeklerimiz çok benzer. Sanırım bu Akdeniz Kültürü'nün iki halkı da derinden etkilemesinden kaynaklanıyor. Başka o kadar çok ortak noktamız var ki. Çok ilginç ama evlilik merasimlerimiz bile çok benzer. Türkiye'de kına gecesi görünce fark etmiştim, Suriyelilerde de kına gecesi kültürü aynısı.	C1: Ben Suriyeli mültecilerin Türklerden çok farklı olduğunu düşünüyorum. Örneğin değer ve inançlarımız farklı. Yemeklerimiz farklı. Sanırım bu Akdeniz Kültürü'nün iki halkı farklı etkilemesinden kaynaklanıyor. Başka o kadar farklılık var ki. Çok ilginç ama evlilik merasimlerimiz bile farklı. Türkiye'de kına gecesi görünce fark etmiştim, Suriyeliler de bu kültür bambaşka.
S2: Suriyeli mülteciler sosyalleşmek için nereleri kullanıyorlar?	S2: Suriyeli mülteciler sosyal sistemde nereleri kullanıyorlar?
C2: Bence sizinle aynı yerleri. Parklar, bahçeler, alışveriş merkezleri.	C2: Bence sizden farklı yerleri. Biz genelde parklar yerine evlerimizde sohbet etmeyi tercih ediyoruz.
S3: Suriyeli mülteciler hangi işlerde çalışıyor?	S3: Suriyeli mülteciler hangi işlerde çalışıyor?
C3: Türkler hangi işlerde çalışıyorsa biz de aynı işlerde çalışabiliyoruz. Zaten el becerilerimiz çok benzer. İş yerlerinde bir ustanın Türk mü yoksa Suriyeli mi olduğunu kimse ayırt edemiyor.	C3: Biz Türklerin çalıştığı iş alanlarından çok farklı alanlarda çalışıyoruz. Zaten el becerilerimiz de çok farklı. İş yerlerinde bir ustanın Türk mü yoksa Suriyeli mi olduğunu herkes ayırt edebiliyor.
S4: Sosyal alanlarda hangi konulardan şikayetçisiniz?	S4: Sosyal alanlarda hangi konulardan şikayetçisiniz?
C4: Trafik, hayat pahalılığı, kalabalık. Genellikle böyle şeyler. Türklerin de şikayetçi oldukları konular yani. Düşününce, zevklerimiz kadar şikayetlerimiz de benzermiş demek ki.	C4: Konuşma, ulaşım, ilişkiler. Genellikle böyle şeyler. Türklerin şikayetçi oldukları konulardan farklı yani. Düşününce, zevklerimiz kadar şikayetlerimiz de farklıymış demek ki.
S5: Türkiye'deki toplumsal gruplar hakkında ne hissediyorsunuz?	S5: Türkiye'deki toplumsal gruplar hakkında ne hissediyorsunuz?
C5: Onları seviyorum. Yani demek istediğim, Türkiye'de yaşayan herkesi seviyorum.	C5: Onları seviyorum. Yani demek istediğim, Türkiye'de yaşayan Suriyeli mültecileri seviyorum.

D: COMMON INGROUP IDENTITY MEASUREMENT

Aşağıda size Suriyeli mülteciler ile ilgili çeşitli ifadeler sunulmuştur. Sizden isteğimiz, ifadenin sağında bulunan katılma derecelerini kullanarak o ifadeye ne ölçüde katıldığınızı belirtmenizdir. İfadelerin doğru ya da yanlış yanıtları yoktur. Bu nedenle lütfen ne düşünüyorsanız samimi şekilde ifade ediniz.

Şimdi lütfen aşağıdaki ifadelere ne ölçüde katıldığınızı belirtiniz.

1 = Kesinlikle katılmıyorum

2 = Katılmıyorum

3 = Çok az katılıyorum

4 = Orta derecede katılıyorum

5 = Oldukça fazla katılıyorum

6 = Katılıyorum

5 = Tamamen katılıyorum

1. Suriyeli mülteciler de dahil olmak üzere Türkiye'deki tüm grupların ortak bir kimlikleri olabileceğini düşünüyorum.

2. Suriyeli mülteciler de dahil, bence Türkiye'de yaşayan herkes aslında tek bir grubun parçasıdır.

3. Suriyeli mülteciler de dahil hepimizi farklı gruplar olarak değil "insan" olarak görüyorum.

E: PERCEIVED INGROUP FAIRNESS

Aşağıda size katılabileceğiniz ya da katılmayabileceğiniz 5 ifade sunulmuştur. Sizden istenen bu ifadelere ne ölçüde katıldığınızı belirtmenizdir. Böylelikle davranış profilinizi değerlendirmeyi amaçlıyoruz.[9] İfadelerin doğru ya da yanlış yanıtları yoktur. Bu nedenle lütfen ne düşünüyorsanız özgürce ifade edebilirsiniz.

Şimdi lütfen aşağıdaki ifadelere ne ölçüde katıldığınızı belirtiniz.

1 = Kesinlikle katılmıyorum

2 = Çok az katılıyorum

3 = Orta derecede katılıyorum

4 = Oldukça fazla katılıyorum

5 = Tamamen katılıyorum

1. Türkler, Suriyeli mülteciler ile ilişkilerinde genel olarak adildirler.

2. Farklı milletten insanlar ile ilişki kurarlarken Türkler, adaletli olmaya önem gösterir.

3. Türklerin farklı milletten insanlar ile ilişki kurarken öncelikle adil olmaya önem vereceklerini **düşünmüyorum.**

4. Türkler, herkese karşı adaletli davranmaya çalışırlar.

5. Ortalama bir Türk, bir Türk ile Suriyeli mülteciyi kıyaslarken adil davranmaya **çok da önem vermez.**

[9] It is a sentence added by the researcher in accordance with the cover story of the research.

F: PERCEIVED INTERGROUP INEQUALITY

Aşağıda size katılabileceğiniz ya da katılmayabileceğiniz 5 ifade sunulmuştur. Sizden istenen bu ifadelere ne ölçüde katıldığınızı belirtmenizdir. Böylelikle Suriyeli mülteciler ile ilgili politikalar hakkında fikirlerinizi almadan önce davranış profilinizi netleştirmiş olacağız.[10] İfadelerin doğru ya da yanlış yanıtları yoktur. Bu nedenle lütfen ne düşünüyorsanız özgürce ifade edebilirsiniz.

Şimdi lütfen aşağıdaki ifadelere ne ölçüde katıldığınızı belirtiniz.

1 = Kesinlikle katılmıyorum

2 = Çok az katılıyorum

3 = Orta derecede katılıyorum

4 = Oldukça fazla katılıyorum

5 = Tamamen katılıyorum

1. Toplumda genel olarak Türkler, Suriyeli mültecilerden daha iyi bir konuma sahiptir.

2. Diğer mülteciler ile kıyaslandığında Suriyeli mülteciler sosyal sistemde **daha avantajlıdır.**

3. Suriyeli mülteciler Türklerden daha zor koşullarda ve daha az ücrete çalışmak zorunda kalmaktadır.

4. Suriyeli mültecilerin toplumdaki sosyal imkanlara erişim olanakları Türklerden daha azdır.

5**.** Suriyeli mülteciler eğitim öğretim olanaklarından Türkler kadar yararlanamamaktadır.

[10] It is a sentence added by the researcher in accordance with the cover story of the research.

G: THE CONTENTS OF SOCIAL POLICIES AND MEASURES

Türk Vatandaşların Suriyeli Mülteciler Hakkında Önerilen Sosyal Politikalar ile ilgili Düşünceleri

Şimdi size 2021-2022 yasama yılının birinci döneminde TBMM'de tartışılması planlanan 4 farklı sosyal politikaya katılma derecenizi soracağız. Lütfen size verilecek yasa önerisi özet metinlerini dikkatlice okuyarak cevaplayınız. Çıkarılması planlanan yasalar farklı komisyonlarca hazırlandığı için yasalar size birbiriyle çelişiyor gibi gelebilir. Bu yüzden her yasa önerisini kendi içerisinde değerlendiriniz, bir önceki yasaya atıf yaparak değerlendirme yapmayınız. Diğer sorularda da olduğu gibi bu soruların doğru ya da yanlış yanıtları yok. Önemli olan sizin ne düşündüğünüzü belirtmeniz. Hazırsanız lütfen İlerle butonuna basınız.

Social policies that benefit both groups (H+R+)

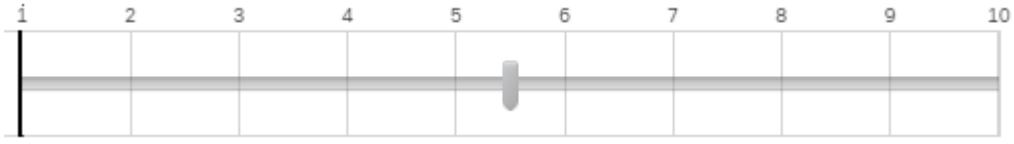
Kamu İktisadi Teşebbüsleri Komisyonu

2018 başında hissedilmeye başlayan küresel maddi krizin etkilerini azaltmak için TBMM Kamu İktisadi Teşebbüsleri Komisyonu, tüketicilerin temel ürünleri satın alım gücü arttırmaya yönelik 3 ayrı yasa önerisi hazırlamışlardır. Bu yasalara göre Türkiye'de yaşayan herkes için belediyelerin belirlediği su ücretleri aşağıya çekilecek, KDV temel ürünlerde (gıda, kırtasiye, ulaşım giderleri, barınma giderleri vb.) sıfırlanacak ve sosyal güvenlik primleri düşürülerek tüketicinin alım gücü arttırılacaktır (planlanan Resmî Gazete karar no: 27.09.2021/49358.01).

- TBMM Kamu İktisadi Teşebbüsleri Komisyonu'nun hazırladığı, Türkiye'de yaşayan herkes için belediyelerin belirlediği su ücretlerini aşağıya çekilmesini öngören yasayı ne kadar desteklersiniz? Aşağıdaki sayı doğrusu üzerindeki ok işaretini sağa ya da sola kaydırarak gösteriniz (1 hiç desteklemem – 10 tamamen desteklerim).

- TBMM Kamu İktisadi Teşebbüsleri Komisyonu'nun hazırladığı, Türkiye'de yaşayan herkes için KDV temel ürünlerde (ekmek hariç gıda, kırtasiye, ulaşım giderleri, barınma giderleri vb.) sıfırlanmasını öngören yasayı ne kadar desteklersiniz? Aşağıdaki sayı doğrusu üzerindeki ok işaretini sağa ya da sola kaydırarak gösteriniz (1 hiç desteklemem – 10 tamamen desteklerim).

- TBMM Kamu İktisadi Teşebbüsleri Komisyonu'nun hazırladığı, Türkiye'de yaşayan herkes için sosyal güvenlik primleri düşürülerek tüketicilerin alım gücünü artırmayı öngeren yasayo ne kadar desteklersini? Aşağıdaki sayı doğrusu üzerindeki

ok işaretini sağa ya da sola kaydırarak gösteriniz (1 hiç desteklemem – 10 tamamen desteklerim).

Social policies that only benefit Syrian Refugees (HnR+)

Yabancı Kaynaklar Komisyonu

Türkiye, Birleşmiş Milletler (BM), Ekonomik İşbirliği Teşkilatı (EİT-ECO) ve İktisadi İşbirliği ve Kalkınma Teşkilatı (OECD) gibi uluslararası kuruluşlara uzun süredir üyedir. Bu kuruluşlar üyelerine küresel çaptaki olaylarda kullanmak üzere farklı miktarlarda kaynak ayırmaktadır. Ancak yerel yasal düzensizlik nedeniyle bu kaynaklar hala Türkiye'ye aktarılamamıştır. Bundan dolayı 2020-2021 yasama yılında çıkarılacak bir yasada bu fonlardan gelecek maddi kaynağın **Türkiye'de yaşayan Suriyeli mültecilere** (a) doğrudan nakdi olarak; (b) sosyal yardım olarak dağıtılacağı kararlaştırılacaktır (planlanan Resmî Gazete karar no: 20.09.2021/66359.03).

- Birleşmiş Milletlerden gelecek maddi kaynağın **Türkiye'de yaşayan Suriyeli mültecilere** aktarılmasına yönelik çıkacak yasayı ne kadar desteklersiniz? Aşağıdaki sayı doğrusu üzerindeki ok işaretini sağa ya da sola kaydırarak gösteriniz (1 hiç desteklemem – 10 tamamen desteklerim).

- Ekonomik İşbirliği Teşkilatı'ndan gelecek maddi kaynağın **Türkiye'de yaşayan Suriyeli mültecilere** aktarılmasına yönelik çıkacak yasayı ne kadar desteklersiniz? Aşağıdaki sayı doğrusu üzerindeki ok işaretini sağa ya da sola kaydırarak gösteriniz (1 hiç desteklemem – 10 tamamen desteklerim).

- İktisadi İşbirliği ve Kalkınma Teşkilatı'ndan gelecek maddi kaynağın **Türkiye'de yaşayan Suriyeli mültecilere** aktarılmasına yönelik çıkacak yasayı ne kadar desteklersiniz? Aşağıdaki sayı doğrusu üzerindeki ok işaretini sağa ya da sola kaydırarak gösteriniz (1 hiç desteklemem – 10 tamamen desteklerim).

Social policies that give advantages to Turks and disadvantages to Syrian refugees (H+R-)

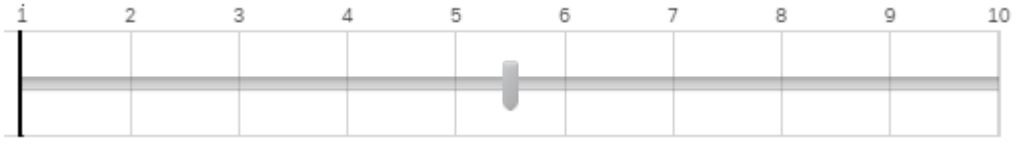
İçişleri Komisyonu

Türkiye'de yaşayan Suriyeli mültecilerin nüfusunun artışıyla birlikte, mültecilere yönelik yasaları ve yasaların uygulanırlığını kontrol etmek oldukça zorlaşmıştır. Bazı bölgelerde bu zorakiyet, Suriyeli mülteciler ve Türkler arasında gerilime neden olmuştur. Bu gerilimi azaltmak için TBMM İçişleri Komisyonu üç farklı yasa tasarısı hazırlamıştır. Bunlardan ilki, bugüne kadar Suriyeli mültecilere aktarılan Ulusal veya Uluslararası yardımların mülteci olmayan Türklere aktarılmasını öngörmektedir. İkinci tasarı, Suriyeli mültecilerin iş yeri açma haklarının iptal edilmesi ve Türk bölge halkının Türk esnafından vergi vermeksizin (KDV ve ÖTV'siz alışverişi kapsamaktadır) alışveriş yapabilmesini öngörmektedir. Üçüncü tasarı ise Suriyeli mültecilerin ücretsiz sağlık hakkından yararlanmalarının iptal edilmesi ve Türk bölge halkının bölge hastanelerini (İl ve komşu il içinde bulunan Sağlık Bakanlığı'na bağlı tüm kamu hastaneleri ve özel hastaneler) hiçbir katılım payı ödemeden kullanabilmesini öngörmektedir (Planlanan Resmî Gazete karar no: 01.10.2021/45927.02).

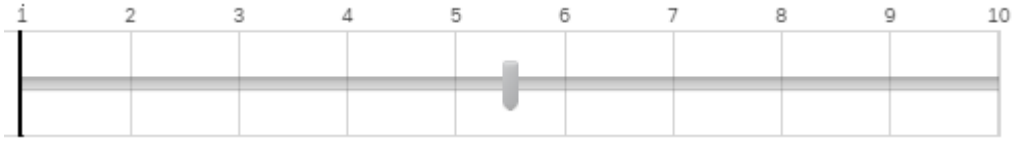
- Suriyeli mültecilere aktarılan Ulusal veya Uluslararası yardımların mülteci olmayan Türklere aktarılmasını öngören yasayı ne kadar desteklersiniz? Aşağıdaki sayı doğrusu üzerindeki ok işaretini sağa ya da sola kaydırarak gösteriniz (1 hiç desteklemem – 10 tamamen desteklerim).

- Suriyeli mültecilerin Türkiye toprakları içerisinde iş yeri açma yetkilerinin iptalini ve yerli halkın bölge esnafından vergi vermeksizin (KDV ve ÖTV'siz alışverişi kapsamaktadır) alışveriş yapabilmesini öngören yasayı ne kadar desteklersiniz? Aşağıdaki sayı doğrusu üzerindeki ok işaretini sağa ya da sola kaydırarak gösteriniz (1 hiç desteklemem – 10 tamamen desteklerim).

- Suriyeli mültecilerin sağlık hakkından yararlanabilmeleri için bir miktar ücret ödemelerini, aynı zamanda Türk yerel halkın bölge hastanelerini hiçbir katılım payı ödemeden kullanabilmesini öngören yasayı ne kadar desteklersiniz? Aşağıdaki sayı doğrusu üzerindeki ok işaretini sağa ya da sola kaydırarak gösteriniz (1 hiç desteklemem – 10 tamamen desteklerim).

Social policies that give disadvantage Turks and advantage to Syrian refugees (H-R+)

Sanayi Ticaret ve Enerji Komisyonu

Suriyeli mültecilerin elektrik kullanımı için yeterli maddi kaynağı sağlayamadığı görülmektedir. Bundan dolayı TBMM Sanayi, Ticaret ve Enerji Komisyonu Suriyeli mültecilere hayatlarını devam ettirebilecekleri ölçüde elektriğin ücretsiz sağlanması yönünde bir torba yasa hazırlamıştır. Bu yasaya göre Suriyeli mültecilere sağlanacak ücretsiz elektrik kayıtlı kullanıcıların elektrik faturalarına kayıp-kaçak kullanım bedeli olarak yansıtılacaktır. Komisyon, aynı torba yasa tasarısında, belediyelerin bütçelerinden Suriyeli mültecilere günlük bir miktar beyaz unlu ekmek dağıtılmasını ve Suriyeli mültecilerin kullanacakları telefon hatlarından özel tüketim vergisi alınmaması gerektiği yönünde görüş bildirmiştir. Bu yasaya göre belediyelerin kayıpları ekmeğe getirilecek belirli oranda bir zam ile giderilecektir. Özel tüketim vergisi muafiyeti nedeniyle ise meydana gelecek devlet kaybı için de Suriyeli mülteci olmayan cep telefonu kullanıcılarının özel tüketim vergilerinin arttırılacağı öngörülmüştür (Planlanan Resmî Gazete karar no: 13.09.2021/11925.01).

- Suriyeli mülteci hanelere belirli oranda ücretsiz elektrik sağlanmasını, dağıtım şirketlerinin kaybının ise diğer kayıtlı elektrik kullanıcılarının faturalarına kayıp-kaçak bedeli olarak yansıtılmasını öngören yasayı ne kadar desteklersiniz? Aşağıdaki sayı doğrusu üzerindeki ok işaretini sağa ya da sola kaydırarak gösteriniz (1 hiç desteklemem – 10 tamamen desteklerim).

- Yerel belediyelerce Suriyeli mülteci hanelere belirli miktarda beyaz unlu ekmek dağıtılmasını, bu bedelin ise ekmeğe getirilecek bir miktar zamdan karşılanmasını öngören yasayı ne kadar desteklersiniz? Aşağıdaki sayı doğrusu üzerindeki ok işaretini sağa ya da sola kaydırarak gösteriniz (1 hiç desteklemem – 10 tamamen desteklerim).

- Suriyeli mültecilerin kullandıkları telefon hatlarından özel tüketim vergisinin kaldırılmasını, devlet vergi kaybının ise Suriyeli mülteci olmayan diğer kayıtlı cep telefonu hattı kullanıcılarına getirilecek özel tüketim vergisi artışından giderilmesini öngören yasayı ne kadar desteklersiniz? Aşağıdaki sayı doğrusu üzerindeki ok işaretini sağa ya da sola kaydırarak gösteriniz (1 hiç desteklemem – 10 tamamen desteklerim).

H: IRB APPROVAL

UYGULAMALI ETİK ARAŞTIRMA MERKEZİ
APPLIED ETHICS RESEARCH CENTER

ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
MIDDLE EAST TECHNICAL UNIVERSITY

DUMLUPINAR BULVARI 06800
ÇANKAYA ANKARA/TURKEY
T: +90 312 210 22 91
F: +90 312 210 79 59
www.ueam.metu.edu.tr

Sayı: 28620816 / 111 ODTU 2020

16 MART 2020

Konu: Değerlendirme Sonucu

Gönderen: ODTÜ İnsan Araştırmaları Etik Kurulu (İAEK)

İlgi: İnsan Araştırmaları Etik Kurulu Başvurusu

Sayın Nuray SAKALLI

Danışmanlığını yaptığınız **Sami ÇOKSAN'ın "İçgrup Özdeşimi ve Sosyal Temas İçeriğinin Gruplar Arası Eşitsizliği Azaltmaya Yönelik Tutum ve Davranışlar Üzerindeki Etkisi"** başlıklı araştırması İnsan Araştırmaları Etik Kurulu tarafından uygun görülmüş ve **111 ODTU 2020** protokol numarası ile onaylanmıştır.

Saygılarımızla bilgilerinize sunarız.

I: EMAIL SENT TO PARTICIPANT 24 HOURS BEFORE APPOINTMENT

[Katılımcı ismi] merhabalar,

Yarın ([tarih]) saat [saat]'te araştırma randevumuz vardı. Bu elektronik postayı randevumuzu hatırlatmak için yazıyorum. Lütfen elektronik postayı sonuna kadar dikkatlice okuyunuz.

Daha önce de belirttiğim gibi yarın, randevulaştığımız saatten 5 dakika önce ([saat]:55) araştırmanın çevrimiçi linkini sizin elektronik posta adresinize göndereceğim. Siz randevulaştığımız saatte o linke **BİLGİSAYARINIZDAN** tıklayarak önce 5 dakika kadar cinsiyetiniz, yaşınız, eğitim durumunuz gibi bilgileri içeren bir formu dolduracaksınız. Ardından bilgisayar ekranında çağrı atmanız istenen bir numara belirecek. Siz o numaraya çağrı attığınızda araştırmacılar sizi WhatsApp üzerinden görüntülü olarak arayarak sizi Suriyeli bir mülteci ile görüştürecekler.

Görüşme sırasında sizden isteğimiz bilgisayar ekranında belirecek soruları sesli olarak Suriyeli mülteciye sormanız. Bu sorular genellikle "Suriyeli mülteciler hangi tür yemekleri sever, nerelerde çalışırlar" gibi genel sorular oluyor. Siz bu soruları sesli olarak sorduğunuzda görüntülü görüşmede yer alacak çevirmen sorunuzu Arapçaya çevirecek. Suriyeli mültecinin yanıtını da size Türkçeye çevirecek. Bu şekilde 5 soru sorup cevabını dinledikten sonra görüntülü görüşme sona erecek. Görüşme ortalama 6-7 dakika sürecek. Ardından WhatsApp'ı kapatıp bilgisayarın size soracağı soruları fare ve klavye kullanarak yanıtlayacaksınız. Böylelikle çalışma tamamlanmış olacak. Randevulaştığımız saatte internete bağlı bir bilgisayarınızın, ön kamerası çalışan ve WhatsApp uygulamasını içeren cep telefonunuzun hazır bulunmasını hatırlatmak isterim.

Yarın görüşmek üzere,

Sami ÇOKSAN

SMS Sent to the Participant 24 Hours Before the Appointment

Merhabalar, yarın ([tarih]) saat [saat]'te Suriyeli mültecilere yönelik sosyal politikalar hakkında fikirlerinizi ifade edeceğiniz araştırma için randevunuz vardı. Bu SMS'i randevunuzu hatırlatmak amacıyla yazıyorum. Detaylı bilgileri elektronik posta adresinize gönderdim. Lütfen elektronik postayı kontrol ediniz. Eğer randevunuza gelemeyecekseniz lütfen bilgi veriniz. Görüşme sırasında hem internete bağlı bir bilgisayara hem de WhatsApp uygulamasını içeren ön kameralı bir cep telefonuna ihtiyacınız olacağını tekrar hatırlatmak isterim. Yarın görüşmek üzere, Sami ÇOKSAN.

SMS Sent to the Participant 2 Hours Before the Appointment

Merhabalar, iki saat sonra (saat [saat]) araştırma için randevunuz vardı. Bu SMS'i randevunuzu hatırlatmak amacıyla yazıyorum. Eğer randevunuza gelemeyecekseniz lütfen bilgi veriniz. Görüşme sırasında hem internete bağlı bir bilgisayara hem de WhatsApp uygulamasını içeren ön kameralı bir cep telefonuna ihtiyacınız olacağını tekrar hatırlatmak isterim. Teşekkürler, Sami ÇOKSAN.

J: ADAPTED AND PREDETERMINED INTERVIEW PROTOCOL FOR CONFEDERATES WITH ARABIC PHONETIC ANSWERS

Similarity-focused contact condition

ÇEVİRMEN: Merhaba. Oturuma hoş geldiniz. Birazdan ekran ilerle butonu göreceksiniz. Butona tıkladığınızda önünüze bazı sorular gelecek. Sizden isteğim sesli olarak bu soruyu Suriyeli mülteciye sormanız. Ben tercüman olarak sizin sorduğunuz soruyu Arapçaya çevireceğim. Suriyeli mülteci bu soruya yanıt verecek. Verdiği yanıtı da size Türkçeye çevireceğim. Buradaki amacımız sizin, araştırma öncesinde bir Suriyeli mülteci ile iletişim kurmanız. Şimdi lütfen bilgisayar ekranında beliren soruyu okuyarak Suriyeli mülteciye sorunuz.

KATILIMCI: "Sizce Türkler ve Suriyeli mültecilerin paylaştıkları ortaklıklar nelerdir?"

ÇEVİRMEN: Meğ iyyeğ şerrakatuğ elletiğ yuşerikuğ hel etraku vellejuineğ Surriyuneğ birağ ikağ?

MÜLTECİ: Ağtakudu ellezinel kesireğ ağmen ajuğ hitteşabuhiğ. Eğla sabidil mitediğ, kıyyamunağ vağ muattakudan şeiyatun. Vajabatunağ mutaşabihatun jidden. Atakudu en heğde yerjau ila hakikatiğ en takefatel behril ebiyedil mutavassitiğ efferet biğ omkilağ el şağbi. Ladeynel ketiruğ minalumuril muşterakkatiğ. İnnahuğ amrun muthirun lilehtimeniğ velekin hette marasim uzufefi ledeyna muteşabbitaniğ jidden. Adrak tu endamarağ eytuğ kunen laylatan fi Turka. Takafatul liyletil hannai hiyenefsuğ heğ beyneğ Suriyinnağ.

ÇEVİRMEN: Ben çok fazla benzerliğimizin olduğunu düşünüyorum, dedi. Örneğin değer ve inançlarımız ortak. Yemeklerimiz çok benzer. Sanırım bu Akdeniz Kültürü'nün iki halkı da derinden etkilemesinden kaynaklanıyor. Başka o kadar çok ortak noktamız var ki. Çok ilginç ama evlilik merasimlerimiz bile çok benzer. Türkiye'de kina gecesi görünce farketmiştim, Suriyelilerde de kina gecesi kültürü aynısı.

ÇEVİRMEN: Duyabildiniz mi hepsini?

KATILIMCI: Evet duydum.

ÇEVİRMEN: O halde ilerle butonuna basarak ikinci soruyu sorabilirsiniz.

KATILIMCI: "Suriyeli mülteciler sosyalleşmek için nereleri kullanıyorlar?"

ÇEVİRMEN: Eyneyis tahdimullijune Suriyune littavasul veliştimayi?

MÜLTECİ: Ağtakudu en nefsel emekin mitluka. El mutenezzahatu, vel dehetuku, vel tezatuhi.

ÇEVİRMEN: Bence sizinle aynı yerleri. Parklar, bahçeler, alışveriş merkezleri, dedi

ÇEVİRMEN: Duyabildiniz mi hepsini?

KATILIMCI: Evet duydum.

ÇEVİRMEN: O halde ilerle butonuna basarak diğer soruyu sorabilirsiniz.

KATILIMCI: “Suriyeli mülteciler hangi işlerde çalışıyor?”

ÇEVİRMEN: Me iyal vazaifu elletiya kumbiğa ellejiun Suriya?

MÜLTECİ: Fi ayyafu vazifatun yağmelu fiğle etraku yumkine el amalu fiğ nifse al vazayifuğ. Maharatun el yedenetun müteşahabitedun jidden. Fil amali, le ehhade yestadiğğen mizzen de kalen al muallimen Turkia yem Suriyan.

ÇEVİRMEN: Türkler hangi işlerde çalışıyorsa biz de aynı işlerde çalışabiliyoruz, dedi. Zaten el becerilerimiz çok benzer. İş yerlerinde bir ustanın Türk mü yoksa Suriyeli mi olduğunu kimse ayırt edemiyor, dedi.

ÇEVİRMEN: Duyabildiniz mi hepsini?

KATILIMCI: Evet duydum.

ÇEVİRMEN: O halde ilerle butonuna basarak diğer soruyu sorabilirsiniz.

KATILIMCI: “Sosyal alanlarda hangi konulardan şikayetçisiniz?”

ÇEVİRMEN: Meğ iğyen kağ allaşuğ taşku iştimayatiğ?

MÜLTECİ: Harakatul muriri, teklefetil meişati, mujdariğmatun. Hağdaten eşşiyağmin heğdel kabliğ. El kadağya elletiğ yeşkuğ mitrağ Turka allağn. Endimağ metefakkun fi emriğ, fehatakul enşekulağ mumatahul el ledivakağ.

ÇEVİRMEN: Trafik, hayat pahalılığı, kalabalık. Genellikle böyle şeyler, dedi. Türklerin de şikayetçi oldukları konular yani, diye ekledi. Düşününce, zevklerimiz kadar şikayetlerimiz de benzermiş demek ki, dedi.

ÇEVİRMEN: Duyabildiniz mi hepsini?

KATILIMCI: Evet duydum.

ÇEVİRMEN: O halde ilerle butonuna basarak diğer soruyu sorabilirsiniz.

KATILIMCI: “Türkiye’deki toplumsal gruplar hakkında ne hissediyorsunuz?”

ÇEVİRMEN: Mehujuğ şeruku el fiyatul fi Turkiyağ?

MÜLTECİ: Enne u habbuhum. Yağni ene habbu kulle mennuğ işeğ fihu Turkiya.

ÇEVİRMEN: Onları seviyorum. Yani demek istediğim, Türkiye’de yaşayan herkesi seviyorum, dedi.

ÇEVİRMEN: Duyabildiniz mi hepsini?

KATILIMCI: Evet duydum.

ÇEVİRMEN: Görüntülü görüşmeye katıldığınız için teşekkür ederiz. Oturum burada sona ermiştir. Şimdi bu sayfayı kapayarak, sizi buraya yönlendiren araştırma sayfasına geri dönebilir ve araştırmaya devam edebilirsiniz.

Difference-focused contact condition

ÇEVİRMEN: Merhaba. Oturuma hoş geldiniz. Birazdan ekran ilerle butonu göreceksiniz. Butona tıkladığınızda önünüze bazı sorular gelecek. Sizden isteğim sesli olarak bu soruyu Suriyeli mülteciye sormanız. Ben tercüman olarak sizin sorduğunuz soruyu Arapçaya çevireceğim. Suriyeli mülteci bu soruya yanıt verecek. Verdiği yanıtı da size Türkçeye çevireceğim. Buradaki amacımız sizin, araştırma öncesinde bir Suriyeli mülteci ile iletişim kurmanız. Şimdi lütfen bilgisayar ekranında beliren soruyu okuyarak Suriyeli mülteciye sorunuz.

KATILIMCI: "Türkiye'de yaşayan her grubun kendine has özellikleri vardır. Mesela sizce Suriyeli mültecilerin diğer gruplardan ne gibi farkları var?"

ÇEVİRMEN: Hüğnekeğ simatun feridatun liğ kulliğ mecmuatin teuşığ fiğ Turkiya. Eğla sabidil mitteğdiğ birağike keyfe yektaliğ fullejiğ uğne Suriyune el mejmatual uhrağ?

MÜLTECİ: Ağtakudu ellezinel kesireğ ağmen ajuğ muhtelifatun. Eğla sabidil mitediğ, kıyyamunağ vağ muattakudan muhtelifatun. Vajabatunağ mutaşabihatun muhtelifatun. Atakuduğ en heğde yerjau ila hakikatiğ en takefatel behril ebiyedil mutavassitiğ efferet biğ omkilağ el muhtelifatun. Ladeynel ketiruğ minalumuril muşterakkatiğ. İnnahuğ amrun muthirun lilehtimeniğ velekin hette marasim uzufefi ledeyna muhtelifatun. Adrak tu endamarağ eytuğ kunen laylatan fi Turka. Takafatul liyletil hannai hiyenefsuğ heğ beyneğ Suriyinnağ.

ÇEVİRMEN: Ben Suriyeli mültecilerin Türkler'den çok farklı olduğunu düşünüyorum, dedi. Örneğin değer ve inançlarımız farklı. Yemeklerimiz farklı. Sanırım bu Akdeniz Kültürü'nün iki halkı farklı etkilemesinden kaynaklanıyor. Başka o kadar farklılık var ki. Çok ilginç ama evlilik merasimlerimiz bile farklı, dedi. Türkiye'de kina gecesi görünce farketmiştim, Suriyeliler de bu kültür bambaşka.

ÇEVİRMEN: Duyabildiniz mi hepsini?

KATILIMCI: Evet duydum.

ÇEVİRMEN: O halde ilerle butonuna basarak ikinci soruyu sorabilirsiniz.

KATILIMCI: "Suriyeli mülteciler sosyalleşmek için nereleri kullanıyorlar?"

ÇEVİRMEN: Eyneyis tahdimullijune Suriyune littavasul veliştimayi?

MÜLTECİ: Ağtakudu en nefsel muhtelifatun. El mutenezzahatu vel dehetuku vel tezatuhi.

ÇEVİRMEN: Bence sizden farklı yerleri, dedi. Biz genelde parklar yerine evlerimizde sohbet etmeyi tercih ediyoruz.

ÇEVİRMEN: Duyabildiniz mi hepsini?

KATILIMCI: Evet duydum.

ÇEVİRMEN: O halde ilerle butonuna basarak diğer soruyu sorabilirsiniz.

KATILIMCI: "Suriyeli mülteciler hangi işlerde çalışıyor?"

ÇEVİRMEN: Me iyal vazaifu elletiya kumbiğa ellejiun Suriya?

MÜLTECİ: Fi ayyafu vazifatun yağmelu fiğle etraku yumkine el amalu fiğ nifse al muhtelifatun. Maharatun el yedenetun muhtelifatun. Fil amali, le ehhade yestadiğğen mizzen de kalen al muallimen Turkia yem Suriyan.

ÇEVİRMEN: Biz Türklerin çalıştığı iş alanlarından çok farklı alanlarda çalışıyoruz, dedi. Zaten el becerilerimiz de çok farklı. İş yerlerinde bir ustanın Türk mü yoksa Suriyeli mi olduğunu herkes ayırt edebiliyor, diye ekledi.

ÇEVİRMEN: Duyabildiniz mi hepsini?

KATILIMCI: Evet duydum.

ÇEVİRMEN: O halde ilerle butonuna basarak diğer soruyu sorabilirsiniz.

KATILIMCI: "Sosyal alanlarda hangi konulardan şikayetçisiniz?"

ÇEVİRMEN: Meğ iğyen kağ allaşuğ taşku iştimayatiğ?

MÜLTECİ: Harakatul muriri, teklefetil meişati, mujdariğmatun. Hağdaten eşşiyağmin heğdel kabliğ. El muhtelifatun elletiğ yeşkuğ mitrağ Turka allağn. Endimağ metefakkun fi emriğ, fehatakul enşekulağ mumatahul el muhtelifatun.

ÇEVİRMEN: Konuşma, ulaşım, ilişkiler, dedi. Genellikle böyle şeyler. Türklerin şikayetçi oldukları konulardan farklı yani. Düşününce, zevklerimiz kadar şikayetlerimiz de farklıymış demek ki, diye ekledi.

ÇEVİRMEN: Duyabildiniz mi hepsini?

KATILIMCI: Evet duydum.

ÇEVİRMEN: O halde ilerle butonuna basarak diğer soruyu sorabilirsiniz.

KATILIMCI: "Türkiye'deki toplumsal gruplar hakkında ne hissediyorsunuz?"

ÇEVİRMEN: Mehujuğ şeruku el fiyatul fi Turkiyağ?

MÜLTECİ: Enne u habbuhum. Yağni ene habbu kulle mennuğ işeğ fihu multajiman Suriyağ.

ÇEVİRMEN: Onları seviyorum. Yani demek istediğim, Türkiye'de yaşayan Suriyeli mültecileri seviyorum, dedi.

ÇEVİRMEN: Duyabildiniz mi hepsini?

KATILIMCI: Evet duydum.

ÇEVİRMEN: Görüntülü görüşmeye katıldığınız için teşekkür ederiz. Oturum burada sona ermiştir. Şimdi bu sayfayı kapayarak, sizi buraya yönlendiren araştırma sayfasına geri dönebilir ve araştırmaya devam edebilirsiniz.

K: MANIPULATION CHECK QUESTIONS

Suriyeli mülteci ile yaptığınız görüşme için teşekkür ederiz.
Şimdi, bu görüşmeyi ne kadar dikkatli yürüttüğünüzü ölçmek ve görüşme hakkındaki düşüncenizi almak için size iki soru yönelteceğiz.
Lütfen ilerle butonuna basınız.

1) Suriyeli mülteci ile yaptığınız görüşme size, Türkler ve Suriyeli mülteciler arasında ne kadar benzerlik olduğunu hissettirdi?

- Neredeyse hiç benzer olmadığımızı hissettim.

- Çok az benzer olduğumuzu hissettim.

- Orta derecede benzer olduğumuzu hissettim

- Oldukça fazla benzerliklerimiz olduğunu hissettim.

- Neredeyse tamamen benzer olduğumuzu hissettim.

2) Suriyeli mülteci ile yaptığınız görüşme size, Türkler ve Suriyeli mülteciler arasında ne kadar farklılık olduğunu hissettirdi?

- Neredeyse hiç farklılığımız olmadığını hissetim.

- Çok az farklılığımız olduğunu hissettim.

- Orta derecede farklılığımız olduğunu hissettim.

- Oldukça fazla farklılığımız olduğunu hissettim.

- Neredeyse tamamen farklı olduğumuzu hissettim.

L: FEEDBACK FORM

Çalışmamız burada sona ermiştir, katıldığınız için teşekkür ederiz. Çalışmamızın geçerliliği için geri bildirim almak istiyoruz. Geribildirim vermek istemezseniz doğrudan sayfanın altındaki İlerle butonuna basabilirsiniz.

1. Çalışma sırasında görüştüğünüz Suriyeli mülteci ilgili samimi olarak ne düşündünüz (izleniminiz nedir)?

2. Sizce çalışmanın amacı ne, kısaca açıklar mısınız?

3. Size sunulan ifadeleri okurken, düşüncelerinizi yazarken veya sorular için size uygun gelen cevabı işaretlerken, size tuhaf ya da değişik gelen yerler var mıydı? Herhangi bir şeyden rahatsızlık hissettiniz mi?

4. Bu çalışmaya katılmadan önce çevrenizden çalışmanın içeriği hakkında bir şeyler duymuş veya bilgi almış mıydınız? (Evet ise, ne tür şeyler duymuştunuz?)

5. Araştırma bulgularının sizinle paylaşılmasını isterseniz lütfen aşağıya güncel olarak kontrol ettiğiniz elektronik postanızı yazınız.

Çalışmayı tamamlamak için lütfen İlerle butonuna basınız.

M: INFORMING FORM FOR STUDY 1

Sayın katılımcı,

Bu araştırma, daha önce de belirtildiği gibi, ODTÜ Psikoloji Bölümü doktora öğrencisi Sami Çoksan tarafından Prof. Dr. Nuray Sakallı danışmanlığındaki doktora tezi kapsamında yürütülmektedir. Girişte belirtilenden farklı olarak, bu araştırmanın asıl amacı, diğer insanlar ile benzerlik ya da farklılık odaklı sosyal temasın, o insanlara yönelik tutum ve davranışlar üzerinde etkisini incelemektir.

İlgili alan yazında benzerlik odaklı sosyal temasın, temas edilen grup üyelerine yönelik olumlu tutum ve davranışları sadece katılımcının grubuna zarar vermediği potansiyelde arttırdığı tartışılmaktadır. Bu araştırmada da biz süregiden bu tartışmayı araştırdık. Katıldığınız WhatsApp görüşmesinde konuştuğunuz tercüman ve Suriyeli mülteci aslında araştırma ekibinin diğer üyeleriydi ve size verdikleri yanıtlar daha önceden belirlenmiş metinlerdi. Bu sohbet sayesinde sizi diğer insanlar ile benzerlik ya da farklılık odaklı temas ettirmeye çalıştık. Araştırma bulgularının güvenilir olması için de tüm katılımcılar ile aynı kişilerin aynı şekilde konuşması gerekiyordu. Bu nedenle böyle bir yola başvurduk.

Bu işlemden dolayı rahatsız olduysanız ve verinizi kullanmamızı istemezseniz scoksan@metu.edu.tr adresine araştırmaya dahil edilmeme isteğinizi yazabilirsiniz.

Bu çalışmadan alınacak ilk verilerin Ağustos 2021 tarihinde elde edilmesi amaçlanmaktadır. Çalışma tamamlandığında bizimle paylaştığınız elektronik posta adresine araştırma sonuçları gönderilecektir. Elde edilen bilgiler daha önce belirttiğimiz gibi toplu olarak değerlendirilecek ve sadece bilimsel araştırmalarda kullanılacaktır. Çalışmanın sağlıklı ilerleyebilmesi ve bulguların güvenilir olması için hiç kimseyle çalışma ile ilgili detaylı bilgi paylaşımında bulunmamanızı rica ediyoruz.

Bu araştırmaya katıldığınız için tekrar çok teşekkür ederiz. Farklı soru ve görüşleriniz için istediğiniz zaman bizimle aşağıdaki elektronik posta adresleri üzerinden iletişime geçebilirsiniz.

Arş. Gör. Sami Çoksan (scoksan@metu.edu.tr)

Prof. Dr. Nuray Sakallı (nurays@metu.edu.tr)

Çalışmaya katkıda bulunan bir gönüllü olarak katılımcı haklarınızla ilgili veya etik ilkelerle ilgi soru veya görüşlerinizi ODTÜ Uygulamalı Etik Araştırma Merkezi'ne iletebilirsiniz. e-posta: ueam@metu.edu.tr

N: INGROUP IDENTIFICATION MANIPULATION

Questions for Low-Level Ingroup Identification

Yanıtlarınız için teşekkür ederiz.

Çalışmanın başında kendinizi Türk olarak kimliklendirdiğinizi ifade ettiniz. Şimdi size, genel olarak Türkleri ne kadar iyi yansıttığınızı ve Türkler ile ne kadar benzer özelliklerinizin olduğunu ölçecek 10 ifade sunacağız. Her bir ifade sonrasında size o ifade hakkındaki düşüncenizi soracağız. Sizden bu düşüncenizi olabildiğince hızlı ifade etmenizi istiyoruz. Bu işin ardından bilgisayar algoritması sizin cevaplarınızı yaklaşık 13.000 Türk ile yapılan Türkiye çapındaki bir çalışmanın sonuçları ile kıyaslayacak ve sizin genel olarak Türkleri ne kadar yansıttığınızı hesaplayacaktır.

Kendinizi hazır hissediyorsanız sağ altta bulunan İlerle butonuna basınız.

Katılımcının Ulusal Özelliklerinin Belirlenmesi

İfadeleri görmek için İlerle butonuna basınız.

1) Türkler düğün ve kutlama gibi etkinliklerde, eğlencelerine her zaman gereğinden fazla zaman ayırırlar.

Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

A) Evet, Türkler düğün ve kutlama gibi etkinliklerde her zaman eğlencelerine gereğinden fazla zaman ayırırlar.

B) Hayır, Türkler düğün ve kutlama gibi etkinliklerinde bazen eğlencelerine gereğinden fazla zaman ayırırlar.

Peki siz düğün ve kutlamalarda eğlencelere her zaman gereğinden fazla zaman ayırır mısınız?

A) Evet, düğün ve kutlamalarda eğlencelere her zaman gereğinden fazla zaman ayırırım.

B) Hayır, düğün ve kutlama gibi etkinliklerde bazen eğlencelere gereğinden fazla zaman ayırmam.

2) Türklerin neredeyse tamamı bütün konularda kendilerini eleştirirlerken övünmeyi bilmezler.

Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

A) Evet, Türklerin neredeyse tamamı tüm konularda kendilerini eleştirirler, övünmekten kaçınırlar.

B) Hayır, bazı Türkler bazı konularda kendilerini överken bazı konularda da öz eleştiri yapmayı bilirler.

Peki siz kendinizi neredeyse bütün konularda eleştirirken övünmekten kaçınır mısınız?

A) Evet, kendimi neredeyse tüm konularda eleştiririm, hiç övünmem.

B) Hayır, kendimi bazı konularda överken bazı konularda da eleştirmesini bilirim.

3) Diğer kültürlerin yemekleri ile karşılaştığında bütün Türkler kendi yemeklerinin tamamını daha lezzetli bulur.

Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

A) Evet, bütün Türkler kendi yemeklerinin tamamını daha lezzetli bulur.

B) Hayır, Türkler bazı Türk yemeklerini lezzetli bulurken bazılarını bulmayabilirler.

Peki siz bütün Türk yemeklerini lezzetli bulur musunuz?

A) Evet, bütün Türk yemeklerini lezzetli bulurum.

B) Hayır, bazı Türk yemeklerini lezzetli bulurken bazılarını bulmam.

4) Bütün Türkler Akdeniz kültüründen etkilendiği için her zaman rahatlığına düşkün olurlar, hiçbir zaman sıkı çalışmazlar.

Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

A) Evet, bütün Türkler her zaman rahatlığına düşkün olurlar, çok sıkı çalışmazlar.

B) Hayır, Türkler bazen çok sıkı çalışırken, bazen de rahatlığına düşkün olabilirler.

Peki siz sıkı çalışma ve rahatınıza düşkün olma konusunda nasıl davranırsınız?

A) Her zaman sıkı çalışırım, hiçbir zaman rahatıma düşkün değilimdir.

B) Her zaman rahatıma düşkünümdür, hiçbir zaman sıkı çalışmam.

C) Bazı durumlarda sıkı çalışırken bazı durumlarda rahatıma düşkün olurum.

5) Bütün Türkler tüm konularda çağa ayak uydururlar, hiçbir konuda geleneklerine uygun davranmazlar.

Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

A) Evet, Türkler tüm konularda çağa ayak uydururlar, hiçbir yerde geleneklerine göre hareket etmezler.

B) Hayır, Türkler bazı konularda geleneklerini korurken bazı konularda çağa ayak uydurur.

Peki siz tüm konularda çağa ayak uydururken, hiçbir konuda geleneklerinize uygun davranmaz mısınız?

A) Evet, tüm konularda çağa ayak uydururum, hiçbir yerde geleneklere uygun davranmam.

B) Hayır, bazı konularda gelenekleri korurken bazı konularda çağa ayak uydururum.

6) Bütün Türkler, her koşulda maddi ya da manevi yardımlaşmaya özen gösterirler.

Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

A) Evet, bütün Türkler her koşulda maddi veya manevi yardımlaşmaya özen gösterir.

B) Hayır, genel olarak Türkler, şartları elverdiği koşulda maddi veya manevi yardımlaşmada bulunurlar.

Peki siz maddi ya da manevi yardımlarda bulunur musunuz?

A) Her koşulda maddi - manevi yardımlarda bulunurum.

B) Şartlarım elverdiği müddetçe maddi - manevi yardımlarda bulunurum.

7) Bütün Türkler için her zaman aile bağları diğer şeylerden önce gelir.

Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

A) Bütün Türkler için her zaman aile bağları diğer şeylerin önünde gelir.

B) Bazı Türkler için zaman zaman aile bağları diğer şeylerden önce gelir.

Peki sizin için aile bağlarınız diğer şeylerden önce gelir mi?

A) Benim için her zaman aile bağlarım diğer şeylerden önce gelir.

B) Benim için aile bağlarım bazı durumlarda diğer şeylerin önünde gelir.

8) Bütün Türkler adil olmak için her zaman eşitliğe önem verirler, sevdiklerini korumaya ise dikkat etmezler.

Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

A) Evet, tüm Türkler adil olmak için her zaman eşitliğe önem verirler, sevdiklerini korumaya hiçbir zaman özen göstermezler.

B) Hayır, Türkler adil olmak için bazı durumlarda eşitliğe, bazı durumlarda ise sevdiklerini korumaya özen gösterirler.

Peki siz adil olmak için nasıl davranırsınız?

A) Adil olmak için her zaman eşitliğe önem veririm, sevdiklerimi korumaya hiçbir zaman özen göstermem.

B) Adil olmak için bazen eşitliğe önem veririm, bazense sevdiklerimi korumaya özen göstermem.

Dummy Information for Low Ingroup Identification

Lütfen bekleyiniz. Genel olarak Türkleri ne kadar iyi yansıttığınız ve Türkler ile ne kadar benzer özelliklerinizin olduğu hesaplanıyor. Bu işlem birkaç dakika alabilir.

Beklediğiniz için teşekkür ederiz. Aşağıda yer alan hesaplamalara dair bilgileri dikkatlice okuyunuz. Araştırmanın devamında size bu bilgileri okuyup okumadığınıza dair sorular sorulabilir.

HIZ: Diğer Türk katılımcılardan farklı hızda ifadeleri yanıtladınız.

BENZERLİK: Diğer Türk katılımcılardan farklı ifadelere katıldığınızı/katılmadığınızı belirttiniz.

Hızınız, benzer-farklı sayınız ve boş bırakma eğilimleriniz sonucunda sizin cevaplarınızın genel olarak Türkleri oldukça düşük oranda yansıttığını hesapladık.

Bir diğer deyişle bu görev sonunda diğer Türkler ile oldukça düşük oranda benzer özellikler taşıdığınızı görmüş olduk.

Diğer Türklerin bu sorulardan aldıkları ortalama puanı: 72.4

Sizin puanınız ise 43.8

Türklerin oluşturacağı bir grubun ortalama özelliklerine sizin benzerlik oranınız % 47.3.

Genel olarak Türklere düşük oranda benzerlik gösteriyorsunuz.

Çalışmaya devam etmek için İlerle butonuna basınız.

Questions for High-Level Ingroup Identification

Yanıtlarınız için teşekkür ederiz.

Çalışmanın başında kendinizi Türk olarak kimliklendirdiğinizi ifade ettiniz. Şimdi size, genel olarak Türkleri ne kadar iyi yansıttığınızı ve Türkler ile ne kadar benzer özelliklerinizin olduğunu ölçecek 10 ifade sunacağız. Her bir ifade sonrasında size o ifade hakkındaki düşüncenizi soracağız. Sizden bu düşüncenizi olabildiğince hızlı ifade etmenizi istiyoruz. Bu işin ardından bilgisayar algoritması sizin cevaplarınızı yaklaşık 13.000 Türk ile yapılan Türkiye çapındaki bir çalışmanın sonuçları ile kıyaslayacak ve sizin genel olarak Türkleri ne kadar yansıttığınızı hesaplayacaktır.

Kendinizi hazır hissediyorsanız sağ altta bulunan İlerle butonuna basınız.

Katılımcının Ulusal Özelliklerinin Belirlenmesi

1) Türkler düğün ve kutlama gibi etkinliklerde, eğlencelerine bazen gerektiğinden fazla zaman ayırırlar.

Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

A) Evet, Türkler düğün ve kutlama gibi etkinliklerde bazen eğlencelerine gereğinden fazla zaman ayırırlar.

B) Hayır, Türkler düğün ve kutlama gibi etkinliklerinde hiçbir zaman eğlencelerine gereğinden fazla zaman ayırmazlar.

Peki siz düğün ve kutlamalarda eğlencelere bazen gereğinden fazla zaman ayırır mısınız?

A) Evet, düğün ve kutlamalarda eğlencelere bazen gereğinden fazla zaman ayırdığım olur.

B) Hayır, hiçbir zaman düğün ve kutlama gibi etkinliklerde eğlencelere gereğinden fazla zaman ayırmam.

2) Türkler bazı konularda kendilerini eleştirirlerken bazı konularda da övünmesini bilirler.

Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

A) Evet, Türkler bazı konularda kendilerini överken bazı konularda da eleştirmesini bilirler.

B) Hayır, Türkler neredeyse tüm konularda övünürler, kendilerini eleştirmekten kaçınırlar.

C) Hayır, Türkler neredeyse tüm konularda kendilerini eleştirirler, övünmekten kaçınırlar.

Peki siz kendinizi bazı konularda eleştirirken bazı konularda da över misiniz?

A) Evet, kendimi bazı konularda överken bazı konularda da eleştirmesini bilirim.

B) Hayır, kendimi neredeyse tüm konularda överim, hiç eleştirmem.

C) Hayır, kendimi neredeyse tüm konularda eleştiririm, hiç övünmem.

3) Diğer kültürlerin yemekleri ile karşılaştığında genel olarak Türkler kendi yemeklerini lezzetli bulur.

Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

A) Evet, Türkler genel olarak kendi yemeklerini lezzetli bulur.

B) Hayır, Türkler genel olarak kendi yemeklerini lezzetli bulmazlar.

Peki siz genel olarak Türk yemeklerini lezzetli bulur musunuz?

A) Evet, genel olarak Türk yemeklerini lezzetli bulurum.

B) Hayır, genel olarak Türk yemeklerini lezzetli bulmam.

4) Türkler Akdeniz kültüründen etkilendiği için bazen çok sıkı çalışırken bazen de rahatlıklarına düşkün olabilirler.

Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

A) Evet, Türkler bazen çok sıkı çalışırken, bazen de rahatlığına düşkün olurlar.

B) Hayır, Türkler her zaman çok sıkı çalışırlar, rahatlığına düşkün olmazlar.

C) Hayır, Türkler her zaman rahatlığına düşkün olurlar, çok sıkı çalışmazlar.

Peki siz sıkı çalışma ve rahatınıza düşkün olma konusunda nasıl davranırsınız?

A) Bazı durumlarda sıkı çalışırken bazı durumlarda rahatıma düşkün olurum.

B) Her zaman sıkı çalışırım, hiç bir zaman rahatıma düşkün değilimdir.

C) Her zaman rahatıma düşkünümdür, hiçbir zaman sıkı çalışmam.

5) Türkler bazı konularda geleneklerine uygun davranırken, bazı konularda da çağa ayak uydururlar.

Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

A) Evet, Türkler bazı konularda geleneklerini korurken bazı konularda çağa ayak uydurur.

B) Hayır, Türkler tüm konularda geleneklerine göre hareket ederler, hiçbir yerde çağa ayak uydurmazlar.

C) Hayır, Türkler tüm konularda çağa ayak uydururlar, hiçbir yerde geleneklerine uygun davranmazlar.

Peki siz bazı konularda geleneklere uygun davranırken bazı konularda çağa ayak uydurur musunuz?

A) Evet, bazı konularda gelenekleri korurken bazı konularda çağa ayak uydururum.

B) Hayır, tüm konularda geleneklere göre hareket ederim, hiçbir yerde çağa ayak uydurmam.

C) Hayır, tüm konularda çağa ayak uydururum, hiçbir yerde geleneklere uygun davranmam.

6) Genel olarak Türkler, şartları elverdiği koşulda maddi ya da manevi yardımlaşmaya özen gösterirler.

Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

A) Evet, genel olarak Türkler, şartları elverdiği koşulda maddi veya manevi yardımlaşmada bulunurlar.

B) Hayır, hiçbir Türk maddi veya manevi yardımlaşmada bulunmaz.

Peki siz şartlarınızın elverdiği koşulda maddi ya da manevi yardımlarda bulunur musunuz?

A) Evet, şartlarım elverdiği müddetçe maddi - manevi yardımlarda bulunurum.

B) Hayır, maddi - manevi yardımlarda bulunmam.

7) Türkler için zaman zaman aile bağları diğer şeylerden önce gelir.

Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

A) Evet, Türkler için zaman zaman aile bağları diğer şeylerin önünde gelir.

B) Hayır, Türkler için hiçbir zaman aile bağları diğer şeylerden önce gelmez.

Peki sizin için zaman zaman aile bağlarınız diğer şeylerden önce gelir mi?

A) Evet, benim için zaman zaman aile bağlarım diğer şeylerden önce gelir.

B) Hayır, benim için hiçbir zaman aile bağlarım diğer şeylerin önünde gelmez.

8) Türkler adil olmak için bazı durumlarda eşitliğe bazı durumlarda ise sevdiklerini korumaya dikkat ederler.

Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

A) Evet, Türkler adil olmak için bazı durumlarda eşitliğe, bazı durumlarda ise sevdiklerini korumaya özen gösterirler.

B) Hayır, Türkler adil olmak için her zaman eşitliğe önem verirler, sevdiklerini korumaya hiçbir zaman özen göstermezler.

C) Hayır, Türkler adil olmak için her zaman sevdiklerini korumaya özen gösterirler, eşitliğe hiçbir zaman önem vermezler.

Peki siz adil olmak için bazı durumlarda eşitliğe bazı durumlar ise sevdiklerinizi korumaya dikkat eder misiniz?

A) Evet, adil olmak için bazı durumlarda eşitliğe, bazı durumlarda ise sevdiklerimi korumaya dikkat ederim.

B) Hayır, adil olmak için her zaman eşitliğe önem veririm, sevdiklerimi korumaya hiçbir zaman özen göstermem.

C) Hayır, adil olmak için her zaman sevdiklerimi korumaya özen gösteririm, eşitliğe hiçbir zaman önem vermem.

Dummy Information for High Ingroup Identification

Lütfen bekleyiniz. Genel olarak Türkleri ne kadar iyi yansıttığınız ve Türkler ile ne kadar benzer özelliklerinizin olduğu hesaplanıyor. Bu işlem birkaç dakika alabilir.

Beklediğiniz için teşekkür ederiz. Aşağıda yer alan hesaplamalarımıza dair bilgileri dikkatlice okuyunuz. Araştırmanın devamında size bu bilgileri okuyup okumadığınıza dair sorular sorulabilir.

HIZ: Diğer Türk katılımcılar da size benzer hızlarda ifadeleri yanıtladılar.

BENZERLİK: Diğer Türk katılımcılar ile benzer ifadelere katıldığınızı/katılmadığınızı belirttiniz.

Hızınız, benzer-farklı sayınız ve boş bırakma eğilimleriniz sonucunda sizin cevaplarınızın genel olarak Türkleri oldukça iyi yansıttığını hesapladık.

Bir diğer deyişle bu görev sonunda diğer Türkler ile oldukça benzer özellikler taşıdığınızı görmüş olduk.

Diğer Türklerin bu sorulardan aldıkları ortalama puanı: 72.4

Sizin puanınız ise 73.8

Türklerin oluşturacağı bir grubun ortalama özelliklerine sizin benzerlik oranınız % 97.3.

Genel olarak Türklere yüksek oranda benzerlik gösteriyorsunuz.

Çalışmaya devam etmek için İlerle butonuna basınız.

O: INGROUP IDENTIFICATION MANIPULATION CHECK STATEMENTS

Aşağıda size katılabileceğiniz ya da katılmayabileceğiniz 4 ifade sunulmuştur. Sizden istenen bu ifadelere ne ölçüde katıldığınızı belirtmenizdir. Böylelikle sizin kendiniz hakkındaki düşüncelerinizi öğrenmiş olacağız.[11] İfadelerin doğru ya da yanlış yanıtları yoktur. Bu nedenle lütfen ne düşünüyorsanız özgürce ifade edebilirsiniz.

Şimdi lütfen aşağıdaki ifadelere ne ölçüde katıldığınızı belirtiniz.

1 = Kesinlikle katılmıyorum

2 = Çok az katılıyorum

3 = Orta derecede katılıyorum

4 = Oldukça fazla katılıyorum

5 = Tamamen katılıyorum

1. Ortalama bir Türk ile birçok ortak noktam vardır

2. Türk olmaktan memnunum

3. Türklerle aramda bir bağ olduğunu hissediyorum.

4. Türk olmak güzel bir şey.

[11] It is a sentence added by the researcher in accordance with the cover story of the research.

P: CONTACT WITH SYRIAN REFUGEES

1) Suriyeli mülteciler ile temasınızı düşündüğünüzde, sizce Türkler ve Suriyeli mülteciler, kültürel olarak birbirlerinden ne kadar farklı? Örneğin düğün gelenekleri, sosyalleşme alanları, çalışma biçimleri, yemek zevkleri, toplumsal şikayetleri Türklerden ne kadar farklıdır?

- Neredeyse hiç farklı değiliz.
- Çok az farklılığımız var.
- Orta derecede farklılığımız var.
- Oldukça fazla farklılığımız var.
- Neredeyse tamamen farklıyız.

2) Suriyeli mülteciler ile temasınızı düşündüğünüzde, sizce Türklerve Suriyeli mülteciler, kültürel olarak birbirine ne kadar benziyor? Örneğin düğün gelenekleri, sosyalleşme alanları, çalışma biçimleri, yemek zevkleri, toplumsal şikayetleri Türkler ile ne kadar benzer?

- Neredeyse hiç benzer değiliz.
- Çok az benzerliğimiz var.
- Orta derecede benzerliğimiz var.
- Oldukça fazla benzerliğimiz var.
- Neredeyse tamamen benzeriz.

Q: CURRICULUM VITAE

e-mail:

Education

2016 – 2021	**Middle East Technical University, Ankara-Turkey** Ph.D. Social Psychology
2014 – 2016	Mersin University, Mersin-Turkey M.Sc. Social Psychology
2010 – 2014	Uludağ University, Bursa-Turkey B.A. Psychology

Employment

2016 November – Present:	Research Assistant, Middle East Technical University, Ankara-Turkey
2014 November – 2016 November:	Research Assistant, Mersin Univeristy, Mersin-Turkey
2014 August – 2014 November:	Research Assistant, Erzurum Technical University, Erzurum-Turkey

Selected Projects

2021 January – 2021 July The effect of ıngroup ıdentification and the content of social contact on attitudes and behaviors towards reducing intergroup inequality, TÜBİTAK 1002 (Project number: 220K223) – Principal Investigator

2019 March – 2020 March The moderating role of ingroup norm and formation on the association between ingroup identification and ingroup bias, TÜBİTAK 1002 (Project number: 218K098) – Principal Investigator

Selected Publications

Çoksan, S., & Cingöz-Ulu, B. (2021). Group norms moderate the effect of identification on ingroup bias. *Current Psychology.* Doi: 10.1007/s12144-021-02091-x

Wang, K., Goldenberg, A., Dorison, C. A., Miller, J. K., Uusberg, A., Lerner, J. S., ... Çoksan, S., … & Isager, P. M. (2021). A multi-country test of brief reappraisal

interventions on emotions during the COVID-19 pandemic. *Nature Human Behaviour*, *5*, 1089-1110. Doi: 10.1038/s41562-021-01173-x

Çoksan, S. (2021). Sosyal temas kuramı. In M. B. Bulut (Ed). *Sosyal psikoloji kuramları - I* (pp. 19-58). Ankara: Nobel Akademik.

Çoksan, S. (2019). Sosyal psikolojinin gruplar arası çatışma alanına uygulanışı. In C. Ş. Çukur & G. Sayılan (Eds). *Uygulamalı sosyal psikoloji* (pp. 189-225). Ankara: Nobel Akademik.

Çoksan, S. (2019). İç grubu kayırma ile iç ve dış gruba eşit davranmanın nedensel atıfları. *Nesne, 7*(14), 83-101. Doi: 10.7816/nesne-07-14-06

Research Interests

Intergroup relations, intergroup conflict and conflict resolution, intergroup contact, social identity

R: TURKISH SUMMARY / TÜRKÇE ÖZET

Arap Baharı'nın ardından yaklaşık 11 milyon Suriyeli mülteci yaşadıkların yerlerinden ayrılarak komşu topraklara sığındı. Birleşmiş Milletler'e (UNHCR, 2017, 2019) göre bu hareketlilik son yüzyılın en büyük krizi haline geldi. Bu ve benzeri hareketlilikler, mülteciler ve ev sahibi bölge halkları arasında meydana gelen problemlerle ilişkilendirilmektedir. Bu sorunları azaltmak için sosyal psikologlar çeşitli araştırma konuları ve müdahale programları üzerinde çalışmaktadır. Bu tür gruplar arası problemleri azaltmak için en sık kullanılan paradigmalardan biri gruplar arası olumlu temastır (Dixon, 2017; Dovidio ve ark., 2003; Gaertner ve ark., 1994; Hodson ve Hewstone, 2013; Paluck ve Green, 2009; Pettigrew, 1998; Vezzali ve Stathi, 2017). Gruplar arası temas, Allport (1954)'tun işaret ettiği dönemden bu yana gruplar arasındaki problemleri azaltmada kullanılmaktadır. Meta-analizler (ör., Pettigrew ve Tropp, 2000, 2006, 2008) gruplar arası temasın önyargı ve ayrımcılıkları azaltmada oldukça etkili olduğunu göstermektedir.

Öte yandan güncel çalışmalar gruplar arası benzerlik algısını artıran gruplar arası temasın özellikle dezavantajlı grup üyeleri için olumsuz bir sonucunun olabileceğini ileri sürmektedir. Buna göre, gruplar arası temas üyelerin gruplar arası eşitsizliğe yönelik dikkatini azaltmakta ve onları eşitsizliği azaltacak kolektif eylemlerden alıkoymaktadır (Dixon ve ark., 2012; Hasan-Aslih ve ark., 2019). Tamar Saguy (2008) tarafından *uyum ironisi* olarak isimlendirilen bu fenomene göre gruplar arası temasın benzerlikleri vurgulaması durumunda özellikle dezavantajlı üyeler kendilerini avantajlı üyelere daha yakın hissetmektedir ve kendilerini eşitsizliği giderecek adımlar atmaktan alıkoymaktadır (Dixon ve ark., 2012; Saguy ve ark., 2009, 2017).

Bu tez kapsamında da uyum ironisi kavramının açıklamaları ve hipotezleri doğrultusunda gruplar arası temas içeriği ve iç grup özdeşiminin algılanan iç grup adilliği, algılanan gruplar arası eşitsizlik ve gruplar arası eşitsizliği çeşitli düzeylerde farklılaştırıcı dört tip sosyal politikayı destekleme üzerindeki etkisinin avantajlı grup üyelerinde (Türkler) incelenmesi amaçlanmıştır. Birinci çalışmada güncel uyum ironisi çalışmalarının bulgularının, aralarında çatışma devam eden gerçek grup üyeleri arasında (Türkler ve Suriyeli mülteciler) sınanması hedeflenmiştir. İkinci çalışmada

gruplar arası temas içeriğinin yanı sıra iç grup özdeşimine de odaklanılarak, gruplar arası temas içeriğinin algılanan iç grup adilliği, algılanan gruplar arası eşitsizlik ve çeşitli tipteki sosyal politikaları destekleme üzerindeki etkisinde iç grup özdeşiminin rolü araştırılmıştır. Üçüncü çalışmada ise iç grup özdeşiminin gruplar arası temas içeriği ve önceki çalışmalarda ele alınan bağımlı değişkenler arasındaki ilişkide düzenleyici rolü incelenmiştir.

Sosyal Değişimi Destek Göstergeleri Olarak Algılanan İç Grup Adilliği, Algılanan Gruplar Arası Eşitsizlik ve Gruplar Arası Eşitsizliği Azaltıcı Sosyal Politikaları Destekleme

Gruplar arası sorunları azaltmak için sosyal değişimi desteklemek, sosyal uyumu artıran faktörlerden biridir (Reicher, 2007; Saguy, 2008). Bu tezde, sosyal değişimi destekleme açısından, algılanan grup içi adalet ve algılanan gruplar arası eşitsizlik, tutum düzeyi ölçümünü, sosyal politikaları destekleme ise davranış düzeyi ölçümünü oluşturmaktadır (örnek için bk., Saguy ve ark., 2009). Avantajlı grubun adil olarak algılanması, üyelerin sosyal sistemi daha meşru olarak değerlendirmesiyle ilişkilendirilmektedir. Meşru sistem algısı, insanların mevcut sosyal statülerini sürdürmesini sağlamaktadır (Saguy ve Chernyak-Hai, 2012). Bu nedenle, dolaylı olarak avantajlı grup üyelerinin adil olduğunu algılamak, sosyal değişimi daha az talep etmekle ilişkilendirilmektedir (Saguy ve ark., 2009; Zhang ve ark., 2007).

Dezavantajlı gruba karşı ayrımcılığı gösteren gruplar arasında algılanan gruplar arası eşitsizlik, sosyal değişimi başlatmak için gerekli koşullardan biridir (van Zomeren ve ark., 2008). Gruplar arasındaki eşitsizliği reddetmek, üyelerin sistemi meşrulaştıran ideolojileri benimsemelerini kolaylaştırmaktadır (Sengupta ve Sibley, 2013). Bu sistemi meşrulaştıran ideolojileri benimsemek, sosyal değişimi desteklemek yerine sosyal istikrarı tercih etmekle ilişkilidir. Ancak bu eşitsizlikleri tanımak, üyelere sosyal değişim arayışında motivasyon sağlamaktadır (Saguy ve ark., 2009).

Üyelerin gruplar arası eşitsizliği azaltan sosyal politikalara yönelik tutum ve davranışları, sosyal değişime desteğin temel göstergelerindendir (Saguy, 2018). Bazı çalışmalara göre, dış grupla temas arttıkça, üyeler gruplar arası eşitsizliğe daha az önem vermektedir (Cakal ve ark., 2011; Saguy ve ark., 2009). Dolayısıyla bu kişiler gruplar arasındaki eşitsizliği azaltan sosyal politikaları daha az desteklemektedir. Bu

azalan destek, sosyal değişimi reddetmeyle de ilişkilidir. Bu nedenle, gruplar arası temas, özellikle dezavantajlı üyeleri çeşitli nedenlerle kendi lehlerine olacak tutum ve davranışlardan alıkoymaktadır. Ayrıca temas, dezavantajlı grup üyelerinin eşitsizliği azaltan ve sosyal değişimi artıran politikalara daha az destek vermelerine neden olmaktadır (Reimer ve Sengupta, 2021). Özetlemek gerekirse, bu tezin bağımlı değişkenleri olan algılanan iç grup adilliği, algılanan gruplar arası eşitsizlik ve gruplar arası eşitsizliği azaltan çeşitli sosyal politikaların desteklenmesi, sosyal değişime desteğin göstergeleri olarak görülebilir.

Güç İlişkileri Bağlamında Uyum İronisi

Gruplar arası temas, içerdiği işbirliğine bağlı olarak üyelerin iç ve dış grup üyeleri arasında daha az ayrım yapmalarına neden olmaktadır. Sosyal Kimliğin Yeniden Sınıflandırılması Modeli'ne (Brewer ve Miller, 1984; 1988; Miller, 2002) göre gruplar arası temas sosyal kimliğin belirginliğini azaltmakta, böylelikle üyeler gruplar arası davranışları kişiler arası bağlamda yorumlamaktadır (Brown ve Hewstone, 2005). Öte yandan, gruplar arası temasın olumlu etkisine rağmen dezavantajlı grup üyeleri için uzun vadeli olumsuz etkileri de tartışılmaktadır. Pettigrew'e (2010) göre dezavantajlı grup üyeleri, avantajlı grup üyeleriyle temasa geçtiklerinde kendilerini ortak bir iç grup tanımlamaya motive olmaktadır. Bu kendini yeniden sınıflandırma, temas arttıkça artmaktadır. Kendilerini avantajlı grup üyeleriyle ortak bir grup içinde tanımlayan dezavantajlı grup üyeleri, geçmişlerine göre gruplar arası eşitsizliğe karşı daha duyarsız hale gelmektedir. Bu nedenle dezavantajlı üyeler, kendi lehlerine olan kolektif eylemlere daha az katılmakta ve eşitsizliği azaltacak sosyal değişimi daha az talep etmektedir. Bu etki Pettigrew (2010) tarafından Reicher etkisi olarak adlandırılmaktadır. Bu etki alan yazında yaklaşık yirmi yıldır farklı dezavantajlı gruplar bağlamında tartışılmaktadır (ör., Cakal ve ark., 2016; Dixon ve ark., 2010; Saguy ve ark., 2009; Tausch ve ark., 2015). Gruplar arası temasın dezavantajlı grup üyelerini kendi lehlerine olan sosyal değişimden alıkoymalarına yönelik bu bulgu, Avrupa'da Kürtler (Ufkes ve ark., 2015), Avustralya'da yerliler (Sengupta ve Sibley, 2013) ve Hindistan'da Müslümanlar (Tausch ve ark., 2009) arasında tekrarlanmıştır.

Avantajlı üyelerle temasın dezavantajlılar arasında sadece kolektif eylemlere katılımı azaltmakla kalmayıp, eşitliği artıran sosyal politikaları da daha az desteklemekle

ilişkili olduğu tartışılmaktadır. Örneğin, avantajlı grup üyeleriyle temas arttıkça, dezavantajlı üyeler kendi lehlerine olacak sosyal politikaları daha az desteklemektedir (Cakal ve ark., 2011; Durrheim ve Dixon, 2010). Güncel bir meta-analiz (Reimer ve Sengupta, 2021) ise dezavantajlı grup üyeleri arasında gruplar arası temasın daha az algılanan adaletsizlik, kolektif eyleme katılım ve iç grup lehine politikalara destek ile ilişkili olduğunu göstermektedir.

Dezavantajlı grup üyeleri, avantajlı grup üyeleriyle temasa ettiklerinde eşitsizliği azaltmak için kolektif eylemlere neden daha az katılır? Bu yatıştırıcı etki, Gaertner ve Dovidio'nun (2009) Ortak Grup İçi Kimlik Modeli ile açıklanabilir. Modele göre dezavantajlı grupların avantajlı üyelerle teması, kendilerini avantajlı grup üyeleriyle üstün-ortak bir kimlikte özdeşleştirmelerine neden olmaktadır. Bu durumda dezavantajlı grup üyeleri, gruplar arasında gerçekçi olmayan bir eşitlik beklentisi deneyimlemekte (Saguy ve ark., 2009), eşit olmayan sisteme karşı daha az olumsuz tutum ve duygu hissetmekte (Dovidio ve ark., 2009) ve gruplar arasındaki eşitsizliğe daha az dikkat etmektedir (Saguy ve Chernyak-Hai, 2012). Diğer bir deyişle, kendilerini avantajlı üyelerle ortak bir kimlikle özdeşleştiren dezavantajlı üyeler, dezavantajlı sosyal durumlara ilişkin farkındalıklarını kaybetmektedir (Dixon ve ark., 2012; Saguy ve ark., 2009; Wright ve Lubensky, 2009). Ortak grup içi kimliğin belirgin olduğu durumlarda dezavantajlı grup üyelerinin gruplar arası eşitsizliği daha meşru algıladıkları da bilinmektedir (Jaśko ve Kossowska, 2013). Eşitsiz sisteme karşı olumsuz tutum ve duygular (Simon ve Klandermans, 2001; Wright ve Lubensky, 2009) ve gruplar arası eşitsizliğin kabulü (van Zomeren ve ark., 2008), dezavantajlı grup üyelerinin eşitsizliği azaltacak kolektif eyleme katılımını güçlendiren en önemli faktörlerdir. Bu gruplar arası eşitsizliğe olan dikkatin azalması, üyelerin kolektif eylemlere katılmasını engellemektedir. Birçok çalışma (ör., Greenaway ve ark., 2011) bu ilişkiyi doğrulamaktadır.

Saguy (2008), geleneksel temas müdahalelerinin bu modellere uygun olarak geliştirildiğini ifade ederek, bu müdahalelerin gruplar arasındaki önyargıyı azalttığını, ancak ironik bir şekilde, gruplar arası eşitliğe yönelmeyi de engellediğini belirtmektedir. Bu hipotezi sorgulayan bir çalışmada, Saguy ve arkadaşları (2009, Çalışma 1) laboratuvarda avantajlı ve dezavantajlı gruplar oluşturmuştur. Geleneksel gruplar arası temas çalışmalarında kullanılan benzerlik odaklı temasın, alan yazındaki

bulgularla uyumlu olarak, dış gruba karşı daha olumlu bir tutumla ilişkili olduğunu; ancak dezavantajlı grup üyelerinin bu temastan sonra sosyal eşitsizliğe daha az dikkat ettiğini ve farklılık odaklı temas koşulundaki üyelere kıyasla dış gruplarının daha adil olduğunu düşündüklerini bulmuştur. Benzer bir başka çalışmada, Saguy ve Chernyak-Hai (2012, Çalışma 1) benzerlik odaklı temas koşulundaki dezavantajlı grup üyelerinin ayrımcılığa maruz kaldıklarını inkâr etme olasılıklarının daha yüksek olduğunu ve gruplar arasındaki hiyerarşiyi diğer gruplara kıyasla daha meşru olarak algıladıklarını bulmuştur. Bu bulgular ilişkisel tasarımlarla desteklenmiş (Saguy ve Chernyak-Hai, 2012, Çalışma 2; Saguy ve arkadaşları, 2009, Çalışma 2) ve benzerlik odaklı temasın avantajlı ve dezavantajlı gruplar arasındaki gerilimi azalttığı ancak bu azalmış gerilimin dezavantajlı grup üyeleri için uzun vadede zararlı olabileceğini işaret etmektedir (Saguy, 2018). Sonuç olarak, benzerlik odaklı temasın ardından dezavantajlı grup üyelerinin kendilerini avantajlı üyelerle ortak bir kimlikte tanımlamaları ironik sonuçlar doğurmakta ve temas, dezavantajlı grup lehine sosyal değişimden ziyade avantajlı grup lehine olan sosyal (ve eşitsiz) istikrara katkıda bulunmaktadır.

Uyum ironisi kavramı ağırlıkla dezavantajlı üyeler açısından araştırılmaktadır. Oysa avantajlı ve dezavantajlı grup üyelerinin tutum ve davranışları gruplar arasındaki güç ilişkileri açısından farklılaşmaktadır (Rouhana ve Fiske, 1995). Örneğin, avantajlı grup üyeleri, dezavantajlı üyelere göre mevcut sosyal sistemin devamını daha çok istemekte (Blumer, 1958; Scheepers ve ark., 2003) ve sosyal değişime daha çok direnmektedir (Saguy ve Kteily, 2014). Dezavantajlı üyeler ise statükoya daha fazla meydan okumaktadır (Saguy ve Kteily, 2014). Ayrıca dezavantajlı grup üyeleri, okul veya iş hayatı gibi sosyal çevrenin birçok alanında daha fazla ayrımcılığa ve adaletsizliğe maruz kalmaktadır. Tüm bu güç farklılıkları bağlamında avantajlı üyeler statükoyu korumak isterken dezavantajlı üyeler daha fazla sosyal değişim talep etmektedir (Saguy ve Kteily, 2014).

Bu farklılıkları incelemek için avantajlı grup üyelerinin tutum ve davranışlarına odaklanmak oldukça önemlidir (Wright ve Lubensky, 2009). Örneğin, Saguy (2018), sosyal psikoloji alanındaki bu eksikliğe dikkat çekmiş ve çok az çalışmanın gruplar arası temasa bağlı olarak avantajlı grup üyelerinin gruplar arası eşitsizliği özellikle davranış ölçümleriyle nasıl incelediğini vurgulamıştır. Alan yazında avantajlı grup

üyelerinin dezavantajlılarla temasa ettikten sonra gruplar arası eşitsizliğe daha duyarlı hale geldiğini gösteren çeşitli ilişkisel çalışmalar bulunmaktadır (ör., Hässler ve ark., 2020; Pettigrew ve ark., 2007; Selvanathan ve ark., 2018). Örneğin, Dovidio ve ark. (2010), kendilerini dış grup üyeleriyle ortak bir iç grupta özdeşleştiren avantajlı grup üyelerinin, dış grup üyelerine daha fazla yardımcı olduğunu göstermiştir (ayrıca bk. Kotzur ve ark., 2019; Kunst ve ark., 2015). Bazı araştırmacılar ise ortak bir grup kimliği geliştirmek anlamına gelen benzerlik odaklı temasın daha düşük sosyal değişim istekliliği ile ilişkili olduğunu iddia etmektedir. Örneğin, Vezzali ve arkadaşları (2017), avantajlı üyelerin dikkati grup temelli benzerliklere odaklanırsa, dezavantajlı üyelerin lehine sosyal değişime girişmelerinin olası olmadığını vurgulamaktadır (ayrıca bk. Banfield ve Dovidio, 2013; Dixon ve ark., 2007). Vezzali ve arkadaşları (2017), avantajlı grup üyeleri için bu görünüşte tutarsız sonuçların, gruplar arası temas ve gruplar arası eşitsizlik arasındaki ilişkiyi inceleyen daha fazla görgül araştırmaya ihtiyaç duyulduğunu gösterdiğini vurgulamaktadır.

Öte yandan avantajlı gruplar arasında temas içeriği ile sosyal değişim arasındaki ilişkiyi inceleyen çalışmalar, temasın gerçekleştiği bağlam ve koşullara dikkat çekmektedir. Örneğin, Hässler ve arkadaşları (2021b), avantajlı grup üyeleri arasında dezavantajlı kişilerle iletişim kurmaya istekli olmanın ve onlara karşı olumlu duygular hissetmenin sosyal eşitliği desteklemek için hayati bir faktör olduğunu vurgulamıştır. Bagci ve arkadaşları (2020) ise gruplar arasında temas iradesinin gruplar arası ilişkileri etkileyen önemli bir faktör olduğunu göstermiştir. Ayrıca, temasın gerçekleştiği bağlamda grup temelli ihtiyaçlardan yoksun kalma gibi değişkenlerin, avantajlı üyelerin sosyal eşitliği destekleme veya değişime direnme tercihi üzerinde önemli bir etkiye sahip olabileceği ileri sürülmektedir (Hässler ve ark., 2021a).

Özetle, gruplar arası temasın benzerliği vurguladığı durumlarda, dezavantajlı grup üyeleri, gruplar arası eşitsizliği daha az kritik olarak görmekte ve kendilerini avantajlı grup üyeleriyle ortak bir grup içinde tanımladıkları için değişim için daha düşük motivasyona sahip olmaktadırlar. Öte yandan, avantajlı grup üyeleri kendilerini dezavantajlı üyelerle ortak bir iç grupta tanımlarsa ne olur? Aynı psikolojik sürecin onlarda da işleyeceğini varsayarak, avantajlı grubun üyeleri, benzerlik odaklı temastan sonra kendilerini dezavantajlılarla ortak bir iç grup içinde tanımlayacakları için avantajlı grup üyelerinin gruplar arasındaki eşitsizliği daha fazla reddetmeleri

beklenmektedir. Benzer şekilde, avantajlı grup üyeleri, yeni iç grup üyelerinin, benzerlik odaklı temastan sonra kendilerini suçlamaktan kaçınacaklarına ve böylece gruplar arası eşitsizliği daha fazla reddedeceklerine inanabilirler. Bu davranış, eşitsizliği azaltan sosyal politikaları desteklemeyle paralellik kazanabilir. Eşitsizliği reddettikleri için, benzerlik odaklı temastan sonra avantajlı grup üyeleri, farklılık odaklı temastan farklı olarak eşitsizliği azaltan sosyal politikaları daha az, eşitsizliği artıran sosyal politikaları ise daha fazla destekleyebilirler. Temas sadece iç grubun değerlendirme ile ilgili olmadığından, gruplar arası eşitsizliği etkilemeyen sosyal politikaları destekleme davranışı üzerinde herhangi bir etkisinin olmaması beklenebilir.

Temas ve sosyal değişimi destekleme arasındaki ilişki, temelde yukarıda belirtildiği gibi Gruplar Arası Temas Teorisi'ne (Pettigrew, 1998) dayansa da temasın işleyişi ve sosyal değişim hakkında teoriler esas olarak Sosyal Kimlik Teorisine atıfta bulunmaktadır (SIT, Tajfel ve Turner, 1979; Wright ve Lubensky, 2009). Örneğin, dış grupla temas arttıkça sosyal kimliğe bağlılık (iç grup özdeşleşmesi) azalmakta ve buna bağlı olarak iç grup lehine sosyal politikalara verilen destek azalmaktadır (Cakal ve ark., 2011). Avantajlı grup üyeleri arasında, grup statüsü ile grup içi özdeşleşme arasındaki etkileşim de sosyal değişim motivasyonunu olumsuz yönde yordamaktadır. Bu bulgular, iç grup özdeşimi, gruplar arası temas ve sosyal değişime destek arasındaki ilişkiyi incelemek için sosyal kimliğin hayati faktörlerden biri olduğunu işaret etmektedir.

Gruplar Arası Temasta Sosyal Kimlik

Sosyal Kimlik Kuramı'nın temel değişkenlerinden biri olan iç grupla özdeşleşme, gruplar arası değerlendirmeleri güçlü bir şekilde etkilemektedir (Tajfel ve Turner, 1979). Örneğin özdeşim, sosyal değişime yönelik kolektif eylemler gibi gruplar arası davranışı sistematik olarak etkilemektedir (Di Bernardo ve ark., 2019; Ellemers ve ark., 1997). Wright ve Lubensky (2009), gruplar arası temas çalışmalarında sosyal kimliğin belirginliğine ve iç grup özdeşimine dikkat çekmiş ve yeni çalışmaların bu kavramları odaklanabileceğini ifade etmiştir. Bazı gruplar arası temas çalışmaları, bu öneriye uygun olarak özdeşimin rolünü incelemiştir. Örneğin, avantajlı grup üyeleriyle temas kurduğunda, daha yüksek özdeşime sahip dezavantajlı grup üyeleri, gruplar

arasındaki farklılıklar hakkında konuşmak isterken, daha yüksek özdeşimli avantajlı üyeler, gruplar arasındaki benzerlikler hakkında konuşmak istemektedir (Saguy ve ark., 2008). Yukarıda ifade edildiği gibi avantajlı grup üyeleriyle benzerlik odaklı temas kuran dezavantajlı grup üyelerinim kolektif eyleme katılma niyetleri daha düşüktür. Bununla birlikte, yüksek iç grup özdeşimli dezavantajlı üyeler bu etkiye karşı *bağışık* gibi görünmektedir. Diğer bir deyişle yüksek özdeşimli dezavantajlı üyelerde gruplar arası temas kolektif eyleme katılma niyetini değiştirmemektedir (Hasan-Aslih ve ark., 2019).

Öte yandan avantajlı grup üyeleri arasında yüksek özdeşimli üyeler için benzerlik ve farklılık odaklı temasın etkisinin tersine dönmesi beklenebilir. Benzerlik odaklı temasın ardından üyelerin gruplar arası eşitsizliğe daha az duyarlı olduğunu vurgulayan literatürdeki bulguların aksine, farklılık odaklı temas durumunda avantajlı üyeler iç gruplarını korumak için daha fazla motive olabilirler. Çünkü bu avantajlı üyeler için gruplar arasındaki farklılıklar statükoyu sürdürmek için bir meydan okuma olarak değerlendirilebilir. Bu nedenle, farklılık odaklı temastan sonra, yüksek özdeşleşmeye sahip üyeler, iç gruplarının benzer odaklı temasa sahip olanlardan daha adil olduğunu belirtebilir, bu da gruplar arası eşitsizliği daha fazla reddettikleri anlamına gelmektedir. Buna ek olarak, düşük özdeşimli avantajlı üyeler, farklılık odaklı temasın sosyal değişim üzerindeki olumlu etkisi nedeniyle iç gruplarını korumak için daha az motive olacakları için dış grup üyeleriyle farklılık odaklı temas eden üyeler, gruplar arasındaki eşitsizliği daha fazla kabul edebilirler.

Öte yandan, düşük özdeşimli avantajlı üyelerin sosyal kimlikleri belirgin olmayacağından, benzerlik odaklı temas, iç grubu yeniden sınıflandırma olanak sağlayabilir. Bu nedenle, düşük özdeşim koşulundaki avantajlı üyelerden beklenti alan yazınla uyumludur (ör., Vezzali ve ark., 2017). Benzer bir hipotez sosyal politikalar için de ifade edilebilir. Farklılık odaklı temasın ardından, kendi iç grubuyla özdeşimi yüksek olan avantajlı grup üyeleri, avantajlarını sürdürmek için gruplar arasındaki eşitsizliği artıran politikalara daha fazla destek verebilirler. Bu üyeler eşitsizliği azaltan sosyal politikaları daha az destekleyebilirler. Bu şekilde, farklılığın yarattığı meydan okuma duygusunu ortadan kaldıracak ve yüksek özdeşimlilerin de gösterdiği gibi, gruplarının avantajlı konumunu koruyacaklardır. Benzerlik odaklı temas, avantajlı grup üyelerinin kendilerini dezavantajlı olanlarla ortak bir iç grupla

özdeşleştirmelerine neden olacağından, düşük özdeşim düzeyi, avantajlı üyelerin eşitsizliği azaltan sosyal politikaları daha az desteklemesine neden olabilir. Gruplar arası eşitlik açısından hiçbir anlam ifade etmeyen politika desteği açısından ise özdeşim düzeyi veya gruplar arası temas içeriği farklılaştırıcı bir etkiye sahip olmayacaktır. Bu tezde Suriyeli mültecileri dezavantajlı grup, Türkleri ise avantajlı grup olarak kabul ettim. Bu nedenle, aşağıdaki bölümde Türkiye'deki Suriyeli mültecilerin mevcut durumuna kısaca değindim.

Gruplar Arası Eşitsizlik ve Türkiye'deki Suriyeli Mültecilerin Mevcut Durumu

Avantajlı grup üyelerinin (ev sahibi grup olarak Türkler) dezavantajlı gruplara (Suriyeli mülteciler) yönelik tutum ve davranışlarını tartışmak için Türkiye'deki bu gruplar arasındaki ilişkinin dinamiklerini dikkate almak hayati önem taşımaktadır. Türkiye'de yapılan son araştırmalar, Türkler ve Suriyeli mülteciler arasında kültürel ve maddi bir çatışma sürdüğünü göstermektedir. Örneğin Türkler, Türkiye'de yaşayan Suriyeli mültecilerden gerçekçi bir tehdit algılamaktadır (Güçer ve ark., 2013; Sunata ve Yıldız, 2018). Algılanan tehdit arttıkça ev sahiplerinin Suriyeli mültecilere olan sosyal mesafeleri de artmaktadır (Yanbolluoğlu, 2018). Ev sahipleri Suriyeli mültecileri kültürel bir tehdit ve finansal bir yük olarak nitelendirmektedir (Çoksan ve ark., 2020). Medyada Suriyeli mültecilerle ilgili anlatılanlar da bu gruplar arasında süregelen bir çatışmanın varlığını desteklemektedir (Yaylacı ve Karakuş, 2015).

Hässler ve arkadaşları (2021a), temasın olumlu veya olumsuz etkileri olabileceğini vurgulayarak, avantajlı grup üyeleri için gruplar arası temas bağlamına dikkat çekmektedir. Araştırmacılar önerdikleri Bütüncül Temas-Kolektif Eylem Modeli'nde, nispeten olumsuz ve nadir temasın, yüksek düzeyde sistem meşruiyetinin, iç grup özdeşiminin, sağ kanat otoriterliğe yönelimin, sosyal baskınlık yöneliminin ve grup temelli ihtiyaçların eksikliğinin, dezavantajlı olanlar lehine sosyal değişime daha az destekle ilişkili olduğunu ifade etmektedir. Türkiye'de Suriyeli mültecilere yönelik yapılan araştırmaların bulguları da bu argümanları desteklemektedir. Örneğin, Türk katılımcıların Suriyeli mültecilerle çok nadir ve genellikle olumsuz temasları mevcuttur (Çoksan ve ark., 2020). Yüksek iç grup özdeşimi, Suriyeli mültecilere yönelik olumsuz temsil (Çoksan ve ark., 2020) ve olumsuz duygular (Yitmen ve Verkuyten, 2018) ile ilişkilidir. Ayrıca yüksek sosyal baskınlık yöneliminin Suriyeli

mültecilere yönelik ayrımcılıkla ilişkili olduğu da bilinmektedir (Karaoğlu, 2015). İç grup özdeşimi arttıkça Türkler çatışma anlatısını mülteciler lehine daha az kabul etmekte ve sosyal eşitsizliği ortadan kaldıracak sosyal politikaları daha az desteklemektedir (Uluğ ve Uysal, 2021). Tüm bu bulgular, Türk ve Suriyeli mülteciler arasındaki temas bağlamının, temas ve özdeşleşmenin, tezin ilk amacı olan gruplar arası eşitsizlikle ilgili tutum ve davranışlar üzerindeki etkilerini incelerken de etkili olabileceğini gösteriyor olabilir.

Araştırmanın Amacı

Bu çalışmada, gruplar arası temas içeriği ve iç grup özdeşiminin sosyal değişime destek üzerindeki etkisini incelemeyi amaçladım. Yukarıda belirtildiği gibi, gruplar arası temas içeriği ve iç grup özdeşiminin eşitsizlik ile ilişkili değişkenler üzerindeki etkisi, çoğunlukla dezavantajlı üyeler açısından incelemiştir. Bu değişkenler arasındaki ilişkilerin avantajlı grup üyeleri açısından nasıl farklılaşabileceği yanıtlanmayı beklemektedir (Wright ve Lubensky, 2009; Vezzali ark., 2017). Dolayısıyla, alan yazındaki bu soruyu yanıtlamak için avantajlı gruplarla çalışmanın daha uygun olacağını düşündüm.

Gruplar arası temas içeriği ve iç grup özdeşiminin algılanan iç grup adilliği, algılanan gruplar arası eşitsizlik ve sosyal değişimi işaret eden sosyal politikaları destekleme üzerindeki etkisini incelemek için Türkleri temsil edici bir örneklem ile iki pilot çalışma, iki deneysel çalışma ve bir kesitsel çalışma yürüttüm. Birinci pilot çalışmanın amacı daha önceki çalışmalarda temas içeriğini manipüle etmek için kullanılan süreci yerel kültüre uyarlamaktı. İkinci pilot çalışmanın amacı daha önceki çalışmalarda gösterildiği gibi benzerlik odaklı temasın avantajlı grup üyelerinin kendilerini Suriyeli mülteciler ile ortak bir iç grupta kimliklendirmelerine etki edip etmeyeceğini test etmekti. Pilot çalışmaların bulgularını kullanarak, ilk çalışmada temas içeriğinin gruplar arası eşitsizliğe ilişkin tutum ve davranışlar üzerindeki etkisine odaklandım. İlk çalışmanın bulgularını sosyal kimlik yaklaşımıyla birleştirerek ikinci çalışmayı yürüttüm. Bu ikinci çalışmada, iç grup özdeşimi ve temas içeriğinin etkilerini inceledim. Bulgular, gruplar arası temasın içeriğine bağlı olarak, sosyal değişimi kabul etme açısından farklı özdeşleşme düzeylerinin bazen olumlu (düşük grup içi özdeşleşme ve farklılık odaklı temas) ve bazen olumsuz (yüksek grup içi özdeşleşme

ve farklılık odaklı temas) olduğunu göstermiştir. Bu model olası bir düzenleyicilik rolüne işaret ettiği için üçüncü çalışmada iç grup özdeşiminin düzenleyici rolüne odaklandım.

Tüm çalışmaların öncesinde güç analizi kullanarak .80 güçte minimum gözlem sayısını belirledim. Çeşitli demografik değişkenler açısından temsili özelliklere sahip avantajlı grup üyelerinden veri topladım. Araştırmamda gerçekçi veya sembolik çatışmanın devam ettiği grupların bağlamına odaklanarak alan yazındaki bulguların çatışmanın devam ettiği gruplar için neler gösterebileceğini inceledim. Hem tutum (algılanan iç grup adilliği, algılanan gruplar arası eşitsizlik) hem de davranış (sosyal değişimi işaret eden politikaları desteklemek) ölçerek alan yazının bulgularını genişletmeyi amaçladım. Böylelikle alan yazındaki araştırmaların temel olarak eleştirildiği noktaları araştırmamda gidermeye çalıştım.

Sonuç olarak bu tezin bulgularının, Türk ve Suriyeli mültecilerin ilişkilerini geliştirmeye yönelik temas müdahalelerinin içeriğinin neleri içermesi gerektiğine ışık tutacağına inanıyorum. Yukarıda belirtildiği gibi, alan yazındaki diğer bulguların da gösterdiği gibi, Türkiye'de gruplar arası ilişkileri geliştirmek için daha çok dezavantajlı gruplara (Suriyeli mülteciler) odaklanılmaktadır. Bu müdahaleler, dezavantajlı grubun ev sahibi topluma entegrasyonunu ve kültürlenmesini kolaylaştırmayı amaçlamaktadır (ör., UNHCR, 2021). Bununla birlikte, avantajlı grup üyeleri tarafından dezavantajlı kişilerin kabulünü artırmak da, gruplar arası ilişkileri iyileştirebilir. Dolayısıyla bu araştırmanın bulguları avantajlı grup üyelerine yönelik müdahalelerin içeriğine ışık tutacaktır.

Pilot Çalışma 1: Kültürel Farklılıklara Odaklanan Gruplar Arası Temas İçeriği Geliştirme

Bu pilot çalışmanın amacı, tezin deneysel çalışmalarında kullanılacak temas içeriği değişimleme prosedürünü belirlemek ve geçerliliğini sınamaktır. Bunun için alan yazında gruplar arası teması değişimleyen çeşitli yöntemleri inceledim ve en son güncel çalışmanın (Saguy ve Chernyak-Hai, 2012) değişimleme görevini ele aldım. Söz konusu çalışmada, bir üniversitenin psikoloji bölümü öğrencileri, daha prestijli başka bir üniversitenin psikoloji bölümü öğrencileri ile benzerlikler veya farklılıklar içerecek şekilde temas kurmuşlardır. Ancak aslında, prestijli üniversitenin psikoloji

bölümündeki öğrenciler işbirlikçidir ve araştırmacılar cevapları daha önceden belirlemişlerdir. Saguy ve Chernyak-Hai (2012) bu içeriği kullanan katılımcıların dış grupla daha fazla benzerlik veya farklılığa sahip olduğuna ikna olmuşlardır.

Ancak söz konusu içerik, bu çalışmada sosyal avantaj açısından farklı iki grup arasında kullanılacağı için önceden belirlenmiş içerikler, gruplar arasındaki kültürel farklılıklara veya benzerliklere odaklanılarak Türkiye-Suriyeli mülteci bağlamına uyarlanmıştır. Bununla birlikte, gruplar arası farklılık odaklı temasın avantajlı grup üyeleri tarafından bir tehdit olarak algılanma olasılığı vardır (González ve ark., 2010; Vezzali ve ark., 2017; Zarate ve ark., 2004). Bundan dolayı, farklılık odaklı temasın içeriğinin anlamlı olması ve avantajlı ve dezavantajlı gruplar arasındaki ilişkiyi olumsuz etkilemeyecek şekilde tasarlanmış ve pilot çalışma ile tehdit algısı yaratıp yaratmadığı incelenmiştir.

Yöntem

Araştırmaya yaş ortalaması 21.812 olan (S = 3.64) 32 kişi (8 erkek, 24 kadın) katılmıştır. Yazılı onam verdikten sonra katılımcılar demografik bilgi formunu ve Suriyeli mültecilerden algılanan tehdit ölçeğini (Mclaren, 2003; Yangın, 2017) doldurmuştur. İç tutarlılık Cronbach's α = .779'dur. Bir hafta sonra katılımcılar araştırmaya tekrar davet edilmiş ve Saguy ve Chernyak-Hai (2012)'den uyarlanan farklılık odaklı temas içeriği (bk., Tablo 2) katılımcılara sunulmuştur. Ardından katılımcılara bu görüşmeyi kendileri yapıyor olsalar ve okudukları metindeki gibi yanıt alıyor olsalar neler düşünebileceklerine odaklanmaları istenmiş ve ardından algılanan tehdit ölçeği madde sıraları değişmiş şekilde tekrar sunulmuştur.

Bulgular

Tekrarlı ölçümler için T-testi sonuçları katılımcıların farklılık odaklı temas içeriğine maruz kaldıktan sonra Suriyeli mültecilerden algıladıkları tehdidi farklılaştırmamıştır ($t(31) = 1.85$, $p = .074$, Cohen's $d = .327$). Detaylı bilgi Tablo 3'te sunulmuştur.

Tartışma

Bu pilot çalışmanın amacı, tez kapsamında yürütülecek deneysel çalışmalarda, bağımsız değişken olan temas içeriğini farklılık odaklı olacak şekilde değişimlemede

kullanılacak içeriğin tehdit algısı yaratıp yaratmadığını ölçmekti. Analiz sonuçları içeriğin tehdit algısı yaratmadığını işaret etmiştir. Bu nedenle ilerleyen deneysel çalışmalarda pilot çalışmada sınanan içerek kullanılmıştır (bk., Tablo 2).

Pilot Çalışma 2: Benzerliklere Odaklanan Gruplar Arası Temas İçeriğinin Test Edilmesi

İkinci pilot çalışmanın amacı, tezin deneysel çalışmalarında kullanılacak benzerlik odaklı temas içeriğinin daha önceki araştırmaların işaret ettiği şekilde (ör., Vezzali ve ark., 2017) ortak bir iç grup kimliğine işaret edip etmediğini sınamaktır. Diğer bir deyişle bu pilot çalışmada benzerlik odaklı temasın ardından katılımcıların farklılık odaklı temas kuranlara kıyasla kendilerini Suriyeli mültecilerle ortak bir iç grupta daha fazla kimliklendirip kimliklendirmediği test edilmiştir. İlk pilot çalışmada içerikler kullanılmıştır.

Yöntem

Araştırmaya yaş ortalaması 22.210 olan (S = 3.74) 29 kişi (14 erkek, 15 kadın) katılmıştır. Yazılı onam verdikten sonra katılımcılar demografik bilgi formunu doldurmuşlardır. Ardından katılımcılar bir Türk ve Suriyeli mülteci arasında gerçekleşen bir görüşmenin kaydını okuyacakları belirtilmiştir. Benzerlik odaklı temas koşuluna atanan katılımcılar gruplar arası kültürel benzerliği vurgulayan bir görüşme metnini, farklılık odaklı temas koşuluna atanan katılımcılar ise gruplar arası farklılığı vurgulayan bir görüşme metni okumuşlardır. Ardından katılımcılara 3 maddelik ortak iç grup kimliği ölçümü (Ufkes ve ark., 2016, deney 2) sunulmuştur. İç tutarlılık Cronbach's α = .854'dür.

Bulgular

Bağımsız örneklemler için T-testi sonuçları benzerlik odaklı temas kuran katılımcıların kendilerini Suriyeli mültecilerle ortak bir kimlikte daha fazla sınıflandırdığını göstermiştir ($t(27) = 9.30$, $p < .001$, Cohen's d = 3.460).

Tartışma

İkinci pilot çalışmanın amacı, tez kapsamında yürütülecek deneysel çalışmalarda, benzerlik odaklı temasın ardından katılımcıların farklılık odaklı temas kuranlara

kıyasla kendilerini Suriyeli mültecilerle ortak bir iç grupta daha fazla kimliklendirip kimliklendirmediği test etmekti. Analiz sonuçları benzerlik odaklı temas kurmanın kişilerin kendilerini dış grup üyeleriyle ortak bir kimlikte sınıflandırmalarına neden olduğunu göstermiştir. Bu nedenle Tablo 2'de belirtildiği şekliyle içerikler 2 deneysel çalışmada kullanılmıştır.

Birinci Çalışma: Uyum İronisi Kavramının Avantajlı Grup Üyeleri Açısından Test Edilmesi

Birinci çalışmada temas içeriğinin algılanan iç grup adilliği, algılanan gruplar arası eşitsizlik ve dört tür sosyal politikaya destek üzerindeki etkisini incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışmada temas içeriği değişkeninin düzeyleri benzerlik odaklı, farklılık odaklı ve kontrol grubu olarak değişimlenmiştir. Tüm katılımcılar bu deneysel koşullara rastgele atanmıştır. Benzerlik odaklı temasta, avantajlı grup üyeleri, kültürel benzerlikleri vurgulayan bir Suriyeli mülteci (işbirlikçi) ile görüntülü görüşme yapmıştır. Farklılık odaklı temasta ise kültürel farklılıklara odaklanan bir görüşme gerçekleştirilmiştir (bk., Tablo 2). Kontrol grubu ise herhangi bir temas müdahalesi olmadan ölçümleri doldurmuştur. Araştırmada üç bağımlı değişken bulunmaktadır. Bağımlı değişkenlerden ikisi, yani algılanan iç grup adilliği ve gruplar arası eşitsizlik, tutum düzeyinde ölçümlerdir. Algılanan iç grup adilliği, iç grup üyelerinin dış grupla temasa geçtiklerinde ne ölçüde adil davrandıklarını işaret etmektedir. Algılanan gruplar arası eşitsizlik ise dış grup üyelerinin toplumda ne ölçüde dezavantajlı olduğunun kabulünü işaret etmektedir. Son bağımlı değişken olan sosyal politikaları destekleme ise davranış düzeyi ölçümüdür. Katılımcılar, bu politikalara desteklerini ifade ettikten sonra, politika değişikliği için TBMM'ye gönderilmek üzere bir dilekçe imzalamışlardır. Tüm katılımcılara dört tipte politika sunulmuştur. İlk sosyal politika hem ev sahibi (avantajlı grup) hem de mülteci (dezavantajlı grup) gruba (bundan böyle H+R+ olarak anılacaktır) fayda sağlamaktadır. Bu politika, gruplar arası eşitsizlik üzerinde farklılaştırıcı bir etkiye sahip olmayacağından, ev sahibi grup için düşük kârlı bir sosyal politika olarak değerlendirilebilir. İkinci politika yalnızca mültecilere yarar sağlarken, ev sahibi grup için avantaj veya dezavantajları içermemektedir. Bu, ev sahibi grup için nötr bir politika anlamına gelmektedir (bundan böyle HnR+ olarak anılacaktır). Bu politika, ev sahibi gruba herhangi bir maliyet getirmeden eşitsizliği azaltacağından, ev sahibi grup için düşük bedelli bir sosyal politika olarak

değerlendirilebilir. Üçüncü politika ev sahibi için dezavantajlı olsa da, mültecilere bir avantaj sağlamaktadır (bundan sonra H-R+ olarak anılacaktır). Bu politika, ev sahibi grup için yüksek bir bedele mal olacağından, ev sahibi grup için yüksek maliyetli bir sosyal politika olarak değerlendirilebilir. Dördüncü politika ev sahibine bir avantaj sağlarken mülteciler için bir dezavantaj sağlamaktadır (bundan böyle H+R- olarak anılacaktır). Bu politika ev sahibi grup için en fazla faydayı sağladığı için yüksek kârlı bir sosyal politika olarak değerlendirilebilir. Gruplar arası eşitsizliği farklı şekillerde değiştirdikleri için dört farklı politika türüne odaklanarak, temas içeriğinin etkisini farklı koşullar açısından test etmek istedim.

Yöntem

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK, 2018) ve Türkiye-World Value Survey (Inglehart ve ark., 2014) demografik veri setini kullanarak hedeflediğim örneklem için demografik özellikler parametrelerini hazırladım. Hedeflediğim ve eriştiğim örneklem özellikleri Tablo 4'te sunulmuştur. Araştırmaya başlamadan güç analizi (Faul ve ark., 2007, 2009) yürüterek minimum gözlem sayısını belirledim ve ön kayıt yaptım (osf.io/vp5j8). Hedeflediğim ve ulaştığım örneklem özelliği oranları arasında yürüttüğüm Z-oran testi sonuçları eğitim düzeyi haricinde diğer tüm demografik değişkenler açısından temsil edici bir örnekleme eriştiğimi işaret etti. Araştırmaya kendisini Türk olarak kimliklendiren 148 kişi katıldı ($M_{\text{yaş}}$ = 40.918, S = 17.657). Katılımcılara araştırmanın amacının farklı özelliklerdeki Türk kimlikli kişilerin Suriyeli mülteciler ile ilgili sosyal politikalar hakkındaki düşüncelerini TBMM'ye iletmek olduğu ifade edilmiştir. Yazılı onamın ardından katılımcılar bir Arapça-Türkçe çevirmen eşliğinde bir Suriyeli mülteciye (işbirlikçi) bilgisayar ekranında yazan soruları WhatsApp uygulaması üzerinden görüntülü olarak sormuş ve mültecinin yanıtlarını dinlemiştir. Değişimleme kontrol sorularını yanıtlamalarının ardından katılımcılar algılanan iç grup adilliği (5 madde, Cronbach's α = .825) ve algılanan gruplar arası eşitsizlik (5 madde, Cronbach's α = .780) ölçeklerini doldurmuşlardır. Ardından katılımcılar sosyal politika içeriklerini okuyarak ilgili sosyal politikaya ne ölçüde destek verdiklerini belirtmiş (her bir politika 3'er madde, Cronbach's α .642 - .973 arasında değişmektedir) ve bu isteklerini imzalayarak düşüncelerinin TBMM'ye gönderilmesine izin vermişlerdir.

Bulgular

Algılanan iç grup adilliği açısından gruplar arası anlamlı bir farklılık gözlenmiştir ($F(2,145) = 24.8$, $p < .001$). Tukey post-hoc sonuçları benzerlik odaklı temas kuran katılımcılar farklılık odaklı temas kuranlara kıyasla iç gruplarını daha adil algıladıklarını göstermiştir. Öte yandan kontrol grubundaki katılımcılar ise farklılık ya da benzerlik odaklı temas kuran iki gruba kıyasla da iç gruplarını daha adil algılamışlardır.

Algılanan gruplar arası eşitsizlik açısından gruplar arası anlamlı bir farklılık gözlenmiştir ($F(2,145) = 24.8$, $p < .001$). Games-Howell post-hoc sonuçları farklılık odaklı temas kuran katılımcılar benzerlik odaklı temas kuranlara kıyasla gruplar arasında daha fazla eşitsizlik algılamışlardır. Öte yandan kontrol grubundaki katılımcılar ise farklılık ya da benzerlik odaklı temas kuran iki gruba kıyasla da gruplar arasında daha az eşitsizlik algılamışlardır.

Sosyal politikaları destekleme açısından gruplar arası anlamlı bir farklılık gözlenmiştir ($F(8, 286) = 3.80$, $p < .001$, Pillai's V = .192). Tukey post-hoc sonuçları kontrol grubundaki katılımcıların HnR+ tip sosyal politikayı diğer iki gruba kıyasla daha fazla desteklediğini göstermiştir. Ayrıca farklılık odaklı temas kuran katılımcılar H-R+ tip sosyal politikayı benzerlik odaklı temas kuranlardan ve kontrol grubundan daha fazla desteklemişlerdir. Son olarak kontrol grubundaki katılımcılar H+R- tip sosyal politikayı diğer iki gruba kıyasla daha fazla desteklemiştir (bk. Tablo 8).

Tartışma

Benzerlik odaklı temas, üyelerin kendilerini dış grup üyeleriyle ortak bir kimlikte sınıflandırmasıyla ilişkilendirilmektedir (Dovidio ve ark., 2009; Saguy ve ark., 2009; Saguy ve Chernyak-Hai, 2012). Bu çalışmada da benzerlik odaklı temasa kuran avantajlı grup üyelerinin kendilerini dış grup üyeleriyle ortak bir iç grupta kimliklendirdiği düşünülebilir. Bu nedenle, yeni grup içi üyeleri değerlendirirken, bireyler avantajlı durumlarını korumak için gruplar arası eşitsizliği daha fazla reddetmiş olabilirler. İç grubun daha adil olduğunu düşünmek ve gruplar arasındaki eşitsizliği reddetmek sosyal statünün korunmasına hizmet ediyor olabilir.

Benzerlik odaklı temas kuran katılımcılar, H-R+ tipi sosyal politikaya daha az destek vermişlerdir. Bu bulgu, benzerlik odaklı temasın gruplar arasındaki statü farklılıklarını

değiştiren davranışlarda etkili olduğunu gösteriyor olabilir. Ancak gruplar arasında HnR+ ve H+R- tipi sosyal politikaları destekleme açısından bir fark gözlenmemiştir. HnR+ tipi sosyal politika ölçümünde sadece dış grubun adı geçmektedir. İç grup adı dış grup adı ile birlikte ifade edilmediğinden, katılımcılar soruyu cevaplarken gruplar arasındaki karşılaştırmanın bağlamını fark etmemiş olabilirler. Ayrıca, bu tür bir sosyal politika, yalnızca dış gruba yardım anlamına gelmektedir. Diğer politika türlerinde ise dış grubun sosyal statüsünü artırmak için bilgi sunulmuştur. Bu eksiklik nedeniyle, katılımcılar HnR+ türündeki sosyal politika içeriğinin eşitsizliği azaltan yönünü görmemiş olabilirler. Bu iki nedenden dolayı gruplar arasında bu değişken açısından farklılık gözlenmemiş olabilir. Ayrıca H+R- tip sosyal politikanın içeriğinde dezavantajlı kesime yönelik zararlı uygulamalar yer almaktadır. Sosyal kimlik alan yazınında bulgular, grup üyelerinin, iç grup ve dış grup arasındaki farkı artırmak için davranışlarında, iç grup onaylama davranışını dış gruba zarar verme davranışına tercih ettiklerini göstermektedir (Brewer, 1999; Weisel ve Böhm, 2015). Benzer şekilde, deney koşulundaki tüm katılımcılar dış gruba zarar vermekten kaçındıkları için bu değişken açısından gruplar arasında bir fark görülmemiş olabilir.

İkinci Çalışma: Gruplar Arası Temas Tipi ve İç Grup Özdeşimin Etkileşimin Test Edilmesi

İlk çalışma, farklılık odaklı temasın sosyal değişimi desteklemekle ilişkili olduğunu göstermiştir. Öte yandan, sosyal değişimde grup içi özdeşimin motive edici gücü, Kolektif Eylemin Sosyal Kimlik Modeli (Van Zomeren ve ark., 2008) çerçevesinde son on yıldır tartışılmaktadır. Temas ve sosyal kimlik perspektifini birlikte kullanan az sayıda deneysel çalışma, gruplar arası temas, iç grup özdeşimi ve gruplar arası eşitsizlik algısı arasındaki ilişkilere ışık tutmaktadır. Örneğin, grup içi özdeşim arttıkça, avantajlı grup üyeleri, gruplar arasındaki benzerlikler hakkında konuşmayı daha sık tercih etmektedir (Saguy ve ark., 2008). Bu durum, grup içi özdeşim düzeyi yüksek olan avantajlı kişilerin gruplar arası durumu koruma isteği olarak yorumlanabilir. Benzer şekilde, avantajlı grup üyelerinin iç grup özdeşimleri arttıkça, onların lehine olan sosyal değişim talebi de artmaktadır (Bagci ve Turnuklu, 2019). Bu da statünün korunması anlamına gelebilir. Bu bulgular, avantajlı grup üyelerinde özdeşim ve sosyal değişime direnç arasındaki ilişkiye işaret etmektedir.

Öte yandan Vezzali ve arkadaşları (2017), farklılık odaklı temasa sahip avantajlı üyelerin sosyal değişimi daha fazla talep ettiklerini göstermiştir. Peki, farklılık odaklı temas kuran katılımcıların iç grup özdeşimleri yüksek olursa ne olur? Katılımcılar, özdeşimin toplumsal değişime direnme gücünden etkilenerek gruplar arasındaki eşitsizliği sürdürmeye mi çalışırlar, yoksa farklılık odaklı temasın etkisiyle gruplar arası eşitsizliğe daha duyarlı hale mi geliyorlar? İkinci çalışma bu soruya yanıt aramaktadır.

Yöntem

Temsil edici örnekleme erişmek için birinci çalışmadaki yöntemi kullandım (bk. Tablo 9; osf.io/u6x2r). Z-oran testi sonuçları eğitim düzeyi haricinde diğer tüm demografik değişkenler açısından temsil edici bir örnekleme eriştiğimi işaret etti. Araştırmaya kendisini Türk olarak kimliklendiren 173 kişi (80 erkek, 93 kadın) katıldı ($M_{\text{yaş}}$ = 42.480, S = 16.790). Birinci çalışmadaki örtük amaç kullanılarak katılımcılar araştırmaya davet edildi. Temas tipi birinci çalışmada olduğu gibi değişimlendi. Ardından Ellemer ve arkadaşları (1998) tarafından geliştirilen iç grup özdeşimi değişimleme görevi ile Zuo ve arkadaşları (2018) tarafından geliştirilen iç grup özdeşimi değişimleme görevinin birleştirilerek Türkiye kültürüne uyarlanmış versiyonu kullanılarak katılımcıların iç grup özdeşimleri yüksek ya da düşük olacak şekilde değişimlenmiştir. Ardından katılımcılar birinci çalışmada olduğu gibi algılanan iç grup adilliği (Cronbach's α = .849), algılanan gruplar arası eşitsizlik (Cronbach's α = .728) ve dört tip sosyal politikayı destekleme (Cronbach's α .741 - .962 arasında değişmektedir) ölçümlerini doldurmuşlardır.

Bulgular

Temas tipinin algılanan iç grup adilliği üzerinde temel etkisi gözlenmemiştir (F(1,169) = .093, p = .761). İç grup özdeşimin ise iç grup adilliği üzerinde anlamlı bir temel etkisi vardır (F(1,169) = 12.217, p < .001, η_p^2 = .067). Fisher post-hoc sonuçları farklılık odaklı temas düzeyinde yüksek iç grup özdeşimli katılımcıların düşük iç grup özdeşimlilere kıyasla, düşük iç grup özdeşimi düzeyinde benzerlik odaklı temas kuranların farklılık odaklı temas kuranlara kıyasla, yüksek özdeşim düzeyinde ise farklılık odaklı temas kuranların benzerlik odaklı temas kuranlara kıyasla iç gruplarını daha adil algıladıklarını göstermiştir (bk. Tablo 12; Şekil 1).

Temas tipinin algılanan gruplar arası eşitsizlik üzerinde temel etkisi gözlenmemiştir ($F(1,169) = .093$, $p = .761$). İç grup özdeşimin ise algılanan grup üzerinde anlamlı bir temel etkisi vardır ($F(1,169) = 15.141$, $p < .001$, $\eta_p^2 = .082$). Fisher post-hoc sonuçları farklılık odaklı temas düzeyinde düşük iç grup özdeşimli katılımcıların yüksek iç grup özdeşimlilere kıyasla, düşük iç grup özdeşimi düzeyinde farklılık odaklı temas kuranların benzerlik odaklı temas kuranlara kıyasla, yüksek özdeşim düzeyinde ise benzerlik odaklı temas kuranların farklılık odaklı temas kuranlara kıyasla gruplar arasında daha fazla eşitsizlik algıladıklarını göstermiştir (bk. Tablo 13; Şekil 2).

Sosyal politikaları destekleme açısından gruplar arasında anlamlı bir farklılık gözlenmiştir ($F(4, 166) = 6.867$, $p < .001$, Pillai's V = .142). Fisher post-hoc sonuçları farklılık odaklı temas düzeyinde düşük iç grup özdeşimli katılımcıların yüksek iç grup özdeşimlilere kıyasla, düşük iç grup özdeşimi düzeyinde farklılık odaklı temas kuranların benzerlik odaklı temas kuranlara kıyasla, yüksek özdeşim düzeyinde ise benzerlik odaklı temas kuranların farklılık odaklı temas kuranlara kıyasla H-R+ tip sosyal politikayı fazla destekliklerini göstermiştir (bk. Tablo 14; Şekil 3). Ayrıca farklılık odaklı temas düzeyinde yüksek iç grup özdeşimli katılımcıların düşük iç grup özdeşimlilere kıyasla, düşük iç grup özdeşimi düzeyinde benzerlik odaklı temas kuranların farklılık odaklı temas kuranlara kıyasla, yüksek özdeşim düzeyinde ise farklılık odaklı temas kuranların benzerlik odaklı temas kuranlara kıyasla H+R- tip sosyal politikayı daha fazla destekledikleri görülmüştür.

Tartışma

Bu çalışma, gruplar arası temas içeriği ve iç grup özdeşiminin, sosyal değişim desteğinin üç göstergesi olan algılanan iç grup adilliği, algılanan gruplar arası eşitsizlik ve Türk veya Suriyeli mültecilere avantaj veya dezavantaj sağlayan sosyal politikaları destekleme üzerindeki etkisini incelemeyi amaçlamıştır. Avantajlı grup üyeleri için temas içeriğinin etkisi oldukça tartışmalıdır. Bazı araştırmacılar (ör., Dixon ve ark., 2010; Hässler ve ark., 2020; Pettigrew ve ark., 2007; Selvanathan ve ark., 2018) avantajlı grup üyelerinin dış grup üyeleriyle benzerlik odaklı temasının, dış grubu destekleyen tutum ve davranışlarla ilişkili olduğunu ifade etmektedir. Diğer bazı araştırmacılar ise (ör., Vezzali ve ark., 2017), dezavantajlı üyelerle yapılan çalışmaların bulgularına benzer şekilde, kendilerini dış grup üyeleriyle ortak bir kimlik

içinde yeniden sınıflandıran avantajlı üyelerin, gruplar arası eşitsizliği daha fazla reddettiklerini göstermiştir. Bu çalışmanın bulguları, iç grup özdeşiminin birbiriyle çelişiyor gibi görünen bulguları açıklamada oldukça etkili olabileceğini göstermiştir.

Buna ek olarak Hasan-Aslih ve arkadaşları (2019), iç grup özdeşimi yüksek olan dezavantajlı üyelerin, kendilerini avantajlı üyelerle ortak bir iç grupta kimliklendirseler bile, gruplar arası eşitsizliğe ilişkin tutumlarında bir fark olmadığını bildirmiştir. Bu bulgu, yüksek özdeşimin, ortak iç grup kimliği geliştirmenin yatıştırıcı etkisine karşı bir bağışıklık sağladığı şeklinde yorumlanmıştır. Bu çalışmanın bulguları, avantajlı grup üyelerinde bu bağışıklık etkisinin hızlandırıcı bir etkiye dönüştüğünü gösteriyor olabilir. Hasan-Aslih ve arkadaşları (2019) bu bağışıklık etkisini avantajlı üyelerle benzerlik odaklı temasta kuran yüksek iç grup özdeşimli dezavantajlı üyelerde gözlemlemiştir. Bu çalışmada da özdeşimin *hızlandırıcı etkisi* farklılık odaklı temas kuran avantajlı üyelerde gözlemlenmiştir. Bu iki bulgu da iç grup lehine kararı işaret ediyor olabilir. Yüksek özdeşimli dezavantajlı üyeler, ortak iç grup kimliğinin yatıştırıcı etkisine direnerek, kendi gruplarının dezavantajlı konumunu ortadan kaldıracak kolektif eylemlere katılmaya daha isteklidirler ve bu aslında grup lehine karar vererek eşitsizliği ortadan kaldırmak anlamına gelmektedir. Bu çalışmada da dış grup üyeleriyle farklılık odaklı temas kuran yüksek özdeşimli avantajlı üyeler, benzerlik odaklı temas kuranlara kıyasla, temasın getireceği gruplar arasındaki eşitsizliği azaltan güce direnmekte ve eşitsizliği sürdürecek tutum ve davranışlara daha fazla yönelmektedirler. Bu ve grubun avantajlı konumunu koruyacak, grup lehine kararlar almak anlamına geliyor olabilir. Tüm bu çıkarımlar, dış grupla farklılık odaklı temas kuran yüksek özdeşimli üyelerin neden eşitsizliği en az kabul edenler olduklarını tartışmada yol gösterici olabilir.

Benzerlik odaklı temas kuranlara kıyasla farklılık odaklı temastan sonra yalnızca düşük iç grup özdeşimli üyelerin eşitsizliğe daha fazla dikkat etmişlerdir. Yüksek özdeşimli kişiler ise diğer gruplara göre eşitsizliğe karşı daha duyarsız hale gelmiştir. Alan yazındaki benzer bulgulara dayanarak (ör., Bagci ve Turnuklu, 2019) bu bulgu, iç grup özdeşiminin, gruplar arası temas içeriği ile gruplar arası eşitsizlikle ilgili tutum ve davranışlar arasındaki ilişkide örüntü farklılaştırıcı etkisine işaret ediyor olabilir. Bu nedenle üçüncü çalışmada iç grup özdeşiminin düzenleyici rolüne odaklandım.

Üçüncü Çalışma: Farklılık Odaklı Temas İçeriği ile Sosyal Değişimi Destek Göstergesi Olan Değişkenler Arasındaki İlişkide İç Grup Özdeşiminin Düzenleyici Etkisinin Test Edilmesi

İkinci çalışmanın bulguları, farklılık odaklı temasa kuran avantajlı üyeler için iç grup özdeşimi düzeyinin bağımlı değişkenler üzerindeki farklılaştırıcı etkisini göstermiştir. Bu bulgu, iç grup özdeşiminin düzenleyici rolünü gösteriyor olabilir. Bu kavramı test etmek ve ikinci çalışmanın bulgularını kesitsel bir tasarımla genişletmek için farklılık odaklı gruplar arası temas içeriği ile önceki çalışmaların benzer bağımlı değişkenleri arasındaki ilişkide iç grup özdeşiminin düzenleyici rolüne odaklanan bir çalışma yürüttüm.

Diğer ölçümler benzer kalırken, bu çalışmada davranışı yalnızca HnR+ tipi sosyal politika desteğiyle ölçtüm. Bunun üç nedeni vardı. Birincisi, çalışmanın sonunda çalışmanın asıl amacı ortaya konmuş olsa bile, kontrolsüz bir ortam nedeniyle katılımcılar bu geribildirime deneysel çalışmadaki katılımcılar kadar dikkat etmiyor olabilir ve buna bağlı olarak araştırmanın örtük amacını içeren aldatıcı bilgilerin sosyal medyada yayılabilir. Ayrıca H-R+ ve H+R- tipi politikalar bir gruba zarar veriyor gibi göründüğünden, bu riskin çeşitli grupların tepkisini çekmesi muhtemeldir ve bu durumda araştırmanın örtük amacının sosyal medyada yayılma riski oldukça yüksektir. Bu riskler de araştırmanın daha kısa süre içerisinde sonlandırılması anlamına gelmektedir. İkincisi, diğer sosyal politika önerileri metin olarak HnR+ tip sosyal politikadan daha uzundur. Bu durum katılımcıların araştırmayı yarıda bırakmalarına neden olabilir. Üçüncüsü, ilk çalışmada H+R+ ve H-R+ tipi sosyal politikalar için hipotezler, ikinci çalışmada ise diğer tüm sosyal politikalar için hipotezler doğrulanmıştır. Bu politikalara yeniden odaklanmak özgün bir katkı sağlamayacaktır. Bu nedenlerle, bu çalışmada sadece HnR+ tipi sosyal politikaya odaklandım.

Yöntem

TÜİK (2018) demografik özellikler verisini kullanarak temsil edici örnekleme erişmeye çalıştım. Güç analizi ile gereken minimum gözlem sayısını hesaplamanın ardından (bk., osf.io/f8539) araştırmaya kendisini Türk olarak kimliklendiren 232 kişi (113 erkek, 119 kadın) katıldı ($M_{yaş}$ = 40.740, S = 15.824). Z-oran testi sonuçları

demografik değişkenler açısından temsil edici bir örnekleme eriştiğimi gösterdi. Diğer araştırmaların çağrılarına benzer olarak katılımcılar araştırmaya davet edildi. Onamın ardından katılımcılar Suriyeli mültecilerle günlük yaşamlarında ne ölçüde kültürel farklılık odaklı temas kurduklarını belirtti. Ardından iç grup özdeşimi ölçeğini (Cronbach's α = .877), algılanan iç grup adilliği ölçeğini (Cronbach's α = .671), algılanan gruplar arası eşitsizlik ölçeğini (Cronbach's α = .662) doldurdular ve HnR+ tip sosyal politikaya ne ölçüde destek verdiklerini belirterek (Cronbach's α = .973) araştırmayı tamamladı.

Bulgular

Basit düzenleyicilik analizi (Hayes, 2018) sonuçları, algılanan iç grup adilliğinin yordanan değişken olduğu modelde farklılık odaklı temasın yordayıcı bir etkisinin olmadığını göstermiştir (*b* = -.044, *SE* = .069, *p* = .527). Öte yandan bu modelde iç grup özdeşiminin yordayıcı etkisi anlamlıdır (*b* = .343, *SE* = .058, *p* < .001). Değişkenler arası anlamlı bir etkileşim gözlenmiştir (*b* = .251, *SE* = .078, *p* = .001). Düşük özdeşim düzeyinde (-1 SD) yüksek farklılık odaklı temas iç grubun daha az adil olduğunu algılamakla ilişkilidir (*b* = -.285, *SE* = .103, *p* = .006, 95% CI [-.514, -.096]). Yüksek özdeşim düzeyinde ise (+1 SD) yüksek farklılık odaklı temas iç grubu daha fazla adil algılamakla ilişkilidir (*b* = .197, *SE* = .102, *p* = .049, 95% CI [.004, .421]; bk., Şekil 5).

Algılanan gruplar arası eşitsizliğin yordanan değişken olduğu modelde farklılık odaklı temasın (*b* = -.377, *SE* = .083, *p* < .001, 95% CI [-.547, -.219]) ve iç grup özdeşiminin (*b* = -.202, *SE* = .064, *p* = .001, 95% CI [-.324, -.076]) yordayıcı etkisi anlamlı iken bu değişkenler arasında anlamlı bir etkileşim görülmemiştir (*b* = -.101, *SE* = .094, *p* = .284; bk., Şekil 6).

HnR+ tip sosyal politikayı desteklemenin yordanan değişken olduğu modelde farklılık odaklı temasın (*b* = -.664, *SE* = .234 *p* = .004, 95% CI [-1.150, -.228]) ve iç grup özdeşiminin (*b* = -.780, *SE* = .192, *p* < .001, 95% CI [-1.160, -.396]) yordayıcı etkisi anlamlıdır. Buna ek olarak bu değişkenler arasında bir etkileşim etkisi de gözlenmiştir (*b* = -1.611, *SE* = .214, *p* < .001, 95% CI [-2.030, -1.197]). Düşük özdeşim düzeyinde yüksek farklılık odaklı temas HnR+ tip sosyal politikayı daha fazla destekleme ile ilişkilidir (*b* = .883, *SE* = .391, *p* = .024, 95% CI [.064, 1.651]). Yüksek özdeşim

düzeyinde ise yüksek farklılık odaklı temas HnR+ tip sosyal politikayı daha az destekleme ile ilişkilidir (*b* = -2.212, *SE* = .271, *p* < .001, 95% CI [-2.777, -1.702]; bk., Şekil 7).

Tartışma

Bu çalışma, farklılık odaklı temas ile sosyal değişimin üç göstergesi olan algılanan grup içi adilliği, algılanan gruplar arası eşitsizlik ve HnR+ tipi sosyal politikayı destekleme arasındaki ilişkide iç grup özdeşiminin düzenleyici rolünü incelemeyi amaçlamıştır. Bulgular farklılık odaklı temasın farklı özdeşim düzeylerine sahip katılımcılar için farklı anlamlar taşıyabileceğini gösteriyor olabilir. Ayrıca bulgular iç grup özdeşimine bağlı olarak farklı üyeler için farklı içeriklerin uygulanması gerektiğini vurguluyor olabilir. Üyelerin yüksek iç grup özdeşimi düzeyinde farklılık odaklı temas puanlarının, gruplar arasındaki eşitsizliği koruyan tutum ve davranışlarla ilişkili olduğu görülmüştür. Bu bulgu, ikinci çalışmanın bulgularını desteklemektedir. Alan yazın, yüksek özdeşime sahip dezavantajlı grup üyelerinin kendilerini ortak bir iç grup içinde tanımlasalar bile eşitsizliği gidermeye yönelik tutumlarında azalma olmadığını göstermektedir (Hasan-Aslih ve ark., 2019). Bu çalışmada da yüksek özdeşimli avantajlı üyeler farklılık odaklı temas kursa bile dezavantajlı grup lehine sosyal değişimi desteklememektedir.

Sonuç

Bu tez kapsamında yürütülen araştırma sonuçları, müdahale programları geliştiren araştırmacılar tarafından kullanılabilir. Avantajlı grup üyelerine yönelik gruplar arası temas müdahalelerinde, iç grup özdeşimi düşük üyeler için farklılık odaklı temas ve yüksek iç grup özdeşimli üyeler için ise benzerlik odaklı temas kullanılması, gruplar arası ilişkileri geliştirmede ve eşitsizlikleri azaltmada daha etkili görünmektedir. Öte yandan, yüksek özdeşime sahip avantajlı grup üyeleri için farklılık odaklı temas var olan statüye bir tehdit olarak görülebilir. Böyle bir durumu azaltmak için yüksek özdeşimli avantajlı üyelere çoğulculuğun bir zenginlik olduğu anlayışının benimsetilmesi, gruplar arası temasın ironik etkisini azaltabilir.

S. THESIS PERMISSION FORM / TEZ İZİN FORMU

ENSTİTÜ / INSTITUTE

Fen Bilimleri Enstitüsü / Graduate School of Natural and Applied Sciences ☐

Sosyal Bilimler Enstitüsü / Graduate School of Social Sciences ☒

Uygulamalı Matematik Enstitüsü / Graduate School of Applied Mathematics ☐

Enformatik Enstitüsü / Graduate School of Informatics ☐

Deniz Bilimleri Enstitüsü / Graduate School of Marine Sciences ☐

YAZARIN / AUTHOR

Soyadı / Surname : Çoksan
Adı / Name : Sami
Bölümü / Department : Psikoloji / Psychology

TEZİN ADI / TITLE OF THE THESIS (**İngilizce** / English): THE EFFECT OF THE CONTENT OF INTERGROUP CONTACT AND INGROUP IDENTIFICATION ON SUPPORT FOR SOCIAL CHANGE AMONG ADVANTAGED GROUP MEMBERS

TEZİN TÜRÜ / DEGREE: **Yüksek Lisans** / Master ☐ **Doktora** / PhD ☒

1. **Tezin tamamı dünya çapında erişime açılacaktır. /** Release the entire work immediately for access worldwide. ☒
2. **Tez iki yıl süreyle erişime kapalı olacaktır.** / Secure the entire work for patent and/or proprietary purposes for a period of **two years. *** ☐
3. **Tez altı ay süreyle erişime kapalı olacaktır.** / Secure the entire work for period of **six months**. ***** ☐

***** *Enstitü Yönetim Kurulu kararının basılı kopyası tezle birlikte kütüphaneye teslim edilecektir. / A copy of the decision of the Institute Administrative Committee will be delivered to the library together with the printed thesis.*

Yazarın imzası / Signature ..... **Tarih** / Date .....
(Kütüphaneye teslim ettiğiniz tarih. Elle doldurulacaktır.)
(Library submission date. Please fill out by hand.)

Tezin son sayfasıdır. / This is the last page of the thesis/dissertation.